

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

Q4/2025 NESDC ECONOMIC REPORT

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ ทั้งปี 2568
และแนวโน้มปี 2569

แถลงข่าว:
16 กุมภาพันธ์ 2569
เวลา 09.30 น.

www.nesdc.go.th

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ ทั้งปี 2568 และแนวโน้มปี 2569

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 2.5 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.2 ในไตรมาสที่สามของปี 2568 และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ขยายตัวจากไตรมาสที่สามของปี 2568 ร้อยละ 1.9 (QoQ_SA) รวมทั้งปี 2568 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.9 ในปี 2567

ด้านการใช้จ่าย การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้น การลงทุนรวมขยายตัวในเกณฑ์สูง การใช้จ่ายภาครัฐกลับมาขยายตัว ขณะที่การส่งออกสินค้าชะลอตัวและการส่งออกบริการลดลงต่อเนื่อง

ด้านการผลิต สาขาการขนส่งและการขายปลีก และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวเร่งขึ้น สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และสาขาการก่อสร้างกลับมาขยายตัว ขณะที่สาขาเกษตรกรรม และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารชะลอตัวลง

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2569

(%YoY)	ปี 2568						2569 (f)
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี
GDP (CVM)	2.9	2.4	3.1	2.8	1.2	2.5	1.5 - 2.5
การลงทุนรวม ^{1/}	-0.3	4.9	4.6	5.8	1.4	8.1	1.8
ภาคเอกชน	-1.9	3.5	-0.9	4.1	4.5	6.5	1.9
ภาครัฐ	4.5	8.9	25.7	10.2	-5.3	13.3	1.7
การบริโภคภาคเอกชน	4.4	2.7	2.4	2.5	2.5	3.3	2.1
การอุปโภคบริโภครัฐบาล	2.6	0.6	3.4	2.4	-3.9	1.3	1.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/}	5.9	12.7	15.4	14.9	11.5	9.4	2.0
ปริมาณ ^{2/}	4.4	12.0	14.5	14.4	10.9	8.3	1.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/}	5.6	13.0	6.2	15.8	12.2	17.5	3.2
ปริมาณ ^{2/}	4.8	9.7	2.7	14.2	8.9	13.0	1.7
ดุลบัญชีเดินสะพัด							
ต่อ GDP (%)	2.2	3.1	8.6	1.1	2.2	0.6	2.4
เงินเพื่อ	0.4	-0.1	1.1	-0.3	-0.7	-0.5	(-0.3) - 0.7

หมายเหตุ: ^{1/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
^{2/} ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2569

คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 1.5 - 2.5 (ค่ากลางร้อยละ 2.0) โดยคาดว่าจะการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 2.1 และร้อยละ 1.9 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 2.0 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ (-0.3) - 0.7 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.4 ของ GDP

+ ปัจจัยสนับสนุน

- การขยายตัวต่อเนื่องของอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศ
- การเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณภาครัฐ
- การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการเกี่ยวเนื่อง
- ปริมาณน้ำที่เอื้ออำนวยต่อการผลิตภาคเกษตร

- ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- ความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการค้าโลก
- หนี้สินภาคครัวเรือนและธุรกิจที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูง
- ความผันผวนของสภาพภูมิอากาศ
- เงื่อนไขและบรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองหลังการเลือกตั้ง

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2569 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1 การรักษาบรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองหลังการเลือกตั้ง** โดยให้ความสำคัญกับการเร่งรัดกระบวนการจัดทำงบประมาณปี 2570 ควบคู่ไปกับการดำเนินนโยบายที่สำคัญ ๆ ที่มีผลต่อการสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะการเร่งรัดกระบวนการเจรจาทางการค้ากับประเทศสำคัญ รวมทั้งการรักษาวินัยทางการคลังโดยการดำเนินการตามกรอบแผนการคลังระยะปานกลาง และการสร้างศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว
- 2 การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งดำเนินการระบบ Thailand FastPass (2) การปรับปรุงระบบการขออนุญาตแบบรวมศูนย์ผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์ม (3) การยกระดับความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่จำเป็นต่อการลงทุน โดยเฉพาะด้านการจัดหาพลังงาน (4) การให้สิทธิประโยชน์โดยมุ่งสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ (Local value added) (5) การส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบของกิจการร่วมทุน (Joint venture) และการเชื่อมโยงธุรกิจ และ (6) การใช้ประโยชน์จากการเบี่ยงเบนทางการค้าและการลงทุนที่เกิดจากมาตรการกีดกันทางการค้า
- 3 การขับเคลื่อนภาคการส่งออก** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยงและลดการพึ่งพาการส่งออกไปยังสหรัฐฯ (2) การลดผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ (3) การลดต้นทุนการผลิต

และต้นทุนการดำเนินธุรกิจ (4) การส่งเสริมการใช้สินค้าและวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางในประเทศ (5) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการสำคัญของประเทศคู่ค้าที่จะมีผลบังคับใช้ในปี 2569 - 2570 และ (6) การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนจากอัตราแลกเปลี่ยน

- 4 การเร่งรัดการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว** โดยมุ่งเน้น (1) การส่งเสริมการท่องเที่ยวมูลค่าสูงเพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ (2) การยกระดับมาตรฐานและความปลอดภัยนักท่องเที่ยว (3) การปราบปรามอาชญากรรมและเครือข่ายธุรกิจผิดกฎหมายข้ามชาติที่แฝงตัวกับการท่องเที่ยว (4) การดูแลและบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ และ (5) การเร่งแก้ปัญหาความแออัดในการเดินทางและส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง
- 5 การแก้ไขปัญหาด้านการเข้าถึงสินเชื่อของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน** ได้แก่ (1) การลดแรงกดดันจากสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในภาคครัวเรือน (2) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินให้แก่ภาคธุรกิจ SMEs ที่มีศักยภาพแต่ประสบปัญหาด้านการเข้าถึงสภาพคล่องและได้รับผลกระทบซ้ำเติมจากมาตรการกีดกันทางการค้า (3) การเร่งดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน และ (4) การสร้างความตระหนักรู้ทางการเงิน

องค์ประกอบด้านการใช้จ่าย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 3.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของค่าใช้จ่ายในทุกหมวด โดยค่าใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนขยายตัวเร่งขึ้นก่อนมาตรการสนับสนุนการใช้จ่ายยานยนต์ไฟฟ้าระยะแรก (EV 3.0) จะสิ้นสุดลง และการใช้จ่ายในหมวดสินค้าไม่คงทนและกึ่งคงทนได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการภาครัฐ ในรายหมวด **ค่าใช้จ่ายในหมวดบริการขยายตัวร้อยละ 3.0** เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อน ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มบริการด้านสุขภาพ และบริการขนส่งเป็นสำคัญ **ค่าใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 12.2** เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 26.4 เทียบกับร้อยละ 13.9 ในไตรมาสก่อน ส่วน**การใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทนขยายตัวร้อยละ 2.6** เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของค่าใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และกลุ่มเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง **ค่าใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 2.6** ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของค่าใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มเป็นสำคัญ สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 45.9 จากระดับ 44.7 ในไตรมาสก่อนหน้า **ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลกลับมาขยายตัวร้อยละ 1.3** เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อน โดยค่าตอบแทนแรงงาน ค่าซื้อสินค้าและบริการ และรายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดขยายตัวร้อยละ 0.7 ร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.4 ตามลำดับ สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 39.5 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 20.2 ในไตรมาสก่อน และร้อยละ 35.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวมทั้งปี 2568 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน และการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 2.7 และร้อยละ 0.6 ชะลอลงจากร้อยละ 4.4 และร้อยละ 2.6 ในปี 2567 ตามลำดับ

การลงทุนรวม ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 8.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 10 ปี นับตั้งแต่ปี 2559 **การลงทุนภาคเอกชน** ขยายตัวร้อยละ 6.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 6.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการลงทุนในหมวดยานพาหนะ หมวดเครื่องจักรอุตสาหกรรม และเครื่องใช้สำนักงาน ส่วนการลงทุนในหมวดก่อสร้างกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาส ร้อยละ 4.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของการก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัย อาคารพาณิชย์ และการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม **การลงทุนภาครัฐ** กลับมาขยายตัวร้อยละ 13.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ สะท้อนจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงของการลงทุนในหมวดก่อสร้างร้อยละ 15.6 และการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือที่ขยายตัวร้อยละ 4.6 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 18.7 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 20.5 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 15.1 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวมทั้งปี 2568 การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 4.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในปี 2567 โดยการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.9 ในปี 2567 ขณะที่การลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 8.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.5 ในปี 2567

การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 84,024 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 9.4 ชะลอลงจากร้อยละ 11.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องท่ามกลางการแข่งขันด้านราคาในตลาดโลก ขณะที่การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมยังขยายตัวในเกณฑ์ดี **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น** อาทิ อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 83.0) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 30.3) คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 91.0) เครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 17.9) รถกระบะและรถบรรทุก (ร้อยละ 52.4) และเครื่องประดับ (ร้อยละ 48.9) **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง** อาทิ รถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 36.2) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 24.0) ข้าว (ลดลงร้อยละ 28.7) เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี (ลดลงร้อยละ 3.4) และยาง (ลดลงร้อยละ 8.7) **การส่งออกสินค้าไปตลาดส่งออกหลักขยายตัว** ได้แก่ ตลาดสหรัฐฯฯ สหภาพยุโรป (27) และอาเซียน (5) ขณะที่การส่งออกสินค้าไปยังตลาด CLMV สหราชอาณาจักร และเกาหลีใต้ลดลง

รวมทั้งปี 2568 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 335,061 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 12.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 5.9 ในปี 2567 โดยปริมาณและราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.0 และร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ขยายตัวร้อยละ 0.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตในหมวดพืชผลสำคัญ ๆ อาทิ กลุ่มไม้ผล ข้าวเปลือก และมันสำปะหลัง ในขณะที่หมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ตามการเพิ่มขึ้นของสุกร ไก่เนื้อ และหมวดประมงกลับมาขยายตัว โดย**ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น** ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2) ยางพารา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4) ไก่เนื้อ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0) และอ้อยโรงงาน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม **ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง** ได้แก่ กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 11.1) โดยเฉพาะทุเรียน (ลดลงร้อยละ 11.8) ลำไย (ลดลงร้อยละ 15.5) เงาะ (ลดลงร้อยละ 63.2) มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 5.9) และข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 0.1) ตามลำดับ ในขณะที่**ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลง**

ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 13.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 12.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ได้แก่ ข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 17.8) ยางพารา (ลดลงร้อยละ 24.0) กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 8.6) โดยเฉพาะลำไย (ลดลงร้อยละ 24.8) และทุเรียน (ลดลงร้อยละ 6.2) อ้อยโรงงาน (ลดลงร้อยละ 20.1) และสุกร (ลดลงร้อยละ 9.7) ตามลำดับ การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้**ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมปรับตัวลดลง**ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 13.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.9 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2568 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 ในปี 2567

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 0.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม และการขยายตัวของภาคอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน โดย**กลุ่มการผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60** กลับมาขยายตัว ตามการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1) การผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5) และการผลิตแบตเตอรี่และหม้อสะสมไฟฟ้า (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6) ตามลำดับ ส่วนการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตน้ำตาล (ลดลงร้อยละ 4.7) การผลิตยางนอกและยางใน (ลดลงร้อยละ 2.1) และการเตรียมและการปั่นใยสังเคราะห์ (ลดลงร้อยละ 10.3) ตามลำดับ **กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60)**

ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ตามการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 6.0) การผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือน (ลดลงร้อยละ 3.3) และการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ลดลงร้อยละ 7.2) ตามลำดับ ส่วนการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตเครื่องประดับ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7) การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.1) การผลิตชิ้นส่วนและแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2) และการผลิตเฟอร์นิเจอร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0) และ**กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30)** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ตามการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 4.2) การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ (ลดลงร้อยละ 10.9) และการฆ่าสัตว์ปีกและการผลิตเนื้อสัตว์ปีก (ลดลงร้อยละ 3.5) ตามลำดับ ส่วนการผลิตสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6) การผลิตสายไฟฟ้าและสายเคเบิลอื่น ๆ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2) การต้ม การกลั่นและการผสมสุรา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8) และการผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9) ตามลำดับ สำหรับ**อัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตเฉลี่ย**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 57.11 ต่ำกว่าร้อยละ 57.50 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 57.72 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2568 การผลิตสาขาการผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในปี 2567 และอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 58.67 ต่ำกว่าร้อยละ 58.97 ในปี 2567

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ 0.6 ชะลอลงจากร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยการท่องเที่ยวภายในประเทศของ**นักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย)** มีจำนวน 72.74 ล้านคน - ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 เทียบกับร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า **รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่ที่ 3.14 แสนล้านบาท** เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เทียบกับร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วน**นักท่องเที่ยวต่างประเทศ**ที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวน 8.859 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 90.23 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19) ลดลงร้อยละ 6.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 13.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่ 3.83 แสนล้านบาท** (คิดเป็นร้อยละ 78.65 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19) ลดลงร้อยละ 5.4 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้มี**รายรับรวมจากการท่องเที่ยวอยู่ที่ 6.97 แสนล้านบาท** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 2.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**อัตราการเข้าพักเฉลี่ย**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 73.09 สูงกว่าร้อยละ 67.40 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 73.49 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2568 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 2.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 12.0 ในปี 2567 โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 32.974 ล้านคน ลดลงร้อยละ 7.2 นักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 278.77 ล้านคน - ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 และรายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 26.47 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 71.42

สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนประเภทยานยนต์ ประกอบด้วย (1) **ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์** ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 31.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 16.7 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) **ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์)** เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (3) **ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์)** ขยายตัวร้อยละ 3.1 ชะลอลงจากร้อยละ 7.7 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2568 สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ขยายตัวร้อยละ 6.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.2 ในปี 2567

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย (1) **บริการขนส่งทางอากาศ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 ชะลอลงจากร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) **บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า (3) **บริการขนส่งทางน้ำ** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 2.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า (4) **บริการสนับสนุนการขนส่ง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (5) **บริการไปรษณีย์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

รวมทั้งปี 2568 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.1 ในปี 2567

สาขาการก่อสร้าง กลับมาขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 11.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวในเกณฑ์สูงของการก่อสร้างภาครัฐร้อยละ 15.6 โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของการก่อสร้างของรัฐบาล ในขณะที่การก่อสร้างรัฐวิสาหกิจลดลงต่อเนื่อง ส่วนการก่อสร้างภาคเอกชนกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาสที่ร้อยละ 4.8 ตามการกลับมาขยายตัวของการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและการขยายตัวของต่อเนื่องของการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย

รวมทั้งปี 2568 สาขาการก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.7 ในปี 2567 โดยการก่อสร้างภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.3 (การก่อสร้างของรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.7 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 1.9) และการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 0.8

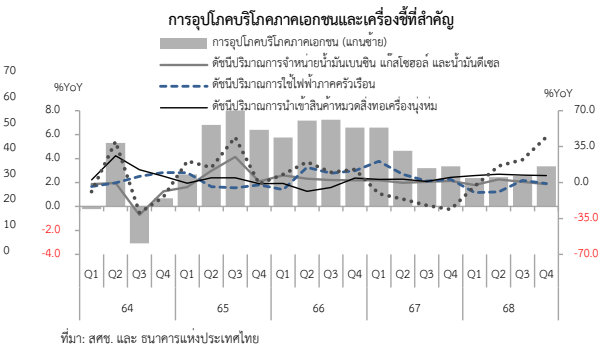
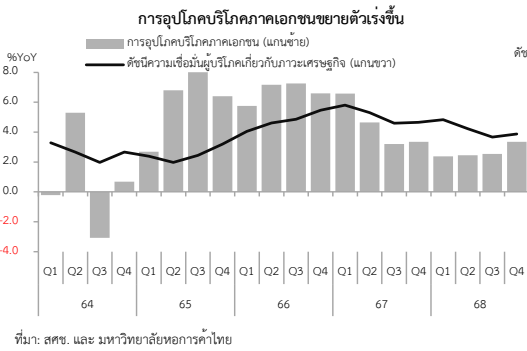

1. ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี 2568

ด้านการใช้จ่าย

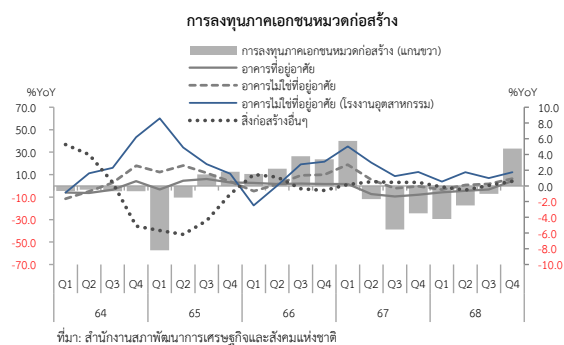
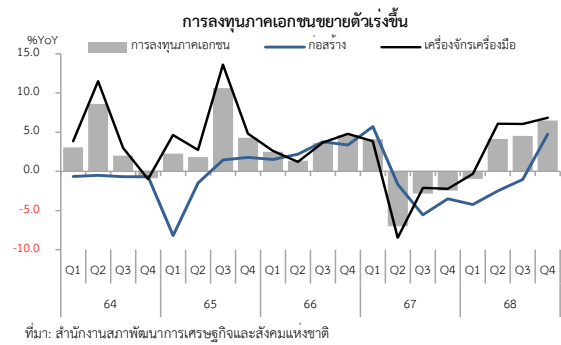
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 3.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวของค่าใช้จ่ายในทุกหมวด โดยการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวเร่งขึ้นก่อนมาตรการสนับสนุนการใช้จ่ายยานยนต์ไฟฟ้าระยะแรก (EV 3.0) จะสิ้นสุดลง และค่าใช้จ่ายในหมวดสินค้าไม่คงทนและกึ่งคงทนได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการภาครัฐ ในรายหมวด **การใช้จ่ายหมวดบริการ**ขยายตัวร้อยละ 3.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มบริการด้านสุขภาพ ร้อยละ 2.1 และบริการขนส่งร้อยละ 1.7 **การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน**ขยายตัวร้อยละ 12.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 26.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 13.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วน**การใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทน**ขยายตัวร้อยละ 2.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้าร้อยละ 3.4 และกลุ่มเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่งที่กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 1.7 **การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทน**ขยายตัวร้อยละ 2.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของค่าใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มเป็นสำคัญ ขณะที่การใช้จ่ายกลุ่มไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ปรับตัวลดลงร้อยละ 3.2 การปรับตัวดีขึ้นของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสนี้สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมที่ระดับ 45.9 จากระดับ 44.7 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2568 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.7 เทียบกับร้อยละ 4.4 ในปี 2567

การลงทุนภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 6.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตรา การขยายตัวสูงสุดในรอบ 13 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2565 โดยการลงทุนในหมวด**เครื่องจักร เครื่องมือ**ขยายตัวร้อยละ 6.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการลงทุนใน หมวดยานพาหนะ หมวดเครื่องจักรอุตสาหกรรม และหมวดเครื่องใช้สำนักงาน **การลงทุนในหมวดก่อสร้าง**กลับมา ขยายตัวครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาส ร้อยละ 4.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็น ผลจากการกลับมาขยายตัวของก่อสร้างอาคารประเภทที่อยู่อาศัยที่ร้อยละ 4.4 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลง ร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้าง ขณะที่การก่อสร้างอาคาร ประเภทไม่ใช่ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 6.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวใน เกณฑ์สูงของการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมร้อยละ 12.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และการ กลับมาขยายตัวของก่อสร้างอาคารพาณิชย์ร้อยละ 4.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.7 ในไตรมาสก่อนหน้า การปรับตัวดีขึ้นของการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสนี้สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจซึ่ง อยู่ที่ระดับ 49.5 เทียบกับระดับ 47.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สูงสุดในรอบ 9 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ ของปี 2566 ตามการเพิ่มขึ้นของความเชื่อมั่นภาคการผลิตโดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก

รวมทั้งปี 2568 การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.9 ในปี 2567

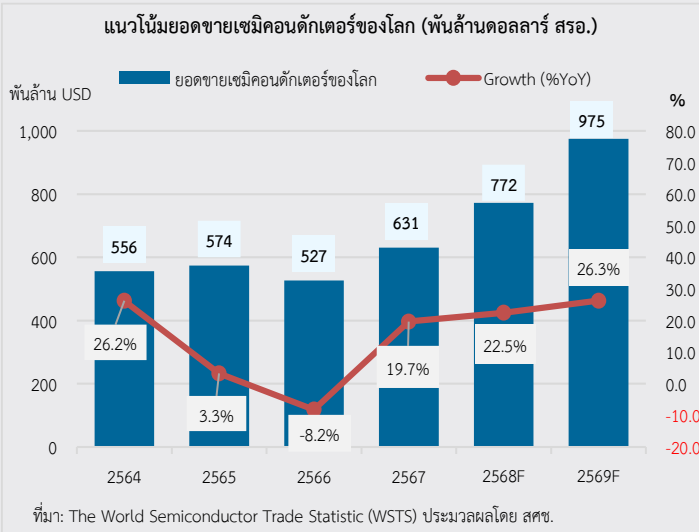
ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 การอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้น ขณะที่การส่งออกสินค้าชะลอตัว

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.3 และเป็นการขยายตัวในทุกหมวดสินค้า

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 6.5 ตามการขยายตัวของการลงทุนทั้งหมด เครื่องจักรเครื่องมือและหมวดก่อสร้าง

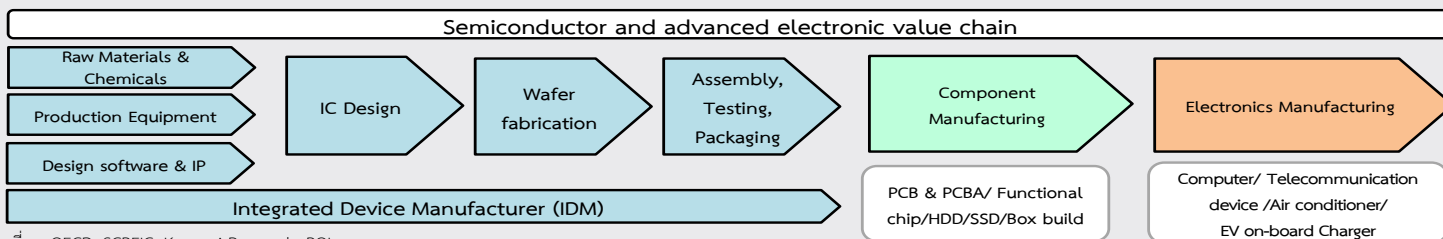
บทบาทของไทยในห่วงโซ่การผลิตอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูงของโลก

ท่ามกลางกระแสการเข้ามาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ส่งผลให้ความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเซมิคอนดักเตอร์มีแนวโน้มขยายตัวสูงต่อเนื่อง โดยข้อมูลจาก World Semiconductor Trade Statistic ประเมินว่ามูลค่าตลาดเซมิคอนดักเตอร์ทั่วโลกในปี 2569 จะเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 975 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.3 จากปี 2568 โดยเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องของยอดขายผลิตภัณฑ์วงจรรวม (Integrated Circuits) ซึ่งมีสัดส่วนรวมกันอยู่ที่ร้อยละ 89.6 ของยอดขายเซมิคอนดักเตอร์โลก โดยเฉพาะกลุ่ม Logic และกลุ่ม Memory ที่คาดว่าจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 40.1 และร้อยละ 30.2 ของยอดขายทั้งหมด ในปี 2569 สอดรับกับความต้องการที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีการเข้ามาของการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมดังกล่าวจากบริษัทชั้นนำของโลกที่ได้มีการย้ายฐานการผลิตเข้ามาอย่างไทยมากขึ้น สะท้อนจากในปี 2568 ยอดขอรับส่งเสริมการลงทุนผ่านสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อยู่ที่ 278 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.9 จากปี 2567 โดยส่วนใหญ่เป็นการเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมแผงวงจรพิมพ์ (PCB) อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์โทรคมนาคม การออกแบบ IC การประกอบและทดสอบเซมิคอนดักเตอร์และวงจรรวม และการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ

เมื่อพิจารณาจากห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูงของโลก สามารถแบ่งเป็น 6 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ **กระบวนการผลิตต้นน้ำ** ประกอบด้วย (1) การจัดหาวัตถุดิบและอุปกรณ์ (Raw materials and equipment): วัตถุดิบสำคัญที่ใช้ผลิตเซมิคอนดักเตอร์ คือ ซิลิคอน แกลเลียม และเจอร์เมเนียม แร่หายาก เช่น สแกนเดียม และอิตเทรียม เป็นต้น ส่วนอุปกรณ์ผลิตเซมิคอนดักเตอร์ที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น อุปกรณ์เกี่ยวกับแสงโฟตอน เลเซอร์ อุปกรณ์แม่เหล็ก เป็นต้น (2) การออกแบบวงจรรวม (IC Design) สร้างแบบจำลองและพิมพ์เขียวของชิป (3) การผลิตแผ่นเวเฟอร์ (Wafer fabrication): แปลงแผ่นวัสดุเซมิคอนดักเตอร์ให้กลายเป็นวงจรรวมที่ใช้งานได้จริง และ (4) การประกอบ ทดสอบ และบรรจุ (Assembly, Testing, and Packaging: ATP): การตัดแผ่นเวเฟอร์ที่บรรจุวงจรรวมเป็นชิ้นเล็ก นำไปบรรจุเพื่อป้องกันความเสียหาย ตรวจสอบประสิทธิภาพ และส่งต่อไปผลิตเป็นสินค้าขั้นสุดท้าย **กระบวนการผลิตกลางน้ำ** ได้แก่ (5) การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การผลิตแผงวงจรพิมพ์ (Printed Circuit Board: PCB) การประกอบแผงวงจรพิมพ์ (Printed Circuit Board Assembly: PCBA) การผลิตชิป (Functional Chip) การผลิต Hard Disk Drive (HDD) และการผลิต Solid State Drive (SSD) เป็นต้น **กระบวนการผลิตปลายน้ำ** ได้แก่ (6) การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์โทรคมนาคม เครื่องปรับอากาศ และ EV on-board charger เป็นต้น

ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง

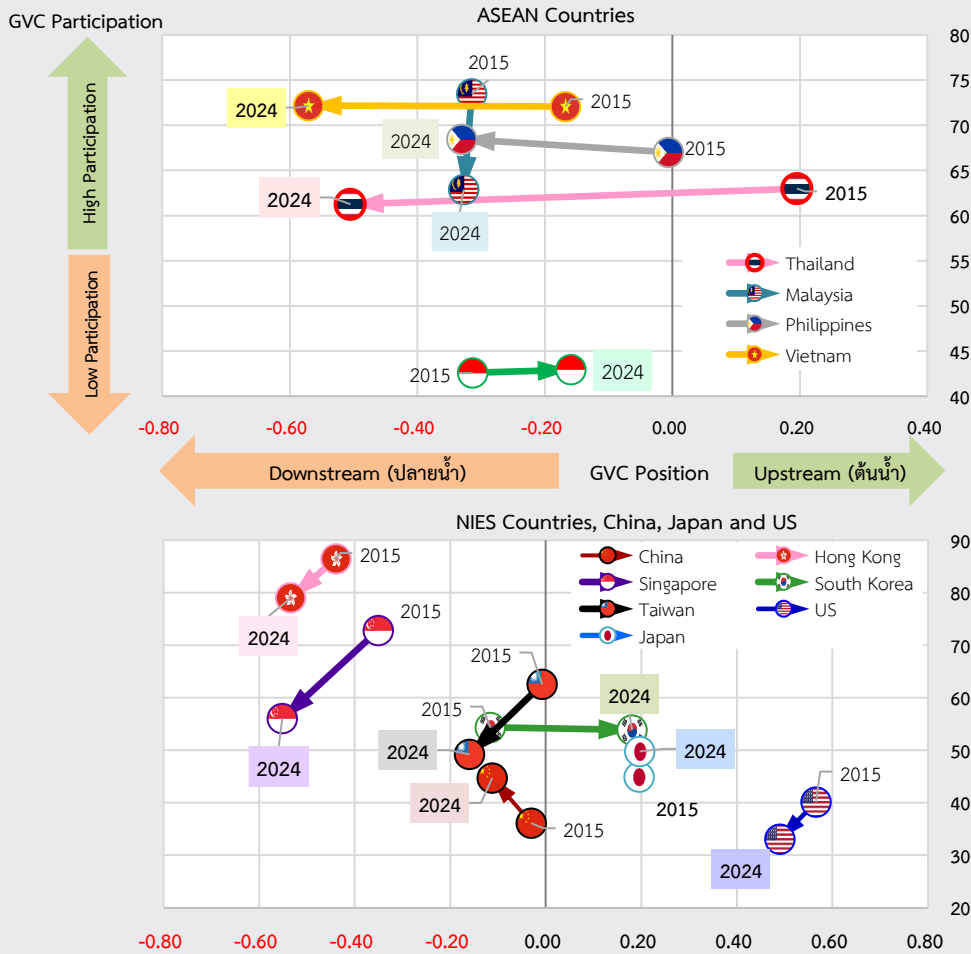
สำหรับการวิเคราะห์บทบาทและตำแหน่งของไทยในห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยพิจารณาจากดัชนีชี้วัดตำแหน่งการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลก (GVC Position Index)¹ ซึ่งอาศัยการคำนวณจากฐานข้อมูลตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตหลายภูมิภาค (Multi-Regional Input-Output Table: MRIO) ซึ่งจัดทำโดยธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) พบว่าในปี 2567 อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีแนวโน้มจะขยับสถานะไปสู่อุตสาหกรรมปลายน้ำมากขึ้น โดยบริษัทส่วนใหญ่จะอยู่ในกระบวนการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ไปจนถึงการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เทียบกับในปี 2558 ที่ตำแหน่งการมีส่วนร่วมในการเป็นประเทศผู้ผลิตกลุ่มต้นน้ำ อย่างไรก็ตาม ดัชนีระดับการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลก (GVC Participation Index)² ในอุตสาหกรรมดังกล่าวของไทยลดลงมาอยู่ที่ระดับ 61.25 ต่ำกว่าเวียดนาม ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย ที่ระดับ 72.18 ระดับ 68.46 และระดับ 62.88 ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าโลกพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากไทยน้อยกว่าประเทศคู่แข่งในอาเซียนด้วยกัน ขณะที่กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) อาทิ ฮังการี สิงคโปร์ และได้หวัน มีการขยับไปสู่อุตสาหกรรมปลายน้ำมากขึ้นเช่นกัน ยกเว้นเกาหลีใต้ที่ขยับบทบาทไปสู่อุตสาหกรรมต้นน้ำ ส่วนจีนมีบทบาทที่เพิ่มขึ้นในห่วงโซ่มูลค่าโลกในอุตสาหกรรมปลายน้ำ โดยในกระบวนการผลิตช่วงปลายน้ำส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าชิ้นส่วนเวเฟอร์จากต่างประเทศมาผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ก่อนส่งออกไปจำหน่ายในตลาดโลก ส่งผลให้มูลค่าเพิ่มส่วนใหญ่จะอยู่ที่ค่าแรง ค่าบริการ และต้นทุนการดำเนินงานภายในประเทศมากกว่ามูลค่าทางเทคโนโลยีหรือทรัพย์สินทางปัญญา โดยที่สหรัฐฯ ยังมีบทบาทหลักในอุตสาหกรรมต้นน้ำซึ่งถือเป็นขั้นตอนการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

¹ ดัชนีตำแหน่งการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลก (GVC Position Index) โดยหากมีค่าเป็นลบ (BWL > FWL) หมายถึง การเป็นประเทศผู้ผลิตกลุ่มปลายน้ำ (Downstream Position) ในทางกลับกัน หากมีค่าเป็นบวก (FWL > BWL) หมายถึง เป็นประเทศผู้ผลิตกลุ่มต้นน้ำ (Upstream Position)

² ดัชนีการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลก (GVC Participation Index) หมายถึง มูลค่าเพิ่มทั้งหมดที่ประเทศนั้นได้สร้างขึ้นและแฝงอยู่ในการส่งออกของต่างประเทศ (DVX) + มูลค่าเพิ่มทั้งหมดที่ต่างประเทศได้สร้างแต่อยู่ในการส่งออกของประเทศผู้ส่งออกนั้น (FVA)

บทบาทของไทยในห่วงโซ่การผลิตอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูงของโลก (ต่อ)

ระดับและตำแหน่งของการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์โลก เปรียบเทียบปี 2558 กับปี 2567

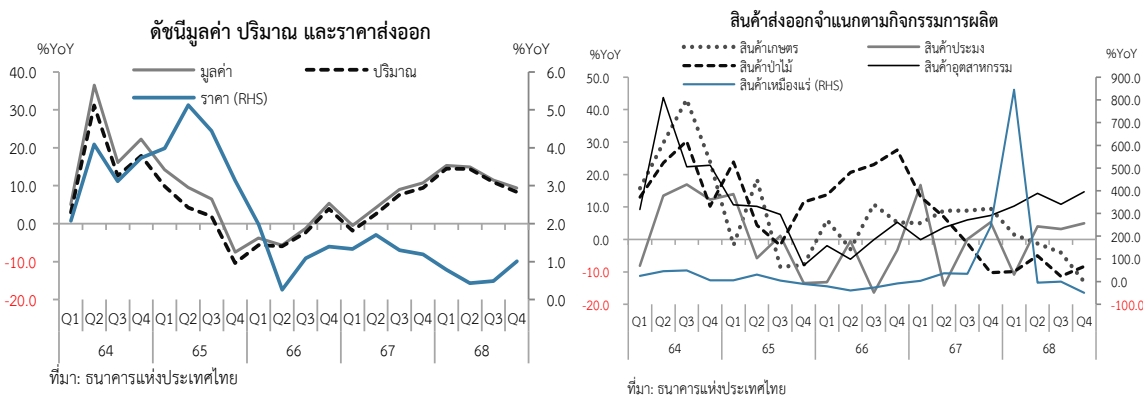

ที่มา: World Integrated Trade Solution (WITS) ประมวลผลโดย สศช.

ทั้งนี้ อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของไทยถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและมีส่วนร่วมในห่วงโซ่การผลิตโลกได้มากขึ้น โดยส่วนหนึ่งผ่านการดำเนินมาตรการส่งเสริมการลงทุนของ BOI ภายใต้คณะกรรมการนโยบายอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูงแห่งชาติ และอันสืบจากการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตภายในห่วงโซ่การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ของโลกที่ส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ในไทยมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาอุตสาหกรรมและยกระดับให้ไทยเป็นฐานการออกแบบ (IC Design) และผลิตชิป (Wafer Fabrication) ที่สำคัญของภูมิภาคซึ่งเป็นการผลิตขั้นต้นและมีมูลค่าเพิ่มสูง โดยมีแนวทางส่งเสริมที่สำคัญ ได้แก่ (1) การสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการเพิ่มขีดความสามารถในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพ อาทิ การประกอบ ทดสอบ และบรรจุภัณฑ์ชิปและวงจรรวม และการผลิตแผงวงจรพิมพ์ (PCB/PCBA) และยกระดับไปสู่การออกแบบและการผลิตชิ้นส่วนชิปที่ประเทศไทยมีศักยภาพ และมีความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมปลายทาง อาทิ ชิปควบคุมพลังงาน (Power Chip) เซ็นเซอร์ (Sensor) ชิปควบคุมแสง (Photonics) เพื่อทำให้เกิดการผลิตชิ้นส่วนสำคัญในประเทศ (2) การกำหนดมาตรการจูงใจให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย อาทิ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพิ่มสัดส่วนการใช้ชิ้นส่วน ชิป และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ที่ผลิตโดยผู้ประกอบการไทย (Local content) (3) การส่งเสริมการลงทุนด้านเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตหรือพัฒนานวัตกรรมการผลิต (Process Innovation) รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมปลายทางที่มีเทคโนโลยีทันสมัยมากขึ้น และ (4) การเตรียมความพร้อมด้านแรงงาน โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะและความรู้ด้านเทคโนโลยีขั้นสูง (Reskill and Upskill) ผ่านการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะทางด้านเซมิคอนดักเตอร์ โดยเชื่อมโยงระหว่างสถาบันการศึกษาควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีระหว่างผู้ประกอบการต่างประเทศและผู้ผลิตเซมิคอนดักเตอร์ในไทย เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะบุคลากรและตอบโจทยความต้องการของอุตสาหกรรมมากขึ้น

การส่งออก: มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ไตรมาสที่สี่ของปี 2568 มีมูลค่า 84,024 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 ชะลอตัวจากร้อยละ 11.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงต่อเนื่องของการส่งออกสินค้าเกษตร ขณะที่การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมยังขยายตัวในเกณฑ์ดีโดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าที่ยังได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรตอบโต้จากสหรัฐฯ โดยดัชนีปริมาณการส่งออกขยายตัวร้อยละ 8.3 ชะลอตัวจากร้อยละ 10.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตร ขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมขยายตัวเพิ่มขึ้น ตามการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนดัชนีราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและการเร่งขึ้นของราคาส่งออกสินค้าประมง **เมื่อหักการส่งออกทองคำออกแล้ว** มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 11.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 9.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วน**การส่งออกในรูปของเงินบาท** มีมูลค่า 2,702 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.6 เทียบกับร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2568 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 335,061 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 12.7 โดยปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.0 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ส่วน**การส่งออกในรูปเงินบาท** มีมูลค่า 11,008 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.2 ในปี 2567

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 13.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีปริมาณการส่งออกและราคาส่งออก ร้อยละ 7.4 และร้อยละ 6.2 ตามลำดับ สอดคล้องกับสถานการณ์การแข่งขันในตลาดโลกที่สูงขึ้น มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญที่ลดลง ได้แก่ **ข้าว** ลดลงร้อยละ 28.7 โดยราคาและปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 16.0 และร้อยละ 15.1 ตามลำดับ ตามการลดลงของการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ แอฟริกาใต้ และอิรัก **ยาง** ลดลงร้อยละ 8.7 โดยราคาส่งออกลดลงร้อยละ 12.3 ขณะที่ปริมาณส่งออกขยายตัวร้อยละ 4.1 ตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง อาทิ ญี่ปุ่น มาเลเซีย และสหรัฐฯ และ **ทุเรียน** ลดลงร้อยละ 8.7 โดยราคาและปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 4.8 และร้อยละ 4.1 ตามลำดับ ตามการลดลงของการส่งออกไปตลาดจีนเป็นสำคัญ **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม** ขยายตัวร้อยละ 14.7 เร่งขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 10.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณและราคาส่งออกที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.0 และร้อยละ 0.6 ตามลำดับ **สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่เพิ่มขึ้น** เช่น อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 83.0) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 30.3) คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 91.0) เครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 17.9) รถกระบะและรถบรรทุก (ร้อยละ 52.4) และเครื่องประดับ (ร้อยละ 48.9) เป็นต้น ขณะที่**มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ลดลง** เช่น รถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 36.2) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 24.0) และเคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี (ลดลงร้อยละ 3.4) เป็นต้น **มูลค่าการส่งออกสินค้าประมง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 เทียบกับร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่**สินค้าส่งออกอื่น ๆ** ลดลงร้อยละ 41.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 84.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปลดลงร้อยละ 41.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 86.2 ในไตรมาสก่อนหน้า

มูลค่าการส่งออกสินค้า
ในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.
ขยายตัวร้อยละ 9.4
ชะลอตัวจากไตรมาส
ก่อนหน้า

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สหรัฐ.

%YoY	2567					2568					สัดส่วน Q4/68 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
สินค้าเกษตร	8.2	5.0	8.9	8.8	9.5	-4.0	1.5	-1.3	-4.1	-13.2	5.0
ข้าว	25.4	45.5	53.9	26.4	-7.2	-30.0	-30.0	-34.1	-27.0	-28.7	1.3
ยาง	36.8	24.9	37.4	55.9	30.8	0.4	32.4	4.4	-21.4	-8.7	1.4
ทุเรียน	-9.0	-53.2	-0.7	-18.1	2.3	1.9	-0.5	-5.7	31.5	-8.7	0.2
ผลไม้อื่น ๆ	-2.2	11.6	-12.7	-13.5	15.9	-2.6	-1.7	35.1	-9.2	-27.6	0.6
สินค้าอุตสาหกรรม	4.3	-0.1	3.7	6.0	7.3	12.5	10.2	14.2	10.8	14.7	91.1
อาหาร	2.0	-6.6	1.6	10.6	3.4	1.2	-1.9	8.4	-3.6	2.4	6.2
- น้ำตาล	-19.1	-26.7	-25.9	-5.0	-8.9	-20.2	-17.9	-15.5	-22.5	-29.5	0.5
- ปลากระป๋องและปลาแปรรูป	14.7	8.9	8.2	27.0	14.6	-1.1	1.3	2.9	-5.5	-2.0	1.0
- แป้ง-ไก่กระป๋องและแปรรูป	6.9	2.2	9.0	6.1	10.5	5.6	7.6	5.8	4.4	4.7	1.0
เครื่องดื่ม	11.0	11.5	4.3	11.1	17.9	1.3	4.6	15.5	-1.6	-13.0	0.8
ผลิตภัณฑ์ยาง	9.5	-19.2	-10.5	27.4	52.5	17.8	36.3	38.9	12.3	-4.8	2.3
อาหารสัตว์	23.1	20.3	33.7	24.4	15.6	8.2	13.5	9.2	2.1	8.9	1.0
อิเล็กทรอนิกส์	22.6	6.6	27.4	26.5	28.8	46.9	43.2	50.4	43.8	49.4	19.6
- คอมพิวเตอร์	142.4	172.	147.9	146.5	118.9	138.	130.	210.	125.	91.0	2.8
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	26.0	-6.9	22.5	46.5	45.7	33.0	50.4	37.7	18.9	30.3	6.1
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	-10.5	-11.3	-14.5	-15.8	1.0	27.9	24.5	42.3	31.7	14.2	3.1
- อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม	33.0	24.3	58.5	33.2	19.1	46.2	24.6	17.4	55.2	83.0	7.1
เครื่องใช้ไฟฟ้า	-3.2	-4.5	-5.3	-1.3	-1.6	8.5	4.5	5.8	6.6	17.9	8.6
- เครื่องปรับอากาศ	6.9	-15.3	1.4	28.7	38.8	7.2	28.0	5.1	-6.5	-4.0	1.5
- ตู้เย็น	5.0	7.0	3.0	5.9	4.0	8.8	0.7	13.5	11.8	9.5	0.6
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	-16.3	-1.0	-12.8	-17.4	-32.5	-4.6	-16.5	-14.4	-4.8	24.0	2.2
ผลิตภัณฑ์โลหะ	6.7	11.6	4.3	7.9	3.1	13.9	6.7	15.9	13.7	19.3	5.6
ยานยนต์	-3.8	-4.7	3.3	-10.3	-2.3	2.5	1.7	0.6	5.0	2.6	13.3
- รถยนต์นั่ง	27.0	-1.3	24.0	46.3	38.2	-2.3	42.5	39.7	-27.1	-36.2	2.2
- รถกระบะและรถบรรทุก	-7.8	-14.2	15.5	-16.7	-12.3	18.2	3.0	-21.2	44.2	52.4	3.8
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	3.1	3.6	-0.7	3.6	5.8	8.2	7.4	15.5	6.4	4.2	6.2
เครื่องจักรและอุปกรณ์	10.0	-1.5	7.0	10.9	23.9	14.5	14.3	17.9	14.3	12.1	9.3
อากาศยาน, เรือ, แห่น, และรถไฟ	-9.0	26.3	-34.3	6.5	-20.0	23.7	20.9	5.0	2.7	61.0	1.8
เครื่องประดับ	4.8	13.6	3.8	1.4	0.3	20.2	4.0	9.4	22.2	48.9	3.4
เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี	2.9	-4.8	-1.4	8.2	10.2	0.9	7.0	3.3	-2.5	-3.4	6.3
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	-9.6	-3.9	-6.9	-0.5	-23.6	-20.4	-5.5	-15.8	-33.2	-24.0	2.1
สินค้าประมง	1.2	16.8	-14.2	0.1	5.3	0.3	-10.8	4.0	3.2	4.9	0.5
กุ้ง, ปู, กุ้ง และล็อบสเตอร์	-5.8	17.3	-27.1	-4.9	-0.5	-0.3	-20.7	6.1	2.5	10.7	0.3
สินค้าส่งออกอื่น ๆ	38.3	-25.2	15.7	75.4	118.1	49.8	119.	118.	84.0	-41.2	2.4
ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป	45.9	-16.0	11.8	79.4	123.9	48.5	120.	115.	86.2	-41.4	2.3
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	5.5	-0.6	4.3	7.6	10.7	12.9	15.6	14.9	11.9	9.7	100.0
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากรชำระเงิน	5.9	-0.5	4.3	9.0	10.8	12.7	15.4	14.9	11.5	9.4	98.6
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	5.0	-0.1	4.2	7.7	8.2	11.6	12.9	12.9	9.1	11.8	96.3

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตลาดส่งออก: การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักขยายตัวเร่งขึ้น โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ และสหภาพยุโรป (27) การส่งออกไปยัง **ตลาดสหรัฐฯ** ขยายตัวร้อยละ 41.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 26.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของสินค้าที่ยังได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรตอบโต้ (Exemption) เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ โทรศัพท์และส่วนประกอบ และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ผลิตภัณฑ์ยาง อัญมณีและเครื่องประดับ และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เป็นต้น **ตลาดสหภาพยุโรป (27)** ขยายตัวร้อยละ 13.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ ยางพารา และเหล็กและผลิตภัณฑ์ เป็นต้น **ตลาดอาเซียน (5)** ขยายตัวร้อยละ 7.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 9.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการส่งออกไปยังตลาดสิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เป็นสำคัญ โดยสินค้าส่งออกที่ขยายตัว อาทิ น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า และอัญมณีและเครื่องประดับ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น รถยนต์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก และข้าว เป็นต้น **ตลาดจีน** ขยายตัวร้อยละ 1.8 ชะลอลงจากร้อยละ 10.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกที่ยังขยายตัว อาทิ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ผลิตภัณฑ์ยาง เม็ดพลาสติก และยางพารา เป็นต้น **ตลาดอินเดีย** ขยายตัวร้อยละ 21.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 14.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกที่ขยายตัว อาทิ เคมีภัณฑ์ อัญมณีและเครื่องประดับ และเหล็กและผลิตภัณฑ์ เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น เม็ดพลาสติก เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียม เป็นต้น **ตลาดออสเตรเลีย** ขยายตัวครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 11.3 สินค้าส่งออกที่ขยายตัว อาทิ รถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และเหล็กและผลิตภัณฑ์ เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก และเครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว เป็นต้น และ **ตลาดเม็กซิโก** ขยายตัวร้อยละ 31.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 45.2 ตามการขยายตัวของการส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออก

การส่งออกสินค้าไปยัง
ตลาดหลักขยายตัวเร่งขึ้น
โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ
และสหภาพยุโรป (27)

ที่ลดลง เช่น ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และเหล็กและผลิตภัณฑ์ เป็นต้น สำหรับตลาดที่มีมูลค่า การส่งออกลดลง อาทิ ตลาด CLMV ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 15.1 ตามการลดลงของการส่งออกไปยัง ตลาดกัมพูชาและเมียนมา เป็นสำคัญ โดยสินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น อัญมณีและเครื่องประดับ รถยนต์และ ส่วนประกอบ และเคมีภัณฑ์ เป็นต้น ขณะที่การส่งออกน้ำมันสำเร็จรูป เครื่องดื่ม ทองแดงและของทำด้วยทองแดง ขยายตัว ตลาดสหราชอาณาจักร ลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 6.4 ตามการลดลงของการส่งออกอัญมณี และเครื่องประดับ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ และรถยนต์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออก ไก่แปรรูป เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ ขยายตัว และตลาดเกาหลีใต้ ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 6.2 ตามการลดลงของการส่งออกคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก และเครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบเครื่องปรับอากาศ และส่วนประกอบ และเหล็กและผลิตภัณฑ์ขยายตัว

ตลาดส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YOY	2567					2568					สัดส่วน Q4/68 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
มูลค่าการส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	300,740	70,755	74,296	77,995	77,693	339,635	81,792	85,338	87,295	85,210	100.0
(%YoY)	5.5	-0.6	4.3	7.6	10.7	12.9	15.6	14.9	11.9	9.7	
สหรัฐอเมริกา	13.6	9.8	12.3	14.8	17.3	32.0	25.6	33.9	26.4	41.5	23.9
จีน	3.2	-5.1	1.9	2.6	13.8	12.6	19.7	18.4	10.8	1.8	10.6
ญี่ปุ่น	-5.3	-9.1	-6.1	-6.8	1.2	1.1	-0.1	2.0	2.5	0.2	6.9
อาเซียน (9)	4.7	-2.7	3.3	8.2	10.2	4.3	5.6	10.2	4.3	-2.2	21.3
- อาเซียน (5)*	-0.8	-9.2	0.2	4.5	1.7	6.9	6.1	4.5	9.0	7.9	13.2
- CLMV**	12.8	6.9	7.7	13.9	23.3	0.9	4.9	18.0	-2.4	-15.1	8.1
สหภาพยุโรป (27) ไม่รวมสหราชอาณาจักร	10.2	2.5	6.5	15.4	17.3	9.3	7.2	11.5	5.4	13.1	8.1
สหราชอาณาจักร	3.0	-10.7	-19.9	14.7	35.4	5.5	6.9	18.0	6.9	-6.4	1.3
ตะวันออกกลาง (15)***	7.1	-3.5	8.4	15.4	9.1	6.3	11.3	1.9	1.2	10.8	3.9
- ซาอุดีอาระเบีย	4.6	4.3	19.6	-1.2	-1.7	-8.8	-7.0	-15.1	-3.2	-10.1	0.8
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	10.1	0.1	12.0	14.2	15.3	23.2	19.4	17.1	16.5	38.1	1.6
อินเดีย	16.3	-3.4	15.4	19.6	35.6	34.5	91.4	19.7	14.2	21.6	4.6
ออสเตรเลีย	1.1	25.2	0.2	-4.2	-11.6	-2.5	-13.7	-4.1	-2.5	11.3	3.9
ฮ่องกง	-2.2	23.5	5.2	-14.1	-19.2	2.9	-5.6	15.2	0.8	1.7	2.7
เม็กซิโก	19.4	-2.6	35.6	11.3	35.0	26.0	25.0	2.3	45.2	31.6	1.9
เกาหลีใต้	-1.9	-7.5	-5.4	5.7	0.6	-3.4	-0.3	1.1	-8.2	-6.2	1.5
ไต้หวัน	-1.1	-2.4	-1.2	3.4	-4.2	11.9	20.8	12.3	14.6	0.4	1.4

หมายเหตุ: * อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์

** CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม

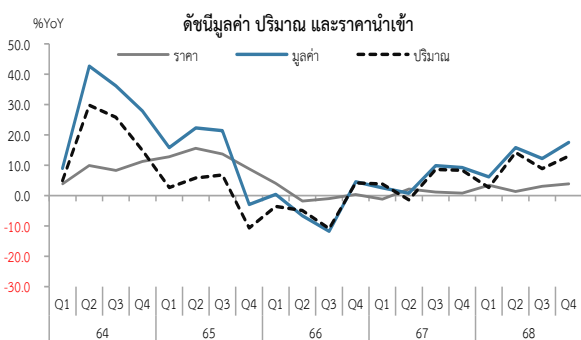
*** ตะวันออกกลาง (15) ประกอบด้วย บาห์เรน อียิปต์ อิหร่าน อิสราเอล คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน อิรัก จอร์แดน เลบานอน ลิเบีย และซีเรีย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

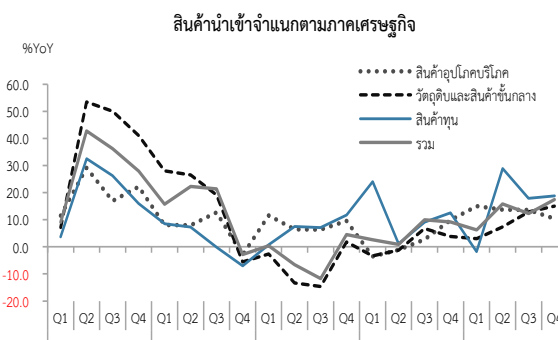
การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 82,601 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 17.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 12.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.0 เทียบกับร้อยละ 8.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 เทียบกับร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 14.8 เทียบกับร้อยละ 13.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ในรูปของเงินบาท การนำเข้าสินค้ามีมูลค่ารวม 2,658 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 11.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2568 การนำเข้าสินค้าคิดเป็นมูลค่า 311,722 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 13.0 โดยปริมาณนำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7 ขณะที่ราคานำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 ส่วนการนำเข้าในรูปของเงินบาทมีมูลค่า 10,241 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.2

มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 17.5 เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในรายหมวด มูลค่าการนำเข้าขยายตัวเร่งขึ้นในเกือบทุกหมวดสินค้า โดยมูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้า **วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง** ขยายตัวร้อยละ 15.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 12.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 14.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ราคานำเข้าลดลงร้อยละ 1.2 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า สินแร่ และวัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นต้น **มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุน** ขยายตัวร้อยละ 18.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 17.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับปริมาณการนำเข้าและราคานำเข้า ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.5 และร้อยละ 3.8 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องใช้ประกอบ และอากาศยาน, เรือ, แแท่น, และรถไฟ เป็นต้น สำหรับ**มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอุปโภคบริโภค** ขยายตัวร้อยละ 10.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 13.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณนำเข้าและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 และร้อยละ 5.1 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน โทรศัพท์มือถือ ยานพาหนะ และอาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์นม เป็นต้น ส่วน**มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ** กลับมาขยายตัวร้อยละ 47.8 ตามการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) ที่ขยายตัวร้อยละ 56.9

สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2567					2568					สัดส่วน Q4/68 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
สินค้าอุปโภคบริโภค	2.0	-3.6	-1.2	2.7	9.9	13.1	15.1	13.7	13.6	10.4	13.1
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์นม	10.3	3.7	5.6	17.5	13.8	3.5	17.3	8.8	-6.2	-2.6	2.4
โทรศัพท์มือถือ	8.7	-0.0	24.2	-2.1	16.8	13.3	2.7	13.7	18.6	17.3	1.7
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง	-1.7	-13.6	-7.4	-3.3	19.3	13.5	11.4	16.3	14.8	11.8	1.2
ยานพาหนะ	-41.0	-28.6	-40.6	-54.3	-39.7	17.2	-3.9	15.2	30.5	31.1	1.1
สิ่งทอ	7.0	5.7	6.3	4.9	10.8	12.1	12.2	13.0	11.7	11.5	1.0
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	1.4	-3.3	-1.2	6.8	3.8	9.6	3.0	7.3	12.9	15.0	57.9
- ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง	4.6	-1.1	2.2	9.2	8.7	16.9	6.5	14.8	21.4	24.6	47.7
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	13.4	11.0	16.5	10.5	15.5	35.2	10.9	26.9	54.4	45.9	23.0
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	2.6	-11.4	-1.3	16.7	8.6	10.7	13.2	13.8	1.8	15.1	7.3
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี	1.9	-4.2	-0.1	11.5	1.0	2.6	-2.9	4.3	1.0	8.4	7.0
น้ำมันดิบ	-2.6	-3.8	-4.0	7.2	-8.8	-12.3	-5.6	-15.1	-12.8	-16.2	6.9
ก๊าซธรรมชาติ	-18.4	-15.9	-32.8	-12.6	-7.7	-10.0	-2.6	-0.5	-18.9	-18.3	1.8
สินค้าทุน	11.5	24.0	1.2	9.1	12.5	15.5	-1.8	28.9	17.9	18.8	19.8
- ไม่รวมคอมพิวเตอร์	6.5	2.5	1.8	6.0	15.9	19.0	11.6	20.6	22.4	20.8	18.6
เครื่องจักรกลอื่นๆ และชิ้นส่วน	5.0	-5.3	-3.9	8.2	21.7	28.6	24.8	37.4	27.6	25.0	8.8
หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์, และเครื่องใช้ประจุไฟฟ้า	12.9	-0.4	9.3	16.9	26.6	23.2	19.0	28.0	22.8	22.6	2.2
อากาศยาน, เรือ, แแท่น, และรถไฟ	45.7	74.4	53.1	81.0	4.0	-3.4	-16.5	-36.3	24.7	28.0	2.0
เครื่องชั่ง ตวง วัด	-2.0	-8.4	-9.2	0.7	9.1	23.2	18.4	29.6	25.8	19.2	1.3
คอมพิวเตอร์	68.4	444.4	-4.6	50.0	-16.3	-9.7	-51.0	114.9	-24.5	-5.0	1.2
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	65.0	45.4	62.5	78.6	69.4	36.9	67.0	49.8	-6.9	47.8	9.2
ทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ)	94.1	95.5	90.2	107.0	85.7	36.0	48.9	53.9	-11.3	56.9	7.7
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	1.9	-23.5	-6.4	13.3	26.5	40.7	130.7	29.1	11.6	12.9	1.4
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	5.9	3.1	1.7	9.6	9.4	12.9	6.6	14.8	12.6	17.5	100.0
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	5.5	2.6	0.6	9.9	9.2	13.0	6.2	15.8	12.2	17.5	90.1
มูลค่าการนำเข้าสินค้าไม่รวมทองคำ	2.7	0.5	-2.2	6.8	6.1	11.6	4.4	13.5	13.7	14.8	82.3

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า %YoY	2567					2568				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
สินค้าอุปโภคบริโภค	-1.2	-4.7	-3.2	-1.1	4.0	7.0	8.6	7.0	7.4	5.0
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	2.2	-0.7	-2.7	7.4	5.3	10.7	2.1	10.3	14.0	16.4
สินค้าทุน	9.9	24.6	0.4	7.2	8.6	10.7	-5.8	23.7	12.5	14.5
ดัชนีปริมาณนำเข้ารวม	4.8	3.8	-1.4	8.6	8.3	9.7	2.7	14.2	8.9	13.0

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีราคาสินค้านำเข้า %YoY	2567					2568				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
สินค้าอุปโภคบริโภค	3.2	1.2	2.1	3.8	5.7	5.7	5.9	6.2	5.7	5.1
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	-0.8	-2.7	1.5	-0.6	-1.4	-1.0	0.9	-2.7	-1.0	-1.2
สินค้าทุน	1.4	-0.5	0.8	1.8	3.6	4.3	4.3	4.3	4.7	3.8
ดัชนีราคานำเข้ารวม	0.8	-1.2	2.2	1.2	0.8	3.0	3.4	1.4	3.1	3.9

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราการค้า (Term of Trade) ลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 4 ตามราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 1.0 โดยอัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 95.7 สูงกว่าระดับ 95.6 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าระดับ 98.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และต่ำกว่าระดับ 100 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 16

รวมทั้งปี 2568 อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 96.1 ต่ำกว่าระดับ 98.2 ในปีก่อนหน้า ตามราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 0.7

ดุลการค้า เกินดุล 1.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ต่ำกว่าการเกินดุล 7.0 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 6.5 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 44.0 พันล้านบาท ต่ำกว่าการเกินดุล 224.4 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 220.2 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2568 ดุลการค้าเกินดุล 23.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. สูงกว่าการเกินดุล 21.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปีก่อนหน้า เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 767.0 พันล้านบาท สูงกว่าการเกินดุล 749.8 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

อัตราการค้า

%YoY	2567				2568					
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
อัตราการค้า*	98.2	98.9	97.5	98.1	98.4	96.1	96.5	96.6	95.6	95.7
%YOY	0.6	2.5	-0.5	0.1	0.4	-2.2	-2.5	-1.0	-2.5	-2.8

หมายเหตุ : * อัตราการค้า (Terms of Trade : TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับดีขึ้น หมายถึงประเทศนั้น ๆ ได้ประโยชน์มากขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาผู้นำเข้า

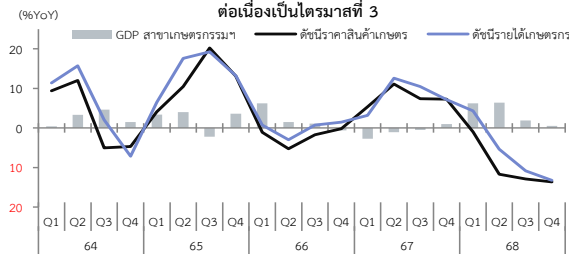
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: ขยายตัวร้อยละ 0.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตในหมวดพืชผลสำคัญบางรายการ โดยเฉพาะกลุ่มไม้ผล ข้าวเปลือก และมันสำปะหลัง ในขณะที่หมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ตามการเพิ่มขึ้นของสุกร และไก่เนื้อ ตามลำดับ และหมวดประมงกลับมาขยายตัว โดยในไตรมาสนี้การผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2) ยางพารา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4) ไก่เนื้อ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0) และอ้อยโรงงาน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 11.1) โดยเฉพาะทุเรียน (ลดลงร้อยละ 11.8) ลำไย (ลดลงร้อยละ 15.5) และเงาะ (ลดลงร้อยละ 63.2) ตามลำดับ มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 5.9) และข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 0.1) ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 13.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 12.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการ ได้แก่ ข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 17.8) ยางพารา (ลดลงร้อยละ 24.0) กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 8.6) โดยเฉพาะลำไย (ลดลงร้อยละ 24.8) และทุเรียน (ลดลงร้อยละ 6.2) อ้อยโรงงาน (ลดลงร้อยละ 20.1) และสุกร (ลดลงร้อยละ 9.7) ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น เช่น ไก่เนื้อ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8) และกุ้งขาวแวนนาไม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7) ตามลำดับ การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 13.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.9 ในไตรมาสก่อนหน้า

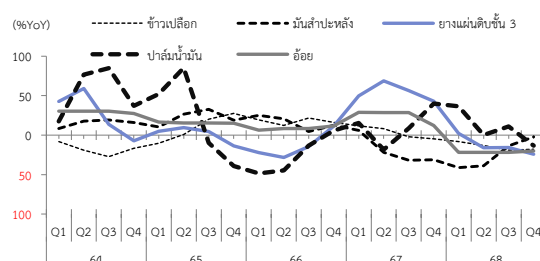
รวมทั้งปี 2568 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 ในปี 2567 ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 และดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 9.9 ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงร้อยละ 7.2

GDP สาขาเกษตรกรรมฯ ขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ส่วนราคาสินค้าเกษตรปรับตัวปรับตัวลดลงต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้รายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ราคาสินค้าเกษตรสำคัญทั้ง 5 รายการปรับตัวลดลง ได้แก่ ข้าวเปลือก ยางพารา อ้อย ปาล์มน้ำมัน และมันสำปะหลัง ตามลำดับ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

อัตราการค้าลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4

ดุลการค้าเกินดุล 1.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ต่ำกว่าการเกินดุลในไตรมาสก่อนหน้า และไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาการขนส่งและการขายปลีก และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวเร่งขึ้น สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และสาขาการก่อสร้างกลับมาขยายตัว ขณะที่สาขาเกษตรกรรม และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงขยายตัวร้อยละ 0.3 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตในหมวดพืชผลสำคัญ ในขณะที่หมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 และหมวดประมงกลับมาขยายตัว

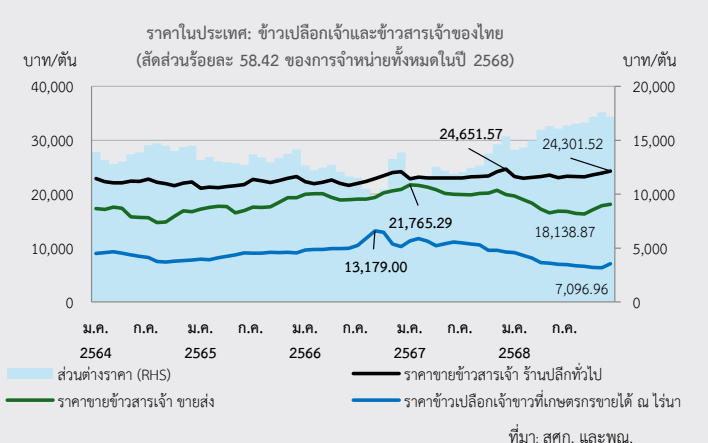
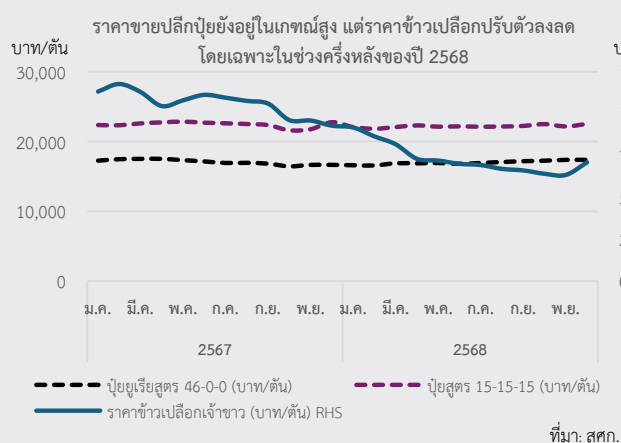
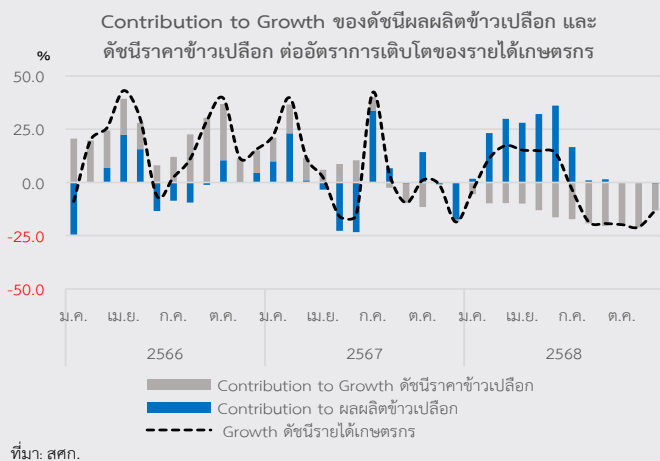
ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3

สถานการณ์ตลาดข้าวไทยในปี 2568

ในปี 2568 ปริมาณผลผลิตข้าวเปลือกของไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยและปริมาณน้ำที่เพียงพอ ส่งผลให้เกษตรกรสามารถเพาะปลูกได้อย่างเต็มศักยภาพ ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตรวมส่งผลต่ออุปทานภายในประเทศและแรงกดดันต่อราคาที่เกษตรกรได้รับ ทั้งนี้ ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) ระบุว่า พื้นที่เพาะปลูกข้าวในปี 2567/68 อยู่ที่ 74.68 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.8 ในปีการผลิตก่อน ตามการขยายตัวของพื้นที่เพาะปลูกดังกล่าว ปริมาณผลผลิตข้าวเปลือกของประเทศจึงเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 35.58 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.9 ในปีการผลิตก่อน แต่ต่ำกว่าการเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9 ในช่วง 5 ปีการผลิตเฉลี่ยย้อนหลัง (พ.ศ. 2563 - 2567)

ปริมาณผลผลิตข้าวเปลือกที่สูงขึ้นนับตั้งแต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 ส่งผลให้ราคาข้าวเปลือกภายในประเทศปรับตัวลดลง โดยราคาข้าวเปลือกเจ้าความชื้น 15% ณ ไร่นาอยู่ที่ 6,689 บาทต่อตัน ลดลงร้อยละ 34.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 24.5 ในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 และการลดลงร้อยละ 12.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์ (พณ.) โดยราคาขายส่งข้าวสารเจ้า 5%¹ ปรับตัวลดลงมาอยู่ที่ 17,114 บาทต่อตัน ลดลงร้อยละ 15.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 14.3 ในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 และการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน อย่างไรก็ตาม ราคาขายปลีกข้าวสารเจ้า 5%² ราคาค้าทั่วไป อยู่ที่ 23,606 บาทต่อตัน ลดลงร้อยละ 0.1 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 ในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 และการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่งผลให้ส่วนต่างราคาระหว่างราคาข้าวเปลือกที่เกษตรกรขายได้กับราคาขายปลีกข้าวสาร (Price Spread) ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าร้อยละ 91.45 ของต้นทุนการผลิตข้าวสารมาจากราคาของผลผลิตข้าวเปลือก เป็นสำคัญ สะท้อนถึงความไม่สมบูรณ์ของกลไกการส่งผ่านราคา (Price Transmission) และความไม่สมดุลของการกระจายโครงสร้างผลประโยชน์ของห่วงโซ่อุปทานข้าวไทย

นอกจากนี้ เกษตรกรยังต้องเผชิญต้นทุนปัจจัยการผลิตที่อยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง โดยเฉพาะราคาปุ๋ยเคมี ซึ่งได้รับผลกระทบจากราคานำเข้าตลาดโลก โดยเฉลี่ยครึ่งหลังของปี 2568 ราคาปุ๋ยยูเรีย (สูตร 46-0-0) อยู่ที่ 17,199.83 บาทต่อตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.5 ในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 และการลดลงร้อยละ 5.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และราคาปุ๋ยเคมี (สูตร 15-15-15) อยู่ที่ 22,292.83 บาทต่อตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.2 ในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 และการลดลงร้อยละ 3.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ต้นทุนที่สูงขึ้นในขณะที่ราคาขายผลผลิตปรับตัวลดลง ส่งผลโดยตรงต่อรายได้สุทธิของเกษตรกร และจำกัดความสามารถในการสะสมทุนเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตในระยะยาว

¹ อัตราแปรสภาพข้าวเปลือกเป็นข้าวสาร 1:0.65

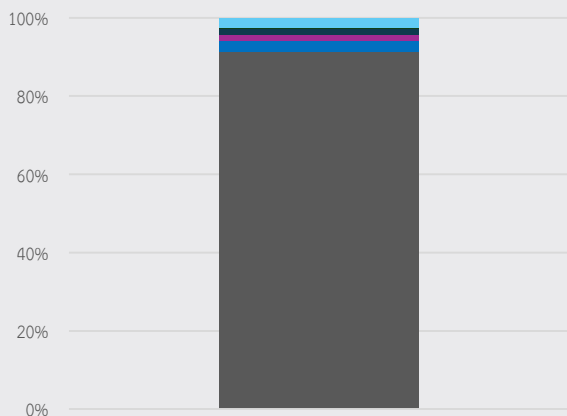
² ราคาขายส่งข้าวสารเจ้า 5% และขายปลีกข้าวสารเจ้า 5% ราคาค้าทั่วไป คำนวณจากและปรับข้อมูลด้วยราคาด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (PPI) จากกระทรวงพาณิชย์ ประมวลผลโดย สศช.

สถานการณ์ตลาดข้าวไทยในปี 2568 (ต่อ)

ท่ามกลางสถานการณ์ราคาข้าวเปลือกเจ้าตกต่ำในประเทศ เมื่อพิจารณาจากราคาในตลาดโลกพบว่า ราคาส่งออกข้าวของไทยอยู่ในระดับสูงกว่าประเทศผู้ส่งออกข้าวสำคัญรายอื่น ๆ โดยในปี 2568 ราคาส่งออกข้าวขาว 25% ของไทย (FOB) อยู่ที่ 396.3 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน แม้ว่าจะลดลงร้อยละ 29.2 จากปีก่อนหน้า แต่ราคายังคงสูงกว่าเวียดนาม (354.5 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน) ร้อยละ 10.4 และอินเดีย (360.3 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน) ร้อยละ 10.0 ตามลำดับ³ ขณะที่ ในด้านปริมาณการผลิตข้าว ประเทศไทยยังเผชิญกับข้อจำกัดทางด้านผลผลิตต่อพื้นที่ (Productivity) ที่อยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่องมายาวนาน โดยทั้งปี 2568 ผลผลิตเฉลี่ยของไทยอยู่ที่ 3.08 ตันต่อเฮกตาร์ (491.66 กิโลกรัมต่อไร่) เทียบกับ 3.00 ตันต่อเฮกตาร์ (480.35 กิโลกรัมต่อไร่) ในปี 2567 และอยู่ในระดับต่ำกว่าเวียดนาม 6.11 ตันต่อเฮกตาร์ (977.60 กิโลกรัมต่อไร่) และอินเดีย 4.32 ตันต่อเฮกตาร์ (691.20 กิโลกรัมต่อไร่)⁴ ตามลำดับ ความเหลื่อมล้ำด้านผลิตภาพดังกล่าวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ต้นทุนต่อหน่วยการผลิตสูงกว่าคู่แข่งและส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคา (Price Competitiveness) ของข้าวไทยในตลาดโลก

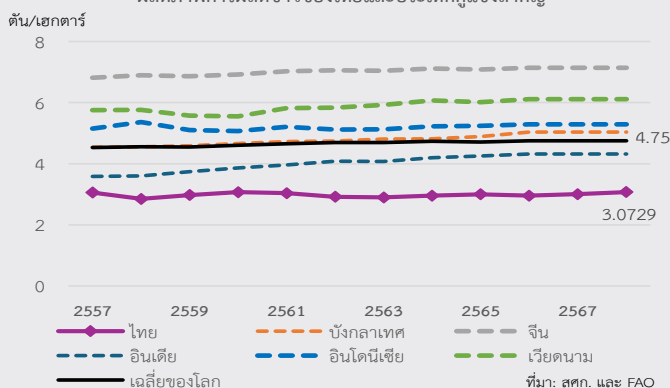
สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงความท้าทายเชิงโครงสร้างของอุตสาหกรรมข้าวไทย⁵ โดยเฉพาะการลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขันเมื่อเทียบกับประเทศผู้ผลิตหลัก กล่าวคือ แม้ปริมาณผลผลิตรวมจะเพิ่มขึ้น แต่ต้นทุนต่อหน่วยยังอยู่ในระดับสูง และราคาที่ไม่สามารถสร้างผลตอบแทนเพียงพอให้เกิดการสะสมทุนเพื่อปรับปรุงปัจจัยการผลิต เช่น การลงทุนในเครื่องจักรกลการเกษตร เทคโนโลยีการเพาะปลูก หรือการใช้พันธุ์ข้าวที่มีประสิทธิภาพสูงกว่า เป็นต้น ดังนั้น ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมข้าวไทย แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ (1) นโยบายระยะสั้น (1 – 2 ปี) มุ่งเน้นบรรเทาผลกระทบรายได้เกษตรกรจากราคาข้าวตกต่ำและต้นทุนสูง อาทิ การส่งเสริมกลไกการบริหารจัดการอุปทานในประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการส่งผ่านราคา (Price Transmission) ให้เกิดการกระจายผลประโยชน์อย่างสมดุลมากขึ้น และลดภาระต้นทุนปัจจัยการผลิตที่สำคัญ (2) นโยบายระยะกลาง (3 – 5 ปี) มุ่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนต่อหน่วยให้แข่งขันได้ อาทิ การจัดโซนนิ่งและบริหารจัดการพื้นที่ผลิตเชิงรุก สนับสนุนงานวิจัยและกระจายพันธุ์ข้าวมูลค่าสูงให้เหมาะสมกับพื้นที่ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อการประหยัดต่อขนาดในการยกระดับการผลิตและการตลาด ควบคู่ไปกับการจัดหาแหล่งน้ำกระจายในพื้นที่ทำการเกษตร รวมทั้งบริหารจัดการแหล่งน้ำอย่างเหมาะสมทั้งในและนอกเขตชลประทาน (3) นโยบายระยะยาว (5 – 10 ปี) สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงโครงสร้างในตลาดโลก อาทิ ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมข้าวสู่ห่วงโซ่มูลค่าเพิ่ม (Value chain upgrade) พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรม และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร

โครงสร้างต้นทุนการผลิตข้าวสาร (กิจกรรมโรงสีข้าว)

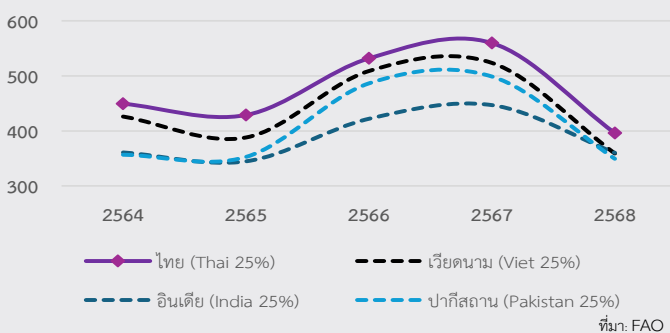

- อื่น ๆ (สัดส่วนร้อยละ 2.47)
 - โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม (สัดส่วนร้อยละ 0.46)
 - สถาบันการเงิน (สัดส่วนร้อยละ 1.28)
 - การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก (สัดส่วนร้อยละ 1.74)
 - การไฟฟ้า (สัดส่วนร้อยละ 2.60)
 - การดำเนินงาน (สัดส่วนร้อยละ 91.45)
- ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทยปี 2564 โดย สศช.

ผลผลิตการผลิตข้าวของไทยและประเทศคู่แข่งสำคัญ

ราคาต่างประเทศ: ราคาเฉลี่ยส่งออกข้าวขาว 25% (สัดส่วนร้อยละ 34.55 ของการจำหน่ายทั้งหมดในปี 2568)

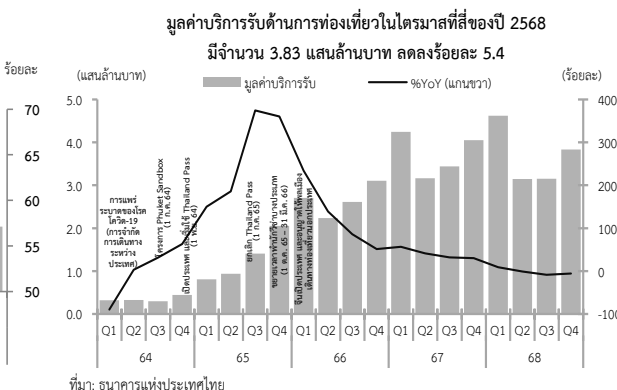
³ ข้อมูลจากรายงาน FAO Rice price Update ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2569
⁴ ข้อมูลผลิตภาพการผลิตข้าวของประเทศสำคัญ ๆ อาทิ เวียดนาม และอินเดีย มีถึงปี 2566 จาก FAO
⁵ กิจกรรมนี้ประกอบด้วยกิจกรรมโรงสีข้าว การขัดข้าว การผลิตข้าวหนึ่ง ข้าวหัก และผลพลอยได้ เช่น รำข้าว และแกลบ

สาขาอุตสาหกรรม: ขยายตัวร้อยละ 0.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม และการขยายตัวต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน โดย (1) กลุ่มการผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 กลับมาขยายตัว สินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1) โดยเฉพาะการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า (BEV) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1,660.3 และรถยนต์ไฮบริด (HEV) เพิ่มขึ้นร้อยละ 51.9 ตามลำดับ สอดคล้องกับอุปสงค์ที่เร่งตัวขึ้นก่อนการสิ้นสุดมาตรการส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (EV 3.0) ในวันที่ 31 ธันวาคม 2568 การผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5) โดยเฉพาะอาหารสัตว์เลี้ยงสำเร็จรูป อาหารสุกร และอาหารไก่ ตามลำดับ ตามความต้องการอาหารสัตว์สำเร็จรูปจากต่างประเทศที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น และการผลิตแบตเตอรี่และหม้อสะสมไฟฟ้า (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6) ตามการเพิ่มขึ้นของการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า และพลังงานหมุนเวียน อย่างไรก็ตาม การผลิตน้ำตาลลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 4.7 การผลิตยางนอกและยางในลดลงร้อยละ 2.1 และการเตรียมและการป้อนใยสิ่งทอลดลงร้อยละ 10.3 ตามลำดับ (2) กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 6.0) การผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือน (ลดลงร้อยละ 3.3) โดยเฉพาะในหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า เนื่องจากอุปสงค์จากต่างประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง และการแข่งขันทางด้านราคาที่ยืนยาวจากผู้ผลิตต่างประเทศ และการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ลดลงร้อยละ 7.2) ตามการลดลงของเครื่องแต่งกาย เครื่องแต่งกายชั้นใน อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ หลายรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตเครื่องประดับเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7 การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.1 การผลิตการผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 และการผลิตเฟอร์นิเจอร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 ตามลำดับ และ (3) กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 4.2) เนื่องจากการปิดซ่อมบำรุงโรงกลั่นในช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2568 ของผู้ผลิตบางราย การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ (ลดลงร้อยละ 10.9) ตามการลดลงของการผลิตกาแฟสำเร็จรูป เครื่องดื่มรสผลไม้ และน้ำอัดลมตามลำดับ การฆ่าสัตว์ปีก และการผลิตเนื้อสัตว์ปีกฯ (ลดลงร้อยละ 3.5) โดยเฉพาะเนื้อไก่แช่แข็งและแช่เย็น อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ หลายรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 การผลิตสายไฟฟ้าและสายเคเบิลอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 การต้ม การกลั่น และการผสมสุรา เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 และการผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ สำหรับอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 57.11 ต่ำกว่าร้อยละ 57.50 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 57.72 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 30 รายการ มีอุตสาหกรรมที่มีการใช้จ่ายกำลังการผลิตสูงกว่าร้อยละ 80.00 จำนวน 4 รายการ อาทิ การผลิตเนื้อสัตว์ (ยกเว้นสัตว์ปีก) (ร้อยละ 85.58) การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 84.69) และการผลิตเยื่อกระดาษ กระดาษ และกระดาษแข็ง (ร้อยละ 80.48) ตามลำดับ ขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการใช้จ่ายกำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 50.00 มีจำนวน 12 รายการ เช่น การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ร้อยละ 49.04) การผลิตแผ่นไม้บางและแผ่นไม้ที่คล้ายกัน (ร้อยละ 48.76) และการผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป (ร้อยละ 48.11) เป็นต้น

รวมทั้งปี 2568 การผลิตสาขาการผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในปี 2567 และอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 58.67 ต่ำกว่าร้อยละ 58.97 ในปี 2567

สาขาอุตสาหกรรม
ขยายตัวร้อยละ 0.3 ตาม
การกลับมาขยายตัวของ
กลุ่มการผลิต
อุตสาหกรรมที่มีสัดส่วน
การส่งออกในช่วงร้อยละ
30 - 60 เป็นสำคัญ
ขณะที่กลุ่มการผลิตเพื่อ
ส่งออกและกลุ่มการผลิต
เพื่อบริโภค
ภายในประเทศลดลง
ต่อเนื่อง

อัตราการใช้จ่าย
การผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อย
ละ 57.11 ต่ำกว่าร้อยละ
57.50 ในไตรมาส
ก่อนหน้า และต่ำกว่า
ร้อยละ 57.72 ใน
ไตรมาสเดียวกันของปี
ก่อน

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: ขยายตัวร้อยละ 0.6 ชะลอลงจากร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยในไตรมาสนี้ การท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 72.74 ล้านคน - ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 เทียบกับร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงสุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี 4.473 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 6.15) กาญจนบุรี 3.918 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 5.39) ประจวบคีรีขันธ์ 2.703 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.72) เชียงใหม่ 2.676 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.68) และเพชรบุรี 2.618 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.60) ตามลำดับ สำหรับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย¹ อยู่ที่ 3.14 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า จังหวัดที่มีรายรับที่แท้จริงจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงสุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 9.41) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 6.99) เชียงราย (สัดส่วนร้อยละ 4.24) ประจวบคีรีขันธ์ (สัดส่วนร้อยละ 3.84) และภูเก็ต (สัดส่วนร้อยละ 3.13) ตามลำดับ สำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวน 8.859 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 90.23 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19) ลดลงร้อยละ 6.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 13.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงสุด 5 อันดับแรก ประกอบด้วย จีน 1.057 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 11.93) มาเลเซีย 1.042 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 11.76) อินเดีย 0.716 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 8.09) รัสเซีย 0.627 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 7.07) และเกาหลีใต้ 0.417 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 4.71) ตามลำดับ ทั้งนี้ หากพิจารณานักท่องเที่ยวตามระยะทาง พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางจากระยะใกล้² มีจำนวน 5.728 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 64.66) ลดลงร้อยละ 12.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 18.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางจากระยะไกล³ มีจำนวน 3.131 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 35.34) เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 6.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว⁴ อยู่ที่ 3.83 แสนล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 78.65 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19) ลดลงร้อยละ 5.4 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.4 ในไตรมาสก่อนหน้า การลดลงของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยว⁵ อยู่ที่ 6.97 แสนล้านบาท ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 2.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 73.09 สูงกว่าร้อยละ 67.40 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 73.49 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2568 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 2.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 12.0 ในปี 2567 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 32.974 ล้านคน ลดลงร้อยละ 7.2 สร้างมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่ 14.75 แสนล้านบาท เมื่อรวมกับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย 11.72 แสนล้านบาท ส่งผลให้รายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 26.47 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 71.42 ต่ำกว่าร้อยละ 71.49 ในปี 2567

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ 0.6 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของนักท่องเที่ยวชาวไทย และการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

รายรับรวมจากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 6.97 แสนล้านบาท ลดลงร้อยละ 2.0

อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 73.09 สูงกว่าร้อยละ 67.40 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 73.49 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวและที่พักแรมของประเทศไทย ในปี 2568

อุตสาหกรรมที่พักแรม¹ เป็นองค์ประกอบสำคัญของภาคบริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับการเคลื่อนไหวของผู้เดินทางทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ในปี 2568 ภายหลังจากคลี่คลายลงของสถานการณ์เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อุตสาหกรรมที่พักแรมของไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านจำนวนผู้ประกอบการและการใช้บริการที่พักแรม เมื่อพิจารณาจากข้อมูลโรงแรมที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมพบว่า ในปี 2568 จำนวนที่พักแรม² ทั่วประเทศอยู่ที่ 17,952 แห่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 ในปีก่อน แบ่งตามภูมิภาค ได้แก่ (1) ภาคใต้ 4,438 แห่ง (สัดส่วนร้อยละ 24.72) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 (2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4,068 แห่ง (สัดส่วนร้อยละ 22.66) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 (3) ภาคกลาง 3,765 แห่ง (สัดส่วนร้อยละ 20.97) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 (4) ภาคเหนือ 3,416 แห่ง (สัดส่วนร้อยละ 19.03) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 และ (5) ภาคตะวันออก 2,265 แห่ง (สัดส่วนร้อยละ 12.62) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 จากปีก่อนหน้า

¹ อุตสาหกรรมที่พักแรม หมายถึง ธุรกิจให้บริการเช่าที่พักระยะสั้น (รายวัน/สัปดาห์) แก่นักเดินทาง เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ บังกะโล ที่มีรูปแบบหลากหลาย ตั้งแต่ที่พักหรูจนถึงเรียบง่าย มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและชุมชน สร้างรายได้ และส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ก็มีการแข่งขันสูง มีแนวโน้มปรับตัวด้วยเทคโนโลยีและบริการเฉพาะกลุ่ม และได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอก เช่น การท่องเที่ยวโดยรวม

² จำนวนที่พักแรม หมายถึง จำนวนโรงแรมที่ขออนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมจากกรมการปกครอง (ข้อมูลสะสม ณ เดือนมิถุนายน 2568)

¹ รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์ที่พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)

² นักท่องเที่ยวต่างประเทศในกลุ่มตลาดระยะใกล้ที่ใช้ระยะเวลาบินน้อยกว่า 6 ชั่วโมง ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และตะวันออกกลาง

³ นักท่องเที่ยวต่างประเทศในกลุ่มตลาดระยะไกลที่ใช้ระยะเวลาบินมากกว่า 6 ชั่วโมง ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป อเมริกา และแอฟริกา

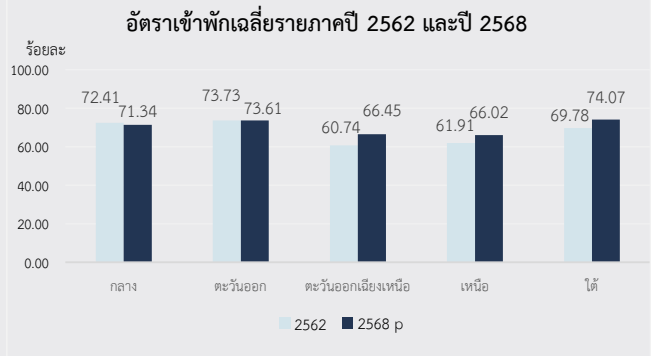
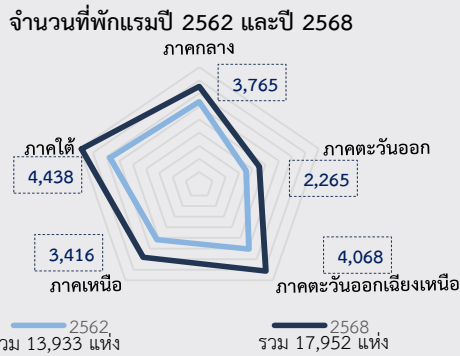
⁴ มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)

⁵ รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

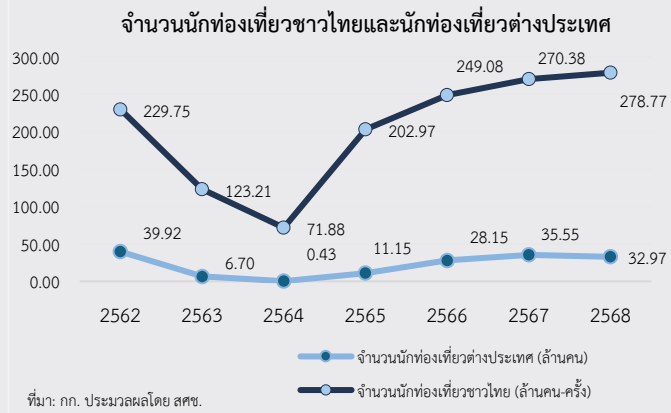
สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวและที่พักแรมของประเทศไทย ในปี 2568 (ต่อ)

เมื่อเทียบกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19³ พบว่า จำนวนที่พักแรมทั่วประเทศปรับตัวเพิ่มขึ้นจำนวน 4,019 แห่ง หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.8 แบ่งตามภูมิภาค ได้แก่ (1) ภาคใต้ 1,071 แห่ง (สัดส่วนร้อยละ 26.64) เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.8 (2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1,040 แห่ง (สัดส่วนร้อยละ 25.87) เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.3 (3) ภาคเหนือ 837 แห่ง (สัดส่วนร้อยละ 20.82) เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.5 (4) ภาคกลาง 579 แห่ง (สัดส่วนร้อยละ 14.40) เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.2 และ (5) ภาคตะวันออก 493 แห่ง (สัดส่วนร้อยละ 12.27) เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.8 ตามลำดับ

สำหรับอัตราเข้าพักเฉลี่ยทั่วประเทศในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 71.42 สูงกว่าร้อยละ 70.08 ในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยภูมิภาคที่มีอัตราเข้าพักเฉลี่ยสูงกว่าช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคเหนือ ตามลำดับ ขณะที่ภาคกลางและภาคตะวันออกยังคงมีอัตราเข้าพักเฉลี่ยต่ำกว่าช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เล็กน้อย สะท้อนการฟื้นตัวที่ยังไม่ทั่วถึงในบางพื้นที่

หากพิจารณาจากอุปสงค์ด้านการท่องเที่ยวโดยรวมของไทยในปี 2568 พบว่าตลาดในประเทศมีการฟื้นตัวเร็วกว่าตลาดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ส่งผลให้การฟื้นตัวของธุรกิจที่พักแรมดำเนินไปอย่างไม่เท่ากันระหว่างพื้นที่ที่พึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดย (1) จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย ฟื้นตัวเกินกว่าระดับก่อนโควิด-19 อย่างชัดเจน อยู่ที่ 278.77 ล้านคน - ครั้ง (คิดเป็นร้อยละ 121.3 เมื่อเทียบกับในช่วงก่อนโควิด-19) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.6 ในปีก่อน ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศของภาครัฐ เช่น โครงการเราเที่ยวด้วยกัน โครงการเที่ยวไทยคนละครั้ง และโครงการเที่ยวดีมีคืน เป็นต้น รวมไปถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปยังจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรองและเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ อาทิ สุพรรณบุรี เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 เชียงราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 และลพบุรี เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ และ (2) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ฟื้นตัวแต่ยังไม่ถึงระดับก่อนโควิด-19 อยู่ที่ 32.97 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 82.6 เมื่อเทียบกับในช่วงก่อนโควิด-19) ลดลงร้อยละ 7.2 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.3 ในปีก่อน แสดงให้เห็นว่า ภาคบริการด้านการท่องเที่ยวไทยยังพึ่งพาลตลาดต่างประเทศได้ไม่เต็มศักยภาพ อย่างไรก็ตาม ตลาดนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะตลาดนักท่องเที่ยวระยะไกล (Long-haul) อาทิ ยุโรป (สัดส่วนร้อยละ 25.02) เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.4 อเมริกา (สัดส่วนร้อยละ 4.79) เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 และแอฟริกา (สัดส่วนร้อยละ 0.60) เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงและมีระยะเวลาการพักเฉลี่ยมากกว่านักท่องเที่ยวระยะใกล้ (Short-haul) ทั้งนี้ การที่ตลาดนักท่องเที่ยวต่างประเทศยังฟื้นตัวไม่สมบูรณ์อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ อาทิ ข้อจำกัดด้านจำนวนเที่ยวบิน การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก การแข่งขันสูงจากประเทศเพื่อนบ้าน และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป

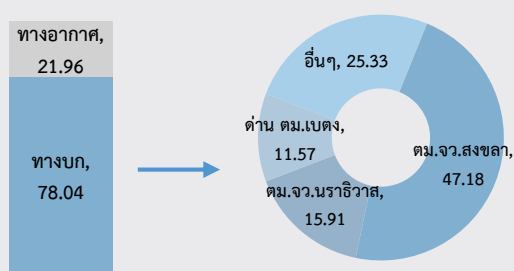
ในระยะต่อไป คาดว่าอุตสาหกรรมที่พักแรมจะยังคงมีแนวโน้มที่จะสามารถขยายตัวตามการฟื้นตัวของอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้ อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อทิศทางการฟื้นตัว ได้แก่ มาตรการดึงดูดนักท่องเที่ยวของประเทศคู่แข่งในภูมิภาค ความกังวลด้านความปลอดภัยของนักเดินทางบางกลุ่ม ผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและการแข็งค่าของเงินบาท การแข่งขันที่รุนแรงจากการเพิ่มขึ้นของอุปทานที่พักแรม และปัญหาขาดแคลนแรงงานในภาคบริการ เป็นต้น จากปัจจัยดังกล่าวอาจจำกัดความสามารถในการขยายตัวของอุตสาหกรรมที่พักแรม ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญต่อการยกระดับศักยภาพภาคการท่องเที่ยวและบริการที่พักแรมของไทย ดังนี้ (1) นโยบายระยะสั้น (1 - 2 ปี) ได้แก่ การฟื้นฟูความเชื่อมั่น การกระตุ้นการเดินทางภายในประเทศ การกระจายการท่องเที่ยวไปสู่จังหวัดท่องเที่ยวเมืองรองและชุมชน การลดภาระต้นทุนและเสริมสภาพคล่องผู้ประกอบการ และการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและมาตรฐานด้านสุขอนามัย (2) นโยบายระยะกลาง (3 - 5 ปี) ได้แก่ การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานที่พักแรมสู่ระดับสากล การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัลในอุตสาหกรรมที่พัก การพัฒนาทักษะแรงงานด้านบริการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล และ (3) นโยบายระยะยาว (5 - 10 ปี) การพัฒนาอุตสาหกรรมที่พักแรมสู่เศรษฐกิจท่องเที่ยวมูลค่าสูง (High-Value Tourism Economy) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับเมืองท่องเที่ยวแห่งอนาคต และการปฏิรูปกฎระเบียบให้สอดคล้องกับโมเดลธุรกิจใหม่

³ ช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หมายถึงข้อมูลปี 2562

สถานการณ์นักท่องเที่ยวมาเลเซียในประเทศไทย ปี 2568

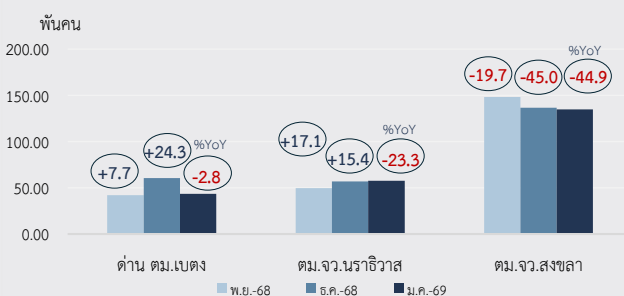
นักท่องเที่ยวจากมาเลเซียถือเป็นตลาดนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่สำคัญของภาคการท่องเที่ยวไทย ในปี 2568 มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียเดินทางเข้าประเทศไทยรวมทั้งสิ้น 4.521 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 13.57) สูงเป็นลำดับที่ 1 ของนักท่องเที่ยวต่างประเทศทั้งหมด สร้างรายรับการท่องเที่ยวอยู่ที่ 0.886 แสนล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 5.77) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของข้อมูลรูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย พบว่า ในปี 2568 นักท่องเที่ยวมาเลเซียเดินทางเข้าประเทศไทยผ่านช่องทางบกมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78.04 ของการเดินทางทั้งหมด โดยเฉพาะด้านในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สัดส่วนร้อยละ 74.67) ประกอบด้วย (1) ด้านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา (สัดส่วนร้อยละ 47.18) เช่น ด้านสะเดา และด้านปาดังเบซาร์ เป็นต้น (2) ด้านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดนราธิวาส (สัดส่วนร้อยละ 15.91) เช่น ด้านสุโหงโก-ลก และด้านตากใบ เป็นต้น และ (3) ด้านตรวจคนเข้าเมืองเบตง (สัดส่วนร้อยละ 11.57) ตามลำดับ ทั้งนี้ รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เป็นการเดินทางระยะสั้น (Short Trip)¹ โดยมีมุ่งเดินทางไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวและพื้นที่ธุรกิจที่สำคัญในภาคใต้ เช่น จังหวัดสงขลา โดยเฉพาะอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดยะลา และจังหวัดที่มีพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตลอดจนจังหวัดท่องเที่ยวหลัก เช่น กรุงเทพฯ และภูเก็ต ซึ่งตอบโจทย์ความต้องการด้านการซื้อสินค้า การพักผ่อน และการรับประทานอาหาร

สัดส่วนรูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย (ร้อยละ)

ที่มา: สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประมวลผลโดย สศช.

จำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางผ่านทางบก

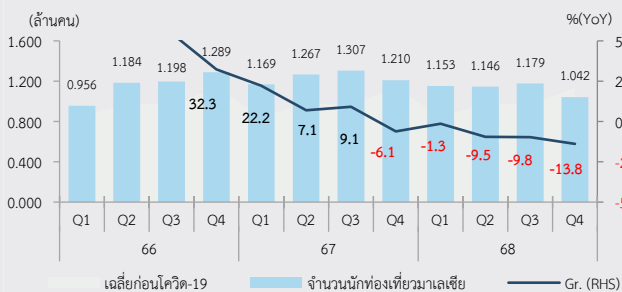

ที่มา: สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประมวลผลโดย สศช.

จากสถานการณ์อุทกภัยที่เกิดขึ้นในหลายจังหวัดภาคใต้ในช่วงตั้งแต่กลางถึงปลายเดือนพฤศจิกายน 2568 ครอบคลุมพื้นที่ 9 จังหวัด ได้แก่ สงขลา ปัตตานี นครศรีธรรมราช พัทลุง นราธิวาส ยะลา สตูล ตรัง และสุราษฎร์ธานี ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน เส้นทางคมนาคมขนส่ง การสัญจรผ่านด่านพรมแดน และกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในพื้นที่ ทำให้นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากมาเลเซียชะลอหรือยกเลิกการเดินทางจำนวนมาก สะท้อนชัดเจนผ่านข้อมูลจำนวนผู้เดินทางผ่านช่องทางบก ได้แก่ ด้านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา จำนวนผู้เดินทางผ่านลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2568 ถึงเดือนมกราคม 2569 (ลดลงร้อยละ 19.7 ในเดือนพฤศจิกายน 2568 ลดลงร้อยละ 45.0 ในเดือนธันวาคม 2568 และลดลงร้อยละ 44.9 ในเดือนมกราคม 2569 ตามลำดับ) ในขณะที่จำนวนผู้เดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดนราธิวาสและด่านตรวจคนเข้าเมืองเบตงไม่ได้รับผลกระทบ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาดังกล่าวทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้าประเทศไทยในช่วงเดือนธันวาคมอยู่ที่ 3.422 แสนคน ลดลงร้อยละ 24.3 และส่งผลให้ในช่วงไตรมาสที่สี่ของปี 2568 มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียรวม 1.042 ล้านคน ลดลงมากถึงร้อยละ 13.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 9.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

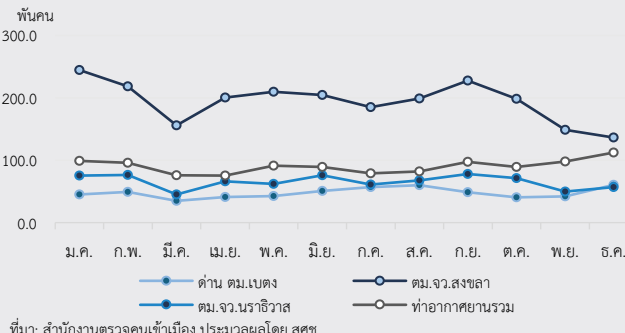
ภายหลังการฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคใต้ จึงควรดำเนินนโยบายเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและทำให้นักท่องเที่ยวมาเลเซียกลับมาเดินทางเข้าไทยเพิ่มมากขึ้น อาทิ การประชาสัมพันธ์สถานการณ์หลังอุทกภัยคลี่คลายลงเพื่อสร้างความเชื่อมั่น การเพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องตัวของด่านพรมแดนภาคใต้ การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวใหม่สำหรับตลาดนักท่องเที่ยวมาเลเซีย การยกระดับมาตรฐานบริการสำหรับนักท่องเที่ยวมุสลิม และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเดินทางผ่านด่านบก ควบคู่ไปกับการดำเนินแนวทางยกระดับขีดความสามารถแข่งขันด้านท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระยะยาว อาทิ การพัฒนาด่านพรมแดนสู่ Border Tourism Hub การนำระบบตรวจคนเข้าเมืองอัตโนมัติเข้ามาใช้ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลท่องเที่ยวร่วมไทย - มาเลเซีย และการส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นต้น

จำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

ที่มา: กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ประมวลผลโดย สศช.

จำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางผ่านทางบกและทางอากาศ ปี 2568

ที่มา: สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประมวลผลโดย สศช.

¹ การเดินทางระยะสั้น (Short Trip) คือการท่องเที่ยวหรือเดินทางไปในระยะเวลายาวนาน (เช่น ไปเช้าเย็นกลับ หรือพักค้าง 1 - 2 คืน) เน้นความสะดวก รวดเร็ว ใกล้เคียงบ้านหรือมีเวลาจำกัด

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์: เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนประเภทยานยนต์เป็นสำคัญ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ โดย (1) ดัชนีการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 31.6 เร่งขึ้นจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในหมวดการขายยานยนต์ และหมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ ตามลำดับ ในขณะที่หมวดการขายการบำรุงรักษาและการซ่อมจักรยานยนต์ชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมฯ ปรับตัวลดลง (2) ดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นในหมวดการขนส่งของใช้ในครัวเรือน และหมวดการขนส่งเครื่องจักรอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ เป็นสำคัญ ในขณะที่หมวดการขนส่งอาหาร เครื่องดื่มและยาสูบปรับตัวลดลง และ (3) ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ขยายตัวร้อยละ 3.1 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 7.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของหมวดร้านขายปลีกในร้านค้าทั่วไป และหมวดการขายปลีกโดยไม่มีร้าน (อาทิ การขายตรง การขายปลีกโดยเครื่องขายสินค้าแบบหยอดเหรียญ และการขายออนไลน์) และการปรับตัวลดลงของหมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ

รวมทั้งปี 2568 สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ในปี 2567

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของบริการขนส่งสินค้าทางบกและท่อลำเลียง และทางอากาศ เป็นสำคัญ ประกอบด้วย (1) บริการขนส่งทางอากาศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 ชะลอลงจากร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณเที่ยวบินภายในประเทศ (สัดส่วนร้อยละ 61.90) เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.6 และปริมาณเที่ยวบินระหว่างประเทศ (สัดส่วนร้อยละ 38.10) เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ (2) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณผู้ใช้บริการรถสาธารณะ ปริมาณการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) และจำนวนรถบรรทุกจดทะเบียน และ (3) บริการขนส่งทางน้ำ ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 2.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของปริมาณการส่งออกสินค้าทางเรือ เป็นสำคัญ สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2568 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.1 ในปี 2567 โดยบริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ 6.3 บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ 4.1 และบริการขนส่งทางน้ำขยายตัวร้อยละ 0.1 ตามลำดับ ส่วนบริการสนับสนุนการขนส่งขยายตัวร้อยละ 5.6 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

สาขาการก่อสร้าง: กลับมาขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 11.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวในเกณฑ์สูงของการก่อสร้างภาครัฐ และการกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาสของการก่อสร้างภาคเอกชน โดยในไตรมาสนี้ (1) การก่อสร้างภาครัฐขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 15.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.7 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างของรัฐบาลขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 24.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการก่อสร้างโครงการสำคัญ ๆ เช่น โครงการก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน (มอเตอร์เวย์ M9 เชื่อมกรุงเทพฯ - ปริมณฑล) และโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ งานปรับปรุงและสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำชลประทาน และงานจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน ตามลำดับ ภายใต้บังคับกลางรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในขณะที่การก่อสร้างรัฐวิสาหกิจปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 2 ไตรมาส ร้อยละ 3.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงของการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการทางพิเศษสายพระราม 3 - ดาวคะนอง - วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร (ด้านตะวันตก) โครงการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยงภูมิภาคช่วงกรุงเทพมหานคร - หนองคาย (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา) และโครงการทางพิเศษสายกะทู้ - ป่าตอง จังหวัดภูเก็ต ตามลำดับ (2) การก่อสร้างภาคเอกชนกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาสร้อยละ 4.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวของการก่อสร้างที่อยู่อาศัยร้อยละ 4.4 และการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 6.5

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 20 ร้อยละ 6.8 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 6.5 ไตรมาสก่อนหน้า โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนประเภทยานยนต์

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 17 ร้อยละ 3.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของบริการขนส่งสินค้าทางบกและท่อลำเลียง และทางอากาศ เป็นสำคัญ

สาขาการก่อสร้างกลับมาขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 11.2 ตามการกลับมาขยายตัวในเกณฑ์สูงของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล และการก่อสร้างภาคเอกชนกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาส

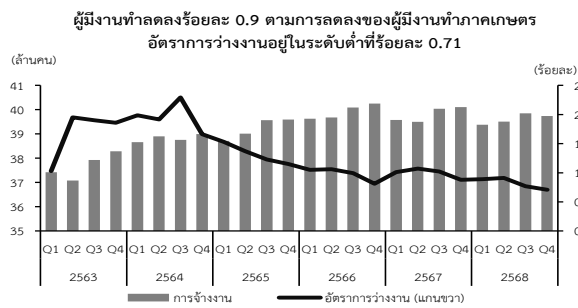
ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 0.2 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดซีเมนต์ อุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา และผลิตภัณฑ์คอนกรีต เป็นสำคัญ

โดยการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ขยายตัวร้อยละ 4.8 ขณะที่การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขยายตัวต่อเนื่องเป็น ไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 12.2 ส่วนการก่อสร้างอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 4.1 ตามลำดับ สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 0.2 เทียบกับร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคา หอมวซีเมนต์ (ร้อยละ 5.9) หอมวตุบกรณไฟฟ้าและประปา (ร้อยละ 1.5) และหอมวลผลิตภัณฑ์คอนกรีต (ร้อยละ 1.0) และสำคัญ ในขณะที่ราคาวัสดุก่อสร้างสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง อาทิ หอมวลเหล็ก (ลดลงร้อยละ 1.7) หอมวลกระเบื้อง (ลดลงร้อยละ 1.0) และหอมวลสุขภัณฑ์ (ลดลงร้อยละ 4.1) เป็นต้น

รวมทั้งปี 2568 สาขาการก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.7 ในปี 2567 โดยการก่อสร้างภาครัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.3 เป็นผลจากการก่อสร้างของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.7 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจ ลดลงร้อยละ 1.9 และการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 0.8

ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ตามการลดลงของผู้มีงานทำในภาคเกษตร เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 15 โดยเฉพาะสาขาอุตสาหกรรม และอัตราการว่างงานต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น 39.74 ล้านคน ลดลงร้อยละ 0.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า จำแนกเป็น ผู้มีงานทำชาวไทยจำนวน 35.82 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 90.13) ลดลงร้อยละ 2.5 เทียบกับการลดลง ร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้มีงานทำชาวต่างด้าวจำนวน 3.92 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 9.387) เพิ่มขึ้น ร้อยละ 17.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.4 ในไตรมาสก่อนหน้า⁶ โดยผู้มีงานทำภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 28.95) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 3.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้อง กับการลดลงของการผลิตสินค้าเกษตรสำคัญบางรายการ เช่น กลุ่มไม้ผล มันสำปะหลัง และข้าวเปลือก ตามลำดับ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 71.05) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ชะลอลงจากร้อยละ 0.6 ใน ไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการจ้างงานในสาขาการขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ รถจักรยานยนต์ สาขาการก่อสร้าง และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ผู้มีงานทำ ในสาขาอุตสาหกรรมปรับตัวดีขึ้น (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1) สำหรับอัตราการว่างงานในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 0.71 ต่ำกว่าร้อยละ 0.76 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 0.88 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีผู้ว่างงาน เฉลี่ยจำนวน 2.869 แสนคน ต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 3.075 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าผู้ว่างงาน จำนวน 3.582 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เฉลี่ยทั้งปี 2568 ผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในปี 2567 ตามการลดลงของผู้มีงานทำ ในภาคเกษตรเป็นสำคัญ และอัตราการว่างงานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.81 ต่ำกว่าร้อยละ 1.00 ในปี 2567

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

%YOY	2567					2568					สัดส่วน Q4/68
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
ผู้มีงานทำรวม	-0.3	-0.1	-0.4	-0.1	-0.4	-0.4	-0.5	0.02	-0.5	-0.9	100.00
- ภาคเกษตร	-4.4	-5.7	-5.0	-3.4	-3.6	-2.2	-3.1	-0.9	-2.9	-3.2	28.95
- นอกภาคเกษตร	1.5	2.2	1.5	1.4	1.1	0.4	0.5	0.4	0.6	0.1	71.05
อุตสาหกรรม	0.4	0.7	2.2	-1.4	0.3	3.5	-0.4	0.1	2.6	4.1	16.35
ก่อสร้าง	2.0	5.0	1.5	0.7	0.5	-6.2	-5.1	-3.7	-5.4	-8.6	5.13
สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	-0.7	-0.4	0.2	-0.8	-1.8	-2.4	-3.1	-1.2	1.5	-2.9	16.74
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	7.7	10.6	4.9	6.1	9.4	0.8	3.5	3.1	-0.6	-1.5	8.65
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)	40.36	40.23	40.18	40.48	40.54	40.16	40.09	40.11	40.01	40.13	
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)	39.81	39.58	39.50	40.04	40.11	39.65	39.38	39.51	39.85	39.74	
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)	0.40	0.41	0.43	0.41	0.36	0.32	0.36	0.37	0.31	0.29	
อัตราการว่างงาน (%)	1.00	1.01	1.07	1.02	0.88	0.81	0.89	0.88	0.76	0.71	

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

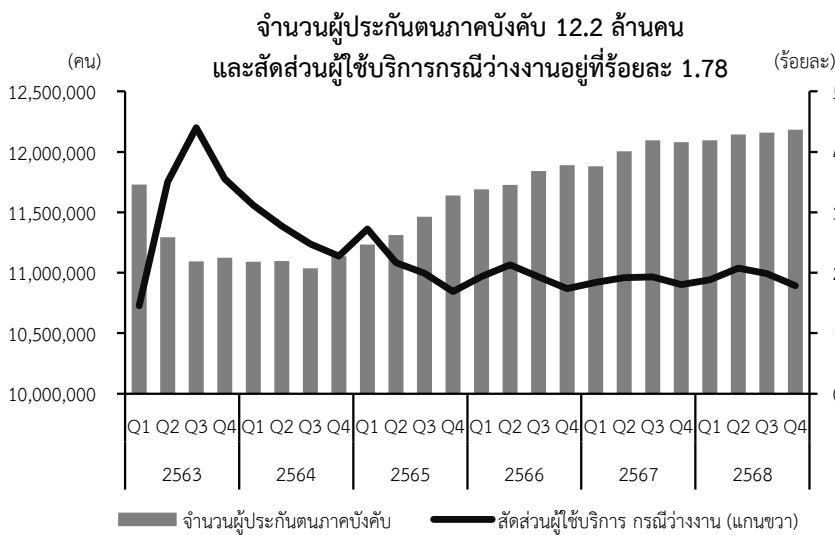
⁶ ผู้มีงานทำชาวต่างด้าวประมวลจากข้อมูลจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือที่ราชอาณาจักรของ สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กระทรวงแรงงาน ณ วันที่ 25 พฤศจิกายน 2568

จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ตามการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ของผู้มีงานทำในภาคเกษตร เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 15 อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.71 ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าและต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 16 โดยสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าและต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.05 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วยผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้าและผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.19 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.17 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14 ร้อยละ 4.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 เฉลี่ยจำนวน 2.174 แสนคน ต่ำกว่าจำนวน 2.418 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า และ 2.180 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ส่งผลให้สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.78 ต่ำกว่าร้อยละ 1.99 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 1.80 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 16 ร้อยละ 0.2 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) ในขณะที่ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14

สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.78 ต่ำกว่าร้อยละ 1.99 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 1.80 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33

จำนวน (พันคน)	2567					2568				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) ^{1/}	12,081	11,883	12,006	12,096	12,081	12,184	12,094	12,145	12,159	12,184
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39) ^{2/}	1,720	1,770	1,740	1,716	1,720	1,650	1,701	1,661	1,646	1,650
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40) ^{3/}	11,012	10,980	10,996	11,004	11,012	11,035	11,003	11,009	11,022	11,035
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	24,813	24,634	24,742	24,816	24,813	24,869	24,799	24,814	24,828	24,869
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	218	218	231	233	218	217	228	252	242	217
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	1.80	1.83	1.92	1.93	1.80	1.78	1.89	2.07	1.99	1.78

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ: ^{1/} ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 60 ปี

^{2/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสวัสดิการประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน

^{3/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้ คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 (ตุลาคม - ธันวาคม 2568) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 633,029 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.3 โดยหน่วยงานที่จัดเก็บรายได้สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ได้แก่ (1) กรมสรรพากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 ตามการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการบริโภคภายในประเทศ (2) กรมสรรพสามิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 จากภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ภาษีสุรา และภาษียนต์เป็นหลัก โดยภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.8 เนื่องจากการปรับขึ้นอัตราภาษีน้ำมันเบนซินและดีเซลลิตรละ 1 บาทตั้งแต่วันที่ 7 พฤษภาคม 2568 ขณะที่ภาษีสุราเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.4 เนื่องจากฐานการบริโภคที่ต่ำในช่วงเดียวกันของปีก่อน และภาษียนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.3 สอดคล้องกับการขยายตัวของยอดการจดทะเบียนรถยนต์ไฟฟ้าแบบแบตเตอรี่ (BEV) และรถยนต์ไฮบริด (HEV) ร้อยละ 125.3 และร้อยละ 36.2 (3) รายได้นำส่งของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.2 จากการนำส่งรายได้เหลือมปีของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) และ (4) การนำส่งรายได้ส่วนราชการอื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 จากการนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรเพื่อการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล

อย่างไรก็ตาม ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 ต่ำกว่าประมาณการร้อยละ 2.0 โดยเป็นผลจากนโยบายการเร่งคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกระทรวงการคลัง เพื่อช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้กับผู้ประกอบการ ส่งผลให้รายการหักคืนภาษีของกรมสรรพากรสูงกว่าที่ประมาณการไว้ 38,596 ล้านบาท หรือสูงกว่าร้อยละ 45.8 ขณะที่การจัดเก็บรายได้ของกรมศุลกากรต่ำกว่าประมาณการร้อยละ 8.0 เนื่องจากการแข็งค่าของเงินบาทและการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี

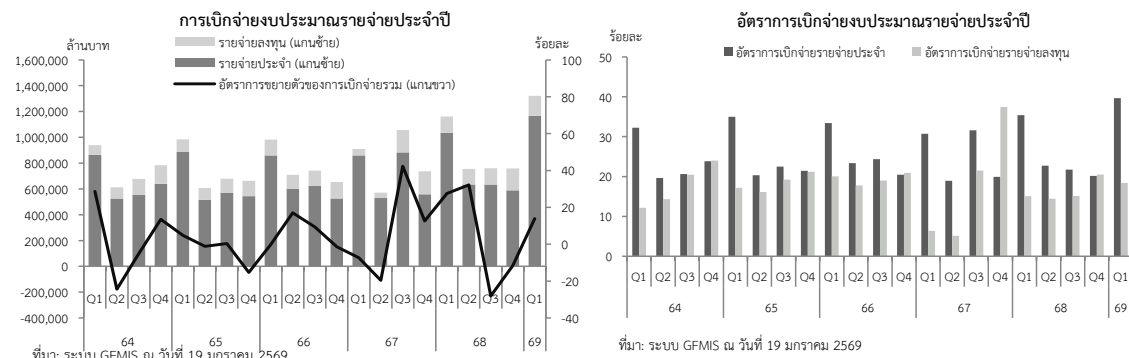
ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 (ตุลาคม - ธันวาคม 2568)

หน่วย : ล้านบาท

ที่มาของรายได้	FY2568	FY2569	เทียบกับปีก่อนหน้า		ประมาณการตามเอกสารงบประมาณ*	เทียบกับประมาณการตามเอกสารงบประมาณ*	
			จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	470,596	481,935	11,339	2.4	478,929	3,006	0.6
2. กรมสรรพสามิต	122,811	139,902	17,090	13.9	130,040	9,862	7.6
3. กรมศุลกากร	28,903	28,625	-278	-1.0	31,100	-2,475	-8.0
รวมรายได้ 3 กรม	622,310	650,461	28,151	4.5	640,069	10,392	1.6
4. รัฐวิสาหกิจ	51,938	64,001	12,063	23.2	58,998	5,003	8.5
5. หน่วยงานอื่น	51,026	53,433	2,407	4.7	43,329	10,104	23.3
5.1 ส่วนราชการอื่น	43,950	45,647	1,696	3.9	36,228	9,419	26.0
5.2 กรมธนารักษ์	7,075	7,787	711	10.1	7,101	686	9.7
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	725,274	767,896	42,621	5.9	742,396	25,500	3.4
หัก	106,654	134,867	28,213	26.5	96,308	38,559	40.0
รวมรายได้สุทธิ (Net)	618,621	633,029	14,409	2.3	646,088	-13,059	-2.0

ที่มา : กระทรวงการคลัง

การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 (ตุลาคม - ธันวาคม 2568) รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 1,515,806.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 11.2 โดยเป็นผลจาก (1) การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 1,321,657.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 13.9 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 35.0 เทียบกับร้อยละ 30.9 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน จำแนกเป็น การเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ จำนวน 1,166,871.6 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.7 คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 39.5 เทียบกับร้อยละ 35.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน จำนวน 154,786.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.7 คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 18.7 เทียบกับร้อยละ 15.1 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 แต่ต่ำกว่าประมาณการร้อยละ 2.0

การใช้จ่ายของรัฐบาลในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 เพิ่มขึ้นตามการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณกันไว้เบิกเหลือมปี ในขณะที่การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจลดลง

7 การใช้จ่ายของรัฐบาล ประกอบด้วย (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลือมปี และ (3) งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ โดยรวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ หักรายจ่ายลงทุนที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือมปี จำนวน 18,267.5 ล้านบาท

การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

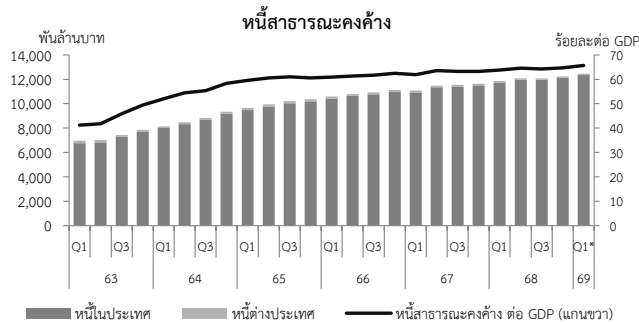
	ปีงบประมาณ 2568						วงเงิน	Q1	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
	วงเงิน	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี					
เบิกจ่ายรวม (พันล้านบาท)	3,752.7	1,160.5	784.5	760.1	759.3	3,464.3	3,780.6	1,321.7	688.4	250.5	382.8
อัตราการเบิกจ่าย %	-	30.9	20.9	20.3	20.2	92.3	-	34.9	18.2	6.6	10.1
รายจ่ายประจำ (พันล้านบาท)	2,923.5	1,035.4	664.7	634.6	589.3	2,924.0	2,954.6	1,166.9	581.8	231.6	353.5
อัตราการเบิกจ่าย %	-	35.4	22.7	21.7	20.2	100.0	-	39.5	19.7	7.8	12.0
รายจ่ายลงทุน (พันล้านบาท)	829.2	125.1	119.7	125.5	170.0	540.3	825.9	154.8	106.7	18.8	29.3
อัตราการเบิกจ่าย %	-	15.1	14.4	15.1	20.5	65.2	-	18.7	12.9	2.3	3.5

ที่มา: ระบบ GFMIS ณ วันที่ 19 มกราคม 2569 ประมวลผลโดย สศช.

(2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลืออัมปี จำนวน 111,233.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายรวมอยู่ที่ร้อยละ 34.8 จำแนกเป็น อัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ และอัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน ที่ร้อยละ 39.9 และร้อยละ 34.2 ตามลำดับ และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจรวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ จำนวน 101,183.5 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 9.7 โดยเป็นผลมาจากการลดลงของการเบิกจ่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 รัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าการเบิกจ่ายสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 (เดือนธันวาคม 2568) มีมูลค่าทั้งสิ้น 12,452,855.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 65.63⁹ ของ GDP เทียบกับร้อยละ 64.71¹⁰ ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2568 โดยส่วนใหญ่เป็นเงินกู้ภายในประเทศ จำนวน 12,354,870.8 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 99.2 ของยอดหนี้สาธารณะคงค้าง และเงินกู้จากต่างประเทศ จำนวน 97,984.6 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.8 ของยอดหนี้สาธารณะคงค้าง โดยจำแนกเป็นหนี้ของรัฐบาล 11,213,103.8 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 1,049,260.7 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) 154,752.9 ล้านบาท และหนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ 35,738.1 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.0 ร้อยละ 8.4 ร้อยละ 1.2 และร้อยละ 0.3 ของยอดหนี้สาธารณะคงค้าง ตามลำดับ

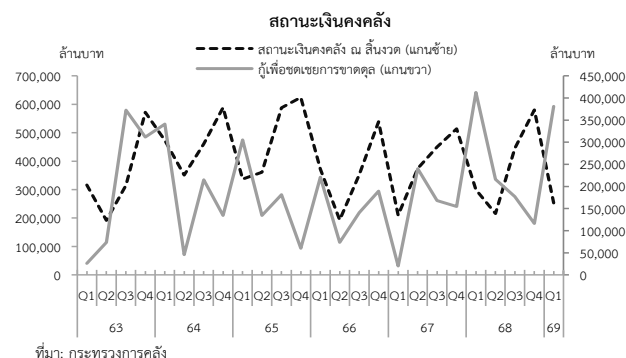
หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2568 อยู่ที่ร้อยละ 65.63 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 64.71 ในไตรมาสก่อนหน้า

ที่มา: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ
หมายเหตุ: * คำนวณโดย สศช.

ฐานะการคลังตามระบบกระแสเงินสด ณ สิ้นไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 798,103 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 89,663 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 380,993 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลขาดดุลเงินสดหลังกู้ 327,447 ล้านบาท เมื่อรวมกับเงินคงคลังต้นงวด จำนวน 580,311 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2568 มีจำนวนทั้งสิ้น 252,864 ล้านบาท

เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2568 อยู่ที่ 252,864 ล้านบาท

ที่มา: กระทรวงการคลัง

⁸ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลืออัมปี จำนวน 18,267.5 ล้านบาท

⁹ คำนวณโดย สศช. ปรับตาม GDP ที่ สศช. แถลงเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2569 โดยมีมูลค่า GDP 18,973,709 ล้านบาท

¹⁰ คำนวณโดย สศช. ปรับตาม GDP ที่ สศช. แถลงเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2569 โดยมีมูลค่า GDP 18,893,310 ล้านบาท

ภาวะการเงิน

ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยลดลงจากร้อยละ 1.50 เป็นร้อยละ 1.25 ต่อปี

ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) วันที่ 8 ตุลาคม 2568 ที่ประชุมมีมติ 5 ต่อ 2 เสียง ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิม ต่อมาในการประชุมวันที่ 17 ธันวาคม 2568 กนง. มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ต่อปี จากร้อยละ 1.50 เป็นร้อยละ 1.25 ต่อปี ซึ่งเป็นการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งที่ 4 ของปี 2568 เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและช่วยบรรเทาภาระหนี้ให้กับกลุ่มเปราะบาง ทั้งนี้ การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ กนง. สอดคล้องกับการดำเนินนโยบายการเงินประเทศในภูมิภาค ได้แก่ อินเดีย และฟิลิปปินส์ และประเทศเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ สหรัฐฯ อังกฤษ แคนาดา และนิวซีแลนด์ ที่ปรับลดดอกเบี้ยนโยบายลง ขณะที่ธนาคารกลางของประเทศจีน เกาหลีใต้ เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย และสหภาพยุโรป คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิม ส่วนธนาคารกลางญี่ปุ่น ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 สู่ระดับร้อยละ 0.75 ต่อปี และเป็นอัตราดอกเบี้ยที่สูงที่สุดในรอบ 30 ปี สอดคล้องกับอัตราเงินเฟ้อที่ยังคงอยู่ในระดับสูงกว่ากรอบเป้าหมายนโยบายการเงินและยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ในเดือนมกราคม 2569 ธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลักและประเทศในภูมิภาคคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิม โดยธนาคารกลางสหรัฐฯ คงอัตราดอกเบี้ยเนื่องจากเศรษฐกิจยังขยายตัวได้ดีและตลาดแรงงานที่เริ่มฟื้นตัว ขณะที่ธนาคารกลางเกาหลีใต้ และอินโดนีเซีย คงอัตราดอกเบี้ยเพื่อลดแรงกดดันจากการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยน

กนง. ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 สอดคล้องกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยของประเทศเศรษฐกิจหลัก

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

(ร้อยละ) ณ สิ้นงวด	2566		2567				2568				2569		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.
สหรัฐฯ	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	4.75-5.00	4.25-4.50	4.25-4.50	4.25-4.50	4.00-4.25	3.50-3.75	3.75-4.00	3.75-4.00	3.50-3.75	3.50-3.75
สหภาพยุโรป	4.50	4.50	4.25	3.65	3.15	2.65	2.15	2.15	2.15	2.15	2.15	2.15	2.15
อังกฤษ	5.25	5.25	5.25	5.00	4.75	4.50	4.25	4.00	3.75	4.00	4.00	3.75	3.75
แคนาดา	5.00	5.00	4.75	4.25	3.25	2.75	2.75	2.50	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25
รัสเซีย	16.00	16.00	18.00	19.00	21.00	21.00	20.00	17.00	16.00	16.50	16.00	16.00	16.00
นิวซีแลนด์	5.50	5.50	5.50	5.25	4.25	3.75	3.25	3.00	2.25	2.50	2.25	2.25	2.25
ออสเตรเลีย	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.10	3.85	3.60	3.60	3.60	3.60	3.60	3.60
บราซิล	11.75	10.75	10.50	10.75	12.25	14.25	15.00	15.00	15.00	15.00	15.00	15.00	15.00
จีน	3.45	3.45	3.45	3.35	3.10	3.10	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
อินเดีย	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.25	5.50	5.50	5.25	5.50	5.50	5.25	5.25
ญี่ปุ่น	-0.10	0.10	0.10	0.25	0.25	0.50	0.50	0.50	0.75	0.50	0.50	0.75	0.75
เกาหลีใต้	3.50	3.50	3.50	3.50	3.00	2.75	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50
ฟิลิปปินส์	6.50	6.5	6.5	6.25	5.75	5.75	5.25	5.00	4.50	4.75	4.75	4.50	4.50
อินโดนีเซีย	6.00	6.00	6.25	6.00	6.00	5.75	5.50	4.75	4.75	4.75	4.75	4.75	4.75
เวียดนาม	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
มาเลเซีย	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75
ไทย	2.50	2.50	2.50	2.50	2.25	2.00	1.75	1.50	1.25	1.50	1.50	1.25	1.25

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2569

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สอดคล้องกับการลดลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน จากเฉลี่ยร้อยละ 1.10 ร้อยละ 1.00 และร้อยละ 1.30 ต่อปี เป็นเฉลี่ยร้อยละ 0.86 ร้อยละ 0.90 และร้อยละ 1.25 ต่อปี ตามลำดับ รวมทั้งปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ขึ้นดี (MLR) จากเฉลี่ยร้อยละ 6.69 ร้อยละ 7.77 และร้อยละ 6.22 ต่อปี เป็นเฉลี่ยร้อยละ 6.60 ร้อยละ 7.72 และร้อยละ 6.15 ต่อปี ตามลำดับ

สำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารอยู่ที่ร้อยละ 1.51 และร้อยละ 7.33 ลดลงจากร้อยละ 1.87 และร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้เฉลี่ยทุกธนาคาร และอัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

ในเดือนมกราคม 2569 ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ขึ้นดีเฉลี่ย (MLR) จากร้อยละ 7.72 และร้อยละ 6.15 ต่อปี เป็นร้อยละ 7.67 และร้อยละ 6.12 ต่อปี ตามลำดับ สำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับลดลงจากร้อยละ 0.86 และร้อยละ 1.25 ต่อปี เป็นร้อยละ 0.85 และร้อยละ 1.18 ต่อปี ตามลำดับ

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สอดคล้องกับการลดลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปี 2568 เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 0.13 ตามการลดลงของเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์และการชะลอตัวของเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงร้อยละ 1.46 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.62 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการลดลงติดต่อกัน 11 ไตรมาส โดยเงินให้กู้ยืมในภาคธุรกิจลดลงร้อยละ 1.07 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.07 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการลดลงของเงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจขนาดใหญ่ร้อยละ 3.71 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 2.11 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะเงินให้กู้ยืมในสาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย สาขาการขนส่งและการขายปลีก การช่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ และสาขาการผลิต ขณะที่เงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจ SMEs เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.84 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.86 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของเงินให้กู้ยืมในสาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย เป็นสำคัญ¹¹ ทั้งนี้ แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจ ประกอบกับคุณภาพสินเชื่อที่ยังคงด้อยลง ส่งผลให้สถาบันการเงินยังคงเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อ โดยเฉพาะลูกหนี้รายใหม่ อาทิ การกำหนดอัตราส่วนหลักประกัน (Margin) ในระดับที่สูงขึ้นสำหรับธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีความเสี่ยง และปรับลดวงเงินสินเชื่อทั้งธุรกิจขนาดใหญ่และ SMEs สำหรับเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือนลดลงร้อยละ 1.85 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.19 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของสินเชื่อเพื่อการซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และบัตรเครดิต เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นผลจากภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจ ความกังวลต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้ (Credit Risks) และคุณภาพสินเชื่อที่ปรับด้อยลงโดยเฉพาะในกลุ่มที่มีรายได้น้อย ส่งผลให้สถาบันการเงินปรับเพิ่มอัตราส่วนหลักประกัน (Margin) สำหรับลูกค้ากลุ่มดังกล่าว และเพิ่มความเข้มงวดเงื่อนไขด้านหลักประกัน อย่างไรก็ตาม คุณภาพสินเชื่อบัตรเครดิตและเช่าซื้อรถยนต์ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากมีความเข้มงวดในการคัดเลือกผู้กู้ในช่วงที่ผ่านมา

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 0.66 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.35 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องของเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน (สัดส่วนร้อยละ 86.75) และการลดลงของเงินให้กู้ยืมภาคธุรกิจ (สัดส่วนร้อยละ 13.25) ซึ่งเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 8 ปี นับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2561

ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยเฉลี่ย ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ธนาคารพาณิชย์มีรายได้ลดลงร้อยละ 4.13 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 2.90 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงจากรายได้ดอกเบี้ยเป็นสำคัญ สำหรับด้านรายจ่าย ธนาคารพาณิชย์ไทยมีรายจ่ายลดลงร้อยละ 4.25 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.48 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายจ่ายสำคัญที่ลดลง คือ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย ขณะที่รายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยเฉลี่ย (NIM) อยู่ที่ร้อยละ 2.86 เทียบกับร้อยละ 2.98 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 3.24 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน

%YOY (ข้อมูล ณ สิ้นงวด)	สัดส่วน Q4/68 (%)	2564			2567				2568			
		2564	2565	2566	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4
เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน ¹	100.00	4.31	2.20	1.47	1.43	1.00	-0.86	-1.03	-1.16	-1.05	-0.14	-0.13
• เงินให้กู้ยืมธุรกิจ ¹	34.92	5.89	2.00	-0.12	0.55	0.74	-3.24	-2.94	-2.92	-2.96	-0.72	-1.09
• เงินให้กู้ยืมครัวเรือน ¹	65.08	3.42	2.32	2.38	1.94	1.15	0.48	0.04	-0.16	0.03	0.17	0.39
1. เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของธนาคารพาณิชย์ ²	61.51	4.92	1.42	-0.10	-0.09	-0.48	-3.09	-3.25	-3.36	-3.12	-1.62	-1.46
1.1 เงินให้กู้ยืมธุรกิจ (สัดส่วน 51.03% ของ ธพ.) ²		5.74	1.62	-1.19	-0.32	0.08	-3.99	-3.65	-3.72	-3.67	-1.07	-1.07
• ธุรกิจขนาดใหญ่ ³		7.82	4.02	3.03	-1.97	0.79	-1.63	1.58	1.71	1.87	-2.11	-3.71
• ธุรกิจ SMEs ³		5.49	0.36	-5.73	-4.77	-4.78	-3.28	-3.04	-2.10	-1.63	7.86	7.84
1.2 เงินให้กู้ยืมครัวเรือน (สัดส่วน 48.97% ของ ธพ.) ²		4.06	1.21	1.05	0.15	-1.08	-2.15	-2.83	-2.98	-2.53	-2.19	-1.85
• การซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ³		4.41	3.20	1.43	1.12	0.94	0.49	0.46	0.24	0.16	0.39	0.80
• บัตรเครดิต ³		0.12	0.35	-0.41	-2.96	-6.18	-9.10	-11.40	-11.61	-10.93	-11.25	-9.87
• สินเชื่อส่วนบุคคลอื่นๆ (P-Loan) ³		1.74	-14.16	2.60	0.17	-2.40	-4.73	-3.92	-3.42	-1.51	-0.83	-0.93
• สินเชื่อส่วนบุคคลอื่นๆ (P-Loan) ³		7.94	3.78	7.05	5.47	4.42	3.01	0.94	0.18	0.14	0.26	0.82
2. เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของ SFI ⁴	25.97	3.63	3.65	5.10	4.47	3.57	2.64	2.21	2.04	1.80	1.35	0.66
2.1 เงินให้กู้ยืมธุรกิจ (สัดส่วน 13.25% ของ SFI) ⁴		7.49	6.22	12.39	10.50	8.26	4.93	4.31	5.14	4.27	2.41	-1.22
2.2 เงินให้กู้ยืมครัวเรือน (สัดส่วน 86.75% ของ SFI) ⁴		3.12	3.29	4.07	3.62	2.90	2.31	1.89	1.57	1.43	1.19	0.95

ที่มา: ¹ ตาราง EC_MB_011_S3 สินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันรับฝากเงินอื่น

² ตาราง EC_MB_012_S4 สินทรัพย์และหนี้สินของธนาคารพาณิชย์ ของ ธพท.

³ ตาราง FI_CB_021_S4 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ของ ธพท. และ ตาราง FI_CB_021_S5 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแยกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ

⁴ ตาราง EC_MB_013_S2 สินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่รับฝากเงิน ของ ธพท.

หมายเหตุ: ตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 ธพท. ได้มีการปรับเกณฑ์การจัดขนาดธุรกิจใหม่ โดยการจัดกลุ่ม SMEs ตาม (1) นิยามของกฎกระทรวงเรื่องกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562 และปรับด้วย (2) ข้อมูลวงเงินสินเชื่อ หากธุรกิจมีวงเงินสินเชื่อต่ำกว่า 500 ล้านบาท จัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ หากมีขนาดธุรกิจจากทั้งข้อ (1) และ (2) จะพิจารณาเลือกใช้ขนาดธุรกิจที่สูงกว่า ส่งผลให้ข้อมูลเงินให้สินเชื่อโดยเฉพาะสาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัยมีขนาดธุรกิจที่เป็น SMEs เพิ่มขึ้น

¹¹ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 ธพท. ได้มีการปรับเกณฑ์การจัดขนาดธุรกิจใหม่ โดยการจัดกลุ่ม SMEs ตาม (1) นิยามของกฎกระทรวงเรื่องกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562 และปรับด้วย (2) ข้อมูลวงเงินสินเชื่อ หากธุรกิจมีวงเงินสินเชื่อต่ำกว่า 500 ล้านบาท จัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ หากมีขนาดธุรกิจจากทั้งข้อ (1) และ (2) จะพิจารณาเลือกใช้ขนาดธุรกิจที่สูงกว่า ส่งผลให้ข้อมูลเงินให้สินเชื่อโดยเฉพาะสาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัยมีขนาดธุรกิจที่เป็น SMEs เพิ่มขึ้น

เงินให้กู้ยืมคงค้าง
ภาคเอกชนของสถาบัน
รับฝากเงินลดลงต่อเนื่อง
เป็นไตรมาสที่ 6
ตามการลดลงของเงินให้
กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์
และการชะลอตัวของ
เงินให้กู้ยืมของสถาบัน
การเงินเฉพาะกิจ

ผลการดำเนินโครงการเพื่อช่วยบรรเทาภาระหนี้สินภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ

การขยายตัวของสินเชื่อในช่วงที่ผ่านมาอยู่ภายใต้แรงกดดันจากการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจ ระดับหนี้สินภาคครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูง คุณภาพสินเชื่อที่ยังไม่ฟื้นตัว ตลอดจนข้อจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) ส่งผลให้การขยายตัวของสินเชื่อในภาพรวมมีการปรับลดลง และเป็นข้อจำกัดที่สำคัญของการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ทั้งนี้ ภาครัฐได้ดำเนินมาตรการที่หลากหลายเพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหาดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง อาทิ การปรับโครงสร้างหนี้ให้กับลูกหนี้เพื่อเพิ่มสภาพคล่อง การสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ตลอดจนมาตรการที่ให้ความช่วยเหลือเฉพาะกลุ่ม อาทิ โครงการ “คุณสู้ เราช่วย” ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นลูกหนี้ที่ประสบปัญหาในการชำระหนี้

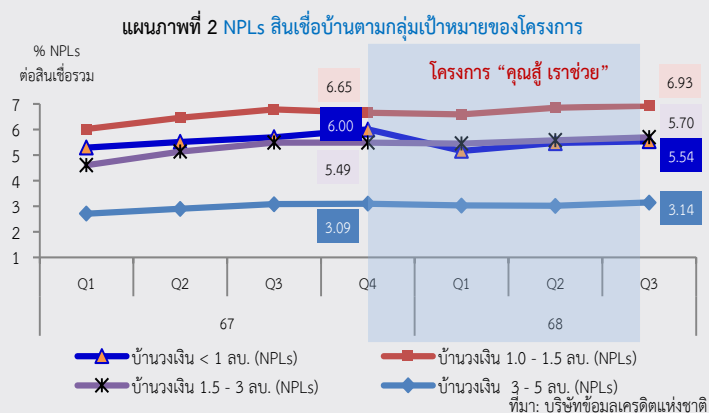
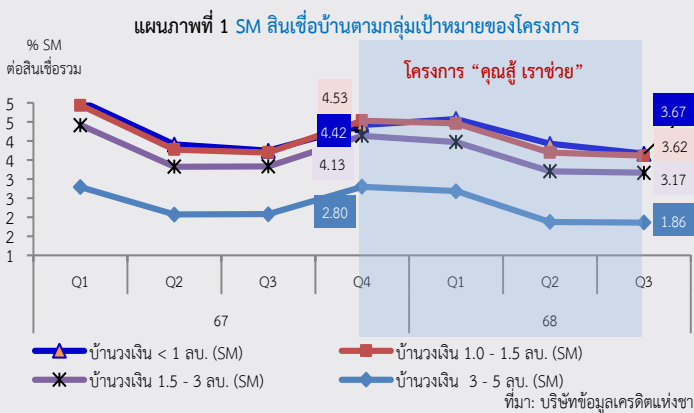
มีวัตถุประสงค์เพื่อลดภาระทางการเงินให้กับประชาชนและ SMEs ในกลุ่มเปราะบางผ่านการปรับโครงสร้างหนี้ โดยข้อมูลผลการดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม 2567 จนถึงสิ้นสุดโครงการ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 พบว่ามีผู้ลงทะเบียนและมีคุณสมบัติได้รับความช่วยเหลือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.32 ของกลุ่มเป้าหมาย และมียอดหนี้ที่ได้รับความช่วยเหลือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56.36 ของยอดหนี้เป้าหมาย (รายละเอียดดังตาราง) ทั้งนี้ จำนวนลูกหนี้ที่เข้าร่วมโครงการมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 30.32 ของกลุ่มเป้าหมาย สามารถครอบคลุมยอดหนี้เกินครึ่งหนึ่งของยอดหนี้ทั้งหมด สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้เป็นกลุ่มที่มีวงเงินสินเชื่อสูง ขณะที่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นรายย่อยยังเข้าร่วมโครงการค่อนข้างน้อย

	กลุ่มเป้าหมาย ¹		กลุ่มเป้าหมายที่ลงทะเบียนและมีคุณสมบัติได้รับความช่วยเหลือ ²	
	จำนวนราย (ล้านราย)	ยอดหนี้ (ล้านล้านบาท)	จำนวนราย (ล้านราย)	ยอดหนี้ (ล้านล้านบาท)
โครงการ “คุณสู้ เราช่วย”	3.1	1.1	0.94	0.62
สัดส่วนผลการดำเนินโครงการต่อเป้าหมาย ³	-	-	30.32%	56.36%

ที่มา: ¹ เป็นประมาณการกลุ่มเป้าหมายตามหนังสือ ที่ ธพท. 3782/2568 เรื่อง มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้เพิ่มเติม “โครงการ “คุณสู้ เราช่วย” ระยะที่ 2
² ข่าว ธพท. ฉบับที่ 44/2568 วันที่ 18 พฤศจิกายน 2568
³ ประมวลผลโดย สศช.

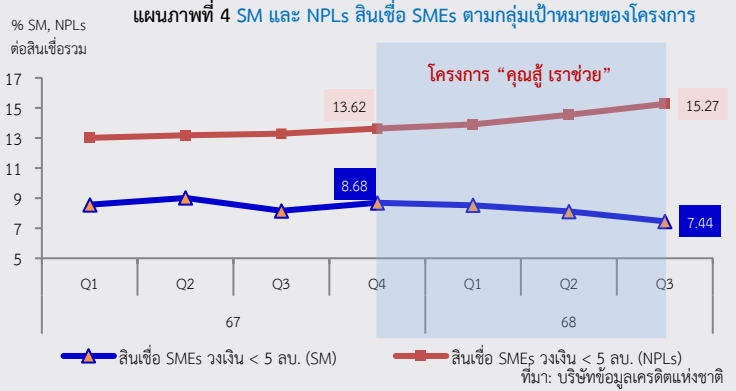
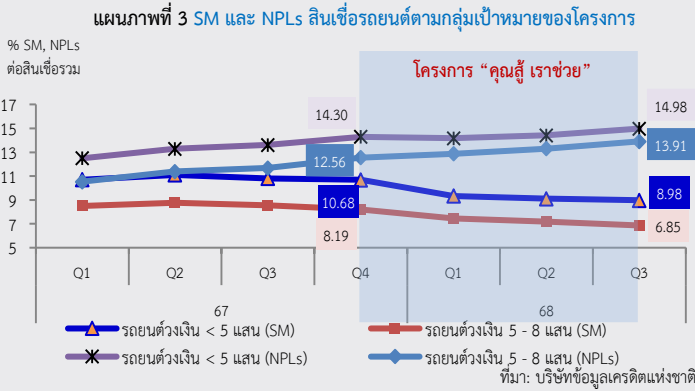

ในด้านคุณภาพของสินเชื่อหลังโครงการ “คุณสู้ เราช่วย” สิ้นสุดลง เมื่อพิจารณาจากข้อมูลลูกหนี้สินเชื่อที่อยู่อาศัย (วงเงินไม่เกิน 5 ล้านบาท) สินเชื่อรถยนต์ (วงเงินไม่เกิน 8 แสนบาท) และสินเชื่อผู้ประกอบการ SMEs (วงเงินไม่เกิน 5 ล้านบาท) ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการฯ พบว่า สัดส่วนสินเชื่อที่ต้องติดตามเป็นพิเศษ (Special Mention Loan: SM)¹ ต่อสินเชื่อรวมมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตาม สัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non Performing Loan: NPLs)² ต่อสินเชื่อรวมในช่วงเวลาเดียวกันกลับไม่ได้ปรับลดลง (รายละเอียดตามแผนภาพที่ 1 - 4) ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มลูกหนี้ที่ค้างชำระไม่นาน หรือลูกหนี้ที่ยังไม่เป็น NPLs เป็นกลุ่มที่โครงการได้เข้าไปให้ความช่วยเหลือ และสามารถกลับมาเปลี่ยนแปลงสถานะเป็นลูกหนี้ปกติได้ ขณะที่ลูกหนี้ NPLs หรือลูกหนี้ที่มียอดค้างชำระเป็นระยะเวลายาวนานกว่า 90 วัน เป็นกลุ่มที่อาจจะต้องมีมาตรการอื่น ๆ เข้าไปช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาเพิ่มเติม

¹ สินเชื่อที่ต้องติดตามเป็นพิเศษ (SM) ในส่วนของสินเชื่อบุคคลธรรมดา คือ สินเชื่อที่มียอดค้างชำระ 30 - 90 วัน และในส่วนของสินเชื่อนิติบุคคล คือ สินเชื่อที่มียอดค้างชำระ 1 - 90 วัน
² สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) คือ สินเชื่อที่มียอดค้างชำระตั้งแต่ 90 วันขึ้นไป

ผลการดำเนินโครงการเพื่อช่วยบรรเทาภาระหนี้สินภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ (ต่อ)

ดังนั้น เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2568 ธนาคารแห่งประเทศไทยร่วมกับ กระทรวงการคลัง และสมาคมธนาคารไทย ได้ร่วมแถลงข่าวโครงการ “ปิดหนี้ไว ไปต่อได้” ซึ่งเป็นมาตรการเฉพาะกิจที่จะดำเนินการเพียงครั้งเดียว มุ่งเน้นช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยที่เป็น NPLs (วงเงินไม่เกิน 100,000 บาทต่อราย) โดยบริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิท (SAM) จะรับโอนลูกหนี้กลุ่มเป้าหมายจากธนาคารพาณิชย์และบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ และบริษัทบริหารสินทรัพย์อารีย์ จำกัด (ARI-AMC) จะรับโอนลูกหนี้กลุ่มเป้าหมายของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้แบบผ่อนปรนเป็นพิเศษเพื่อลดภาระหนี้ ให้ลูกหนี้สามารถปิดจบหนี้ได้เร็ว และกลับมามีประวัติการชำระหนี้ที่ดีขึ้น โดยมีระยะเวลาดำเนินโครงการ 3 ปี ตั้งแต่

มกราคม 2569 ทั้งนี้ คาดว่าโครงการ “ปิดหนี้ไว ไปต่อได้” จะช่วยให้คุณภาพสินเชื่อโดยรวมฟื้นตัวได้ดีขึ้น ซึ่งจะมีส่วนลดแรงกดดันต่อความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินได้ในระยะต่อไป

ขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อจำกัดการเข้าถึงสินเชื่อของธุรกิจ SMEs จากแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจ ประกอบกับคุณภาพสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ที่ปรับตัวย่ำแย่ลงต่อเนื่อง ส่งผลให้สถาบันการเงินยังคงเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อ ดังนั้น กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย จึงได้ร่วมผลักดัน “โครงการกลไกการค้ำประกันสินเชื่อ: SMEs Credit Boost” ซึ่งจะค้ำประกันความเสี่ยงสำหรับสินเชื่อใหม่ที่ธนาคารพาณิชย์ให้กับธุรกิจ SMEs และธุรกิจขนาดใหญ่ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย³ โดยมีระยะเวลาดำเนินโครงการ 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2569 และระยะเวลาการค้ำประกันสูงสุด 7 ปี นับจากวันที่ให้สินเชื่อ ทั้งนี้ คาดว่าโครงการดังกล่าวจะช่วยให้มีสินเชื่อใหม่เพิ่มขึ้นประมาณ 100,000 ล้านบาท ทั้งนี้ การดำเนินโครงการ “ปิดหนี้ไว ไปต่อได้” และ “โครงการกลไกการค้ำประกันสินเชื่อ: SMEs

Credit Boost” รวมถึงมาตรการสินเชื่ออื่น ๆ ที่มีอยู่ จะเป็นกลไกสำคัญที่ให้ความช่วยเหลือลูกหนี้และสนับสนุนการเข้าถึงสินเชื่อใหม่ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ โดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ซึ่งมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการจ้างงาน การสร้างรายได้ และสนับสนุนการบริโภคในประเทศ ซึ่งจะเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป

³ ครอบคลุม (1) SMEs ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับแนวคิด Reinvent Thailand และโลจิสติกส์ อาทิ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการแพทย์และสุขภาพ อุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและการค้า รวมถึงธุรกิจที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของอุตสาหกรรมข้างต้น และอุตสาหกรรมที่ได้รับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการหารือกับสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยและสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้แก่ โลจิสติกส์) และ (2) SMEs และธุรกิจรายใหญ่ที่มีแนวโน้มจะนำสินเชื่อที่ได้รับไปใช้ยกระดับศักยภาพธุรกิจหรือพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน หรือเสริมสร้างมูลค่าเพิ่ม (value added) ต่อเศรษฐกิจไทย

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 32.18 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 0.35 จากไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) การอ่อนค่าลงของเงินดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดือนธันวาคม เนื่องจากความกังวลของนักลงทุนเกี่ยวกับการความเป็นอิสระของธนาคารกลางสหรัฐฯ และแนวโน้มการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (2) การไหลเข้าของเงินทุนต่างชาติในตลาดตราสารหนี้ ตามการคาดการณ์ว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ และ กนง. จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงปลายปี 2568 (3) การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยในเดือนธันวาคม 2568 และ (4) การเพิ่มขึ้นของราคาทองคำเข้าสู่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความกังวลของนักลงทุนเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์และค่าเงินดอลลาร์ สรอ. และเมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่ง พบว่า เงินบาทเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้น สะท้อนจากดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยในไตรมาสที่สี่ อยู่ที่ 131.35 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.36 จากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.75 จากไตรมาสก่อนหน้า

ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. สกุลเงินของประเทศในภูมิภาคที่เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ในทิศทางเดียวกับค่าเงินบาท ได้แก่ ริงกิตมาเลเซีย (ร้อยละ 1.69) หยวนจีน (ร้อยละ 0.72) ดอลลาร์ฮ่องกง (ร้อยละ 0.56) และ ดองเวียดนาม (ร้อยละ 0.30) ส่วนสกุลเงินของประเทศในภูมิภาคที่เฉลี่ยอ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า ได้แก่ วอนเกาหลีใต้ (ร้อยละ 4.74) เยนญี่ปุ่น (ร้อยละ 4.44) ดอลลาร์ไต้หวัน (ร้อยละ 3.77) เปโซฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 2.80) รูปีอินเดีย (ร้อยละ 2.15) รูเปียร์อินโดนีเซีย (ร้อยละ 1.85) และดอลลาร์สิงคโปร์ (ร้อยละ 1.00)

รวมทั้งปี 2568 เงินบาทเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบ 31.07 - 34.79 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. โดยมีค่าเฉลี่ยทั้งปี 32.88 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 6.75 จากเฉลี่ย 35.26 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีดอลลาร์ สรอ. (Dollar Index) และดัชนีดอลลาร์ สรอ. ถ่วงน้ำหนักการค้า (Trade Weighted Dollar Index) ขณะที่ราคาทองคำในฐานะสินทรัพย์ปลอดภัยปรับตัวเพิ่มขึ้นท่ามกลางความไม่แน่นอนเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ และความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์

ในเดือนมกราคม 2569 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 31.27 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 0.90 จากเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับค่าเงินของประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาค ได้แก่ มาเลเซีย สิงคโปร์ จีน เกาหลีใต้ และเวียดนาม โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) การอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับความเสี่ยงทางด้านภูมิรัฐศาสตร์และมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ (2) การเพิ่มขึ้นของราคาทองคำ และ (3) การไหลเข้าของเงินทุนต่างชาติทั้งในตลาดหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้

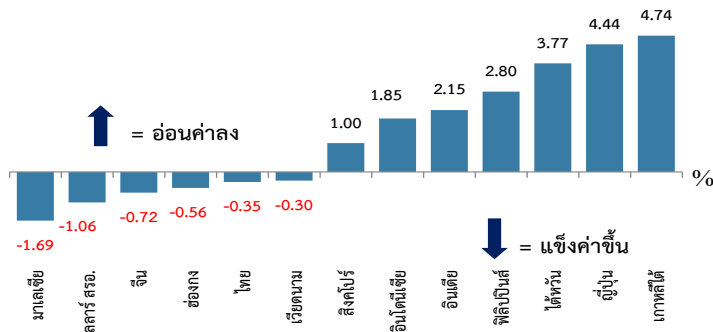
เงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า จากการอ่อนค่าลงของเงินดอลลาร์ สรอ. การไหลเข้าของเงินทุนต่างชาติในตลาดตราสารหนี้ การเกินดุลบัญชีเดินสะพัด และการเพิ่มขึ้นของราคาทองคำ

อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาท ดัชนีดอลลาร์ และราคาทองคำ

ค่าเฉลี่ย	2566		2567				2568				2569				
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.
ค่าเงินบาท (บาท/ดอลลาร์ สรอ.)	34.81	35.26	35.65	36.71	34.81	33.99	32.28	33.96	33.11	32.29	32.18	32.56	32.40	31.56	31.27
ดัชนีดอลลาร์	103.44	104.20	103.57	105.18	102.69	105.38	100.79	106.72	99.73	97.95	98.99	98.76	99.74	98.55	98.26
ราคาทองคำ (ดอลลาร์ สรอ./ทรอยออนซ์)	1,941.67	2,388.52	2,071.16	2,337.59	2,473.00	2,664.46	3,439.62	2,859.00	3,282.59	3,454.10	4,146.13	4,058.28	4,084.62	4,300.92	4,746.93

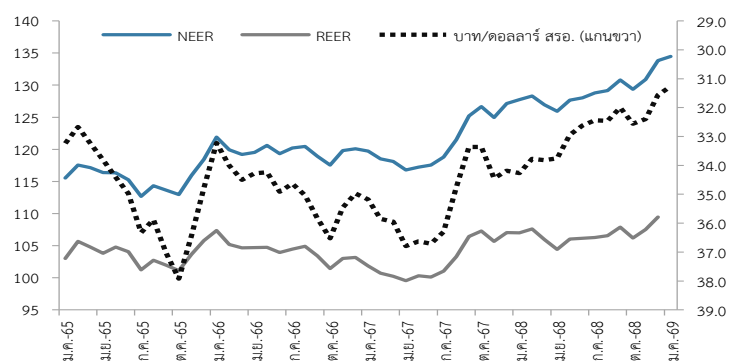
ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2569

การเปลี่ยนแปลงของค่าเงินประเทศต่าง ๆ เทียบกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ย ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2568 (เทียบกับค่าเฉลี่ยของไตรมาสก่อนหน้า)

ที่มา: CEIC

ค่าเงินบาท เคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

ที่มา: CEIC, ธนาคารแห่งประเทศไทย

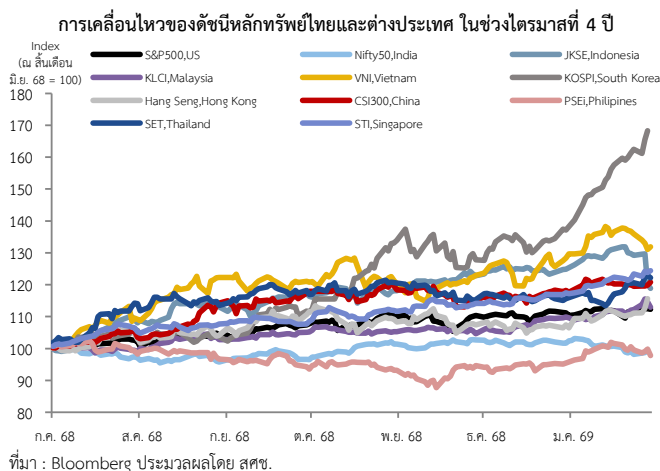
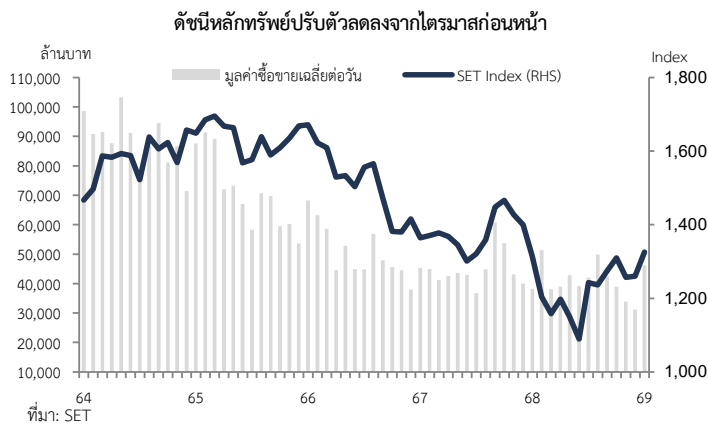
ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,259.67 จุด ลดลงร้อยละ 1.14 จากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนสถาบันในประเทศ ซึ่งเป็นผลจาก (1) ผลประกอบการบริษัทจดทะเบียนไทยในไตรมาสที่ 3/2568 ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว และ (2) อุทกภัยใหญ่หลายจังหวัดในภาคใต้ ส่งผลกระทบต่อบรรยากาศการลงทุนโดยรวม ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ดัชนีฯ ปรับลดลงเกือบทุกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (ลดลงร้อยละ 12.7) กลุ่มบริการ (ลดลงร้อยละ 7.6) กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (ลดลงร้อยละ 7.5) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (ลดลงร้อยละ 6.7) และกลุ่มทรัพยากร (ลดลงร้อยละ 3.1)

สำหรับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวลดลงในทิศทางเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย ได้แก่ ฮองกง (ลดลงร้อยละ 4.6) และจีน (ลดลงร้อยละ 0.2) ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ เกาหลีใต้ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.1) ใต้หวัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2) ญี่ปุ่น (เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.0) สิงคโปร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0) เวียดนาม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4) อินโดนีเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3) อินเดีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2) มาเลเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2) และฟิลิปปินส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7)

รวมทั้งปี 2568 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,259.67 จุด ลดลงร้อยละ 10.04 จากปี 2567 โดยนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนสถาบันมีการขายสุทธิ 107.1 พันล้านบาท และ 37.9 พันล้านบาท ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอุตสาหกรรมพบว่า ดัชนีฯ ที่ปรับลดลงมากที่สุด 3 กลุ่มแรก ประกอบด้วย กลุ่มบริการ (ลดลงร้อยละ 28.1) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (ลดลงร้อยละ 17.9) และกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (ลดลงร้อยละ 17.5)

ในเดือนมกราคม 2569 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,325.62 จุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.24 จากเดือนก่อนหน้า ตามการซื้อของนักลงทุนรายย่อยและนักลงทุนต่างชาติในกลุ่มอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มเทคโนโลยี (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.8) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.3) และกลุ่มทรัพยากร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3)

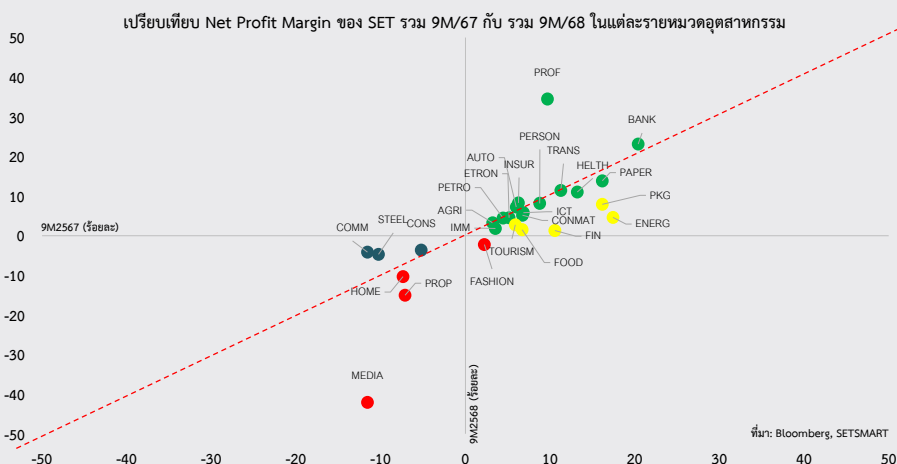
ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าตามผลประกอบการที่ชะลอตัวลงและสถานการณ์อุทกภัยในภาคใต้ที่กดดันบรรยากาศการลงทุน

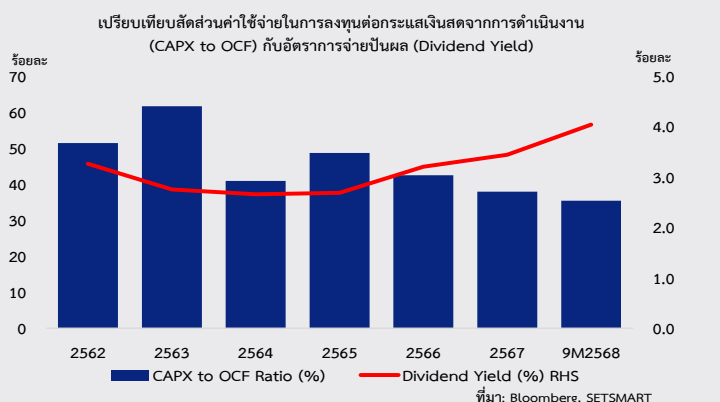
ผลการดำเนินงานตลาดหลักทรัพย์ไทยและความท้าทายในระยะต่อไป

ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 บริษัทจดทะเบียน (บจ.) ในตลาดหลักทรัพย์ไทยมีรายได้รวม 12,381 พันล้านบาท ลดลงจาก 13,279 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 6.8 ขณะที่รายจ่ายมีมูลค่า 11,193.1 พันล้านบาท ลดลงจาก 12,045.9 พันล้านบาทในช่วงเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 7.1 ส่งผลให้กำไรสุทธิในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 ของบริษัทจดทะเบียนฯ มีมูลค่ารวม 775.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 692.6 พันล้านบาท หรือคิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.98 โดยมีสาเหตุสำคัญจากการปรับโครงสร้างธุรกิจและการลงทุน

เมื่อพิจารณาอัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin: NPM) ในแต่ละหมวดธุรกิจ (Sectors) ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สามารถจำแนกกลุ่มธุรกิจได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ (1) **กลุ่มที่อัตรากำไรสุทธียังคงขยายตัวได้ดี (สีเขียว)** ประกอบด้วย ธุรกิจสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และสาขาชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (ETRON) ที่ได้รับอานิสงค์จากการขยายตัวของพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ Data Center และสาขานาการ (BANK) จากการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ย และการบริหารต้นทุนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงหมวดธุรกิจอื่น ๆ อาทิ สาขายานยนต์ (AUTO) สาขาประกันภัยและประกันชีวิต (INSUR) และ สาขาบริการเฉพาะกิจ (PROF) ซึ่งยังคงมีผลประกอบการดี และมีความสามารถในการทำกำไรได้ดีกว่าปีก่อนหน้า แม้ว่าจะเผชิญกับความเสี่ยงและข้อจำกัดจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ (Resilience) (2) **กลุ่มที่อัตรากำไรสุทธิปรับลดลงแต่ยังคงมีกำไรเป็นบวก (สีเหลือง)** โดยกลุ่มธุรกิจเหล่านี้ส่วนมากต้องเผชิญกับปัจจัยกดดันเฉพาะ อาทิ กลุ่มพลังงาน (ENERG) ที่เผชิญกับการปรับตัวลดลงของราคาน้ำมันในตลาดโลก หรือกลุ่มท่องเที่ยวและสันทนาการ (TOURISM) ที่เผชิญแรงกดดันจากการลดลงของนักท่องเที่ยว และ (3) **กลุ่มที่อัตรากำไรสุทธิติดลบเพิ่มขึ้น (สีแดง)** โดยกลุ่มธุรกิจดังกล่าว อาทิ กลุ่มแฟชั่น (FASHION) กลุ่มของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน (HOME) และกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (PROP) ที่เผชิญปัญหาจากการแข่งขันจากสินค้านำเข้า และกำลังซื้อที่อ่อนแอลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่กลุ่มสื่อและสิ่งพิมพ์ (MEDIA) เป็นกลุ่มที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนผ่านในอุตสาหกรรม (Industrial disruption)

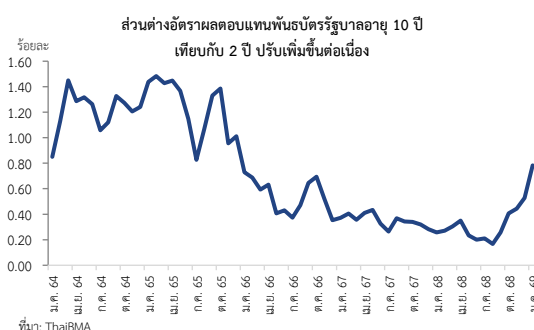
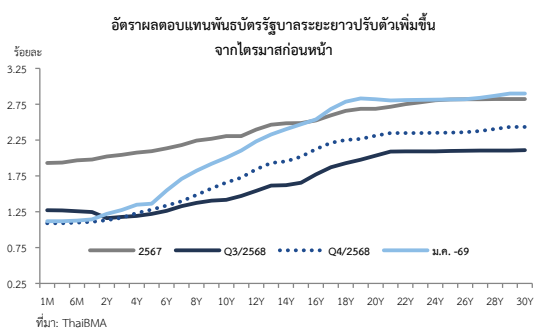
ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาการลงทุนของบริษัทจดทะเบียนฯ จากสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการลงทุน (Capital Expenditure: CAPX) ต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Operating Cash Flow: OCF) พบว่ามีการปรับลดลงตั้งแต่ปี 2567 อย่างไม่กี่ดี เมื่อพิจารณาอัตรการจ่ายเงินปันผล (Dividend Yield) กลับพบว่าการปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นว่าตั้งแต่ปี 2566 บริษัทจดทะเบียนฯ นำรายได้จากการดำเนินธุรกิจมาจ่ายเงินปันผลมากกว่าการลงทุนในกิจการ ซึ่งอาจเกิดจากความไม่แน่นอนจากทั้งปัจจัยภายนอกและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของไทยท่ามกลางแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย ทั้งนี้ การลดลงของรายจ่ายเพื่อการลงทุนของบริษัทจดทะเบียนฯ ดังกล่าว หากยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากจะกดดันบรรยากาศการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไทยแล้ว ยังอาจจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของตลาดหลักทรัพย์ในระยะยาว เนื่องจากขาดหลักทรัพย์ที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะหลักทรัพย์ประเภทเน้นการเติบโต (Growth stock) ซึ่งเป็นกลุ่มที่นักลงทุนให้ความสำคัญในการเลือกลงทุน และอาจเป็นข้อจำกัดในการขับเคลื่อนเชิงนวัตกรรมในระยะถัดไปจนอาจส่งผลกระทบต่อศักยภาพระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาวได้

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้นปรับตัวลดลง ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวปรับตัวเพิ่มขึ้น ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลที่มีอายุต่ำกว่า 2 ปี ปรับตัวลดลง ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลที่มีอายุมากกว่า 2 ปี ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับลดอายุเฉลี่ยของตราสารหนี้ (Duration) ของบริษัทจัดการการลงทุน (Asset Management Companies: AMC) เพื่อปรับลดความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย ส่งผลให้ ณ สิ้นไตรมาส อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยอ้างอิงอายุ 2 ปี ลดจากร้อยละ 1.16 เป็นร้อยละ 1.13 ต่อปี และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรอ้างอิงอายุ 10 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.42 เป็นร้อยละ 1.66 ต่อปี ตามลำดับ สำหรับการระดมทุนใหม่ของภาคเอกชนผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น 371.0 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 370.2 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า

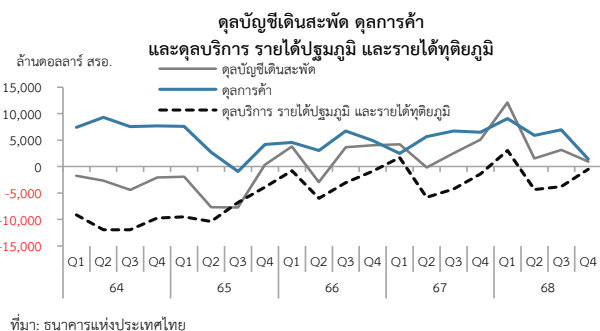
รวมทั้งปี 2568 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในทุกช่วงอายุปรับลดลงจากสิ้นปี 2567 โดยอัตราผลตอบแทนระยะสั้นมีการปรับลดลงมากกว่าอัตราผลตอบแทนระยะยาว สอดคล้องกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ กนง. ในปี 2568 จำนวนทั้งหมด 4 ครั้ง จากร้อยละ 2.25 เป็นร้อยละ 1.25 นอกจากนี้สถานการณ์ความผันผวนในตลาดเงินทุนโลก รวมทั้งความกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย และเสถียรภาพด้านการคลัง ส่งผลให้นักลงทุนปรับลดอายุเฉลี่ยของตราสารหนี้เพื่อลดความเสี่ยงในภาพรวม ทำให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวปรับลดลงได้น้อยกว่าผลตอบแทนในระยะสั้น

ในเดือนมกราคม 2569 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 2 ปี และอายุ 10 ปี ปรับตัวเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 1.22 ต่อปี และร้อยละ 2.01 ต่อปี ตามลำดับ จากความกังวลด้านเสถียรภาพทางการคลังของรัฐบาลญี่ปุ่น ส่งผลกระทบให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในภูมิภาคปรับเพิ่มขึ้น ซึ่งรวมถึงตลาดพันธบัตรไทย ประกอบกับในเดือนมกราคม 2569 มีการเร่งออกพันธบัตรรัฐบาลใหม่ของรัฐบาลไทย

ดุลบัญชีเดินสะพัด ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ที่ 0.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (27.4 พันล้านบาท) ต่ำกว่าการเกินดุล 5.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (173.4 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการเกินดุล 3.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (101.7 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 1.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (44.0 พันล้านบาท) ต่ำกว่าการเกินดุล 6.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และต่ำกว่าการเกินดุล 7.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ ขาดดุลต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ที่ 0.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (16.6 พันล้านบาท) เทียบกับการขาดดุล 3.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการขาดดุล 1.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2568 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 17.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (587.9 พันล้านบาท) สูงกว่าการเกินดุล 11.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (402.7 พันล้านบาท) ในปี 2567 เป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 23.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (767.0 พันล้านบาท) เพิ่มขึ้นจาก 21.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (749.8 พันล้านบาท) ในปี 2567 ขณะที่ดุลบริการ ขาดดุล 5.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (179.1 พันล้านบาท) ลดลงจากการขาดดุล 9.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (347.1 พันล้านบาท) ในปี 2567 ตามค่าระวางสินค้าที่ขาดดุลลดลง

เส้นอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลมีความชันเพิ่มขึ้น เนื่องจากอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้นปรับตัวลดลง ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวปรับตัวเพิ่มขึ้น

ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 แต่ต่ำกว่าการเกินดุลในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2568 อยู่ที่ 281.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 237.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2568 อยู่ที่ 8,887.7 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 8,051.3 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567

อัตราเงินเฟ้อ ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ -0.5 เทียบกับร้อยละ -0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีราคาหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 1.2 ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้ากลุ่มพลังงาน โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิง สอดคล้องกับการลดลงของราคาน้ำมันในตลาดโลก และค่ากระแสไฟฟ้าจากมาตรการลดภาระค่าครองชีพประชาชน ส่วนดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ อาหารสำเร็จรูป และเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และสัตว์น้ำ ร้อยละ 2.6 ร้อยละ 1.8 และร้อยละ 0.3 เป็นสำคัญ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.6 ชะลอลงจากร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป และดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เป็นสำคัญ

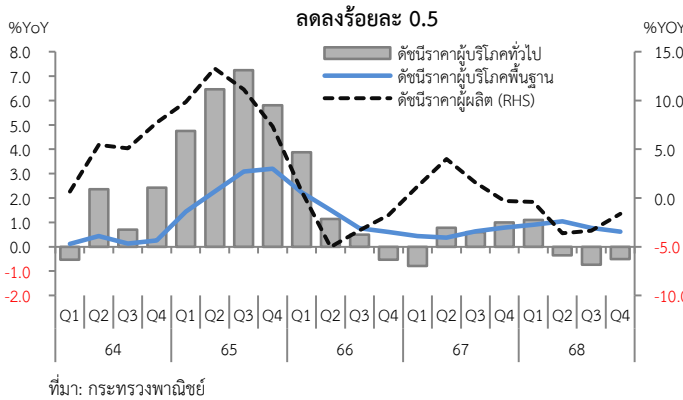
รวมทั้งปี 2568 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ -0.1 ลดจากร้อยละ 0.4 ในปีก่อน ตามการลดลงของดัชนีราคาน้ำมันเชื้อเพลิง และดัชนีราคาอาหารสด โดยเฉพาะราคาผักสดและผลไม้สด ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.8 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.6 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป ดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และดัชนีราคาเครื่องประกอบอาหาร

ในเดือนมกราคม 2569 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบติดต่อกันเป็นเดือนที่ 10 ร้อยละ -0.7 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มพลังงาน โดยเฉพาะราคาน้ำมันเชื้อเพลิง และราคาค่ากระแสไฟฟ้า รวมถึงการลดลงของดัชนีราคากลุ่มของใช้ส่วนบุคคล ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.6 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหารแปรรูป และดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เป็นสำคัญ

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2568 อยู่ที่ 281.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ -0.5 ตามการลดลงของดัชนีหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่ม

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปในไตรมาสที่สี่ของปี 2568

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 1.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมงซึ่งลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 12.4 ตามการลดลงของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ประกอบกับดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการประมงปรับตัวลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 7.9 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติ เป็นสำคัญ ขณะที่ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกลับมาเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาสร้อยละ 0.1 สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยเฉพาะทองคำ และเครื่องประดับ

รวมทั้งปี 2568 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 2.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ในปี 2567 ตามการลดลงของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมง และหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง

ในเดือนมกราคม 2569 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 1.6 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมง และดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ตามการลดลงของดัชนีราคาน้ำมันปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติ เป็นสำคัญ

ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 1.6 ตามการลดลงของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง และหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ขณะที่ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกลับมาเพิ่มขึ้น

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันไตรมาสที่สี่ของปี 2568

ราคาน้ำมันดิบในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และไตรมาสก่อนหน้า โดยราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 3 ตลาด (ดูไบ เบรินท์ และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 61.9 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 14.7 จากราคาเฉลี่ย 72.6 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และลดลงร้อยละ 7.9 จากราคาเฉลี่ย 67.2 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการปรับตัวลดลงของราคาน้ำมันดิบมีสาเหตุหลักมาจาก (1) ภาวะอุปทานน้ำมันดิบส่วนเกินจากการปรับเพิ่มกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่องของกลุ่มโอเปกและชาติพันธมิตร (โอเปกพลัส) ในปี 2568 (2) การชะลอตัวของอุปสงค์น้ำมันดิบซึ่งเป็นผลมาจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกจากผลกระทบของมาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) ของสหรัฐฯ และ (3) การคลี่คลายลงของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในตะวันออกกลาง หลังการบรรลุข้อตกลงหยุดยิงระยะแรกระหว่างฮามาสและอิสราเอล

รวมทั้งปี 2568 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 3 ตลาดอยู่ที่ 67.2 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 14.1 จากค่าเฉลี่ย 78.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ในเดือนมกราคม 2569 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ยอยู่ที่ 63.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 19.2 จากค่าเฉลี่ย 77.9 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงเดียวกันของปีก่อน และเป็นารลดลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 12 เนื่องจากการเพิ่มกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่องของกลุ่มโอเปกพลัส ส่งผลต่อภาวะอุปทานน้ำมันดิบส่วนเกิน อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 60.4 ของเดือนก่อนหน้า เนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับการเข้าแทรกแซงการประทุ้งในอิหร่านของสหรัฐฯ ด้วยการใช้อำนาจทางทหาร และความกังวลต่อการตอบโต้ของอิหร่านด้วยการปิดช่องแคบฮอร์มุซซึ่งเป็นเส้นทางลำเลียงน้ำมันดิบสำคัญของโลก

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)				อัตราการขยายตัว (%YOY)			
		WTI	BRENT	DUBAI	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	เฉลี่ย
2566	ทั้งปี	77.4	82.1	81.9	80.5	-17.8	-16.9	-15.6	-16.8
	ทั้งปี	75.5	79.6	79.7	78.3	-2.5	-3.0	-2.8	-2.7
	H1	78.6	83.2	83.3	81.7	5.4	4.3	6.0	5.2
	H2	72.7	76.3	76.1	75.0	-9.7	-9.8	-10.8	-10.1
	2567	Q1	76.9	81.8	81.5	80.1	1.2	-0.4	2.5
2568	Q2	80.5	84.8	85.1	83.4	10.1	9.7	9.6	9.8
	Q3	75.1	78.6	78.6	77.4	-8.5	-8.6	-9.4	-8.8
	Q4	70.2	73.9	73.6	72.6	-10.9	-11.0	-12.2	-11.4
	ทั้งปี	64.9	68.4	68.4	67.2	-14.1	-14.1	-14.1	-14.1
	H1	67.9	71.2	71.0	70.0	-13.6	-14.4	-14.7	-14.3
	H2	62.1	65.7	65.9	64.6	-14.6	-13.9	-13.5	-13.9
	Q1	71.4	74.9	75.8	74.0	-7.2	-8.4	-7.0	-7.5
	Q2	64.1	67.1	66.2	65.8	-20.4	-20.9	-22.2	-21.2
2569	Q3	65.0	68.2	68.3	67.2	-13.5	-13.3	-13.1	-13.3
	Q4	59.2	63.1	63.4	61.9	-15.8	-14.6	-13.9	-14.7
	ต.ค.	60.2	64.1	64.3	62.9	-15.6	-14.8	-13.9	-14.7
	พ.ย.	59.4	63.6	63.8	62.3	-14.6	-13.3	-12.3	-13.4
	ธ.ค.	57.8	61.6	62.0	60.4	-17.1	-15.8	-15.5	-16.1
2569	ม.ค.	60.2	64.7	63.9	63.0	-19.9	-17.5	-20.3	-19.2

ที่มา: บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และ Bloomberg

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน และไตรมาสก่อนหน้า

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สี่ของปี 2568

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 4 ของปี 2568 ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า แม้ว่าจะเป็นช่วงที่มีการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ และความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ยังคงยืดเยื้อ แต่เศรษฐกิจหลายประเทศยังขยายตัวได้ดีโดยมีแรงสนับสนุนสำคัญจากการค้าระหว่างประเทศที่ขยายตัวในเกณฑ์ดีกว่าที่คาด ส่วนหนึ่งเป็นผลจากความสามารถของแต่ละประเทศในการปรับเปลี่ยนทิศทางการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าอื่น โดยเฉพาะเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) รวมถึงเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศที่ยังขยายตัวได้ดีจากการส่งออกไปยังประเทศเศรษฐกิจหลักเพื่อลดผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้า¹² ประกอบกับผลบวกจากวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลก ทำให้การส่งออกและการผลิตสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไฮเทคและปัญญาประดิษฐ์เพิ่มขึ้นอย่างมาก นอกจากนี้ เศรษฐกิจในหลายประเทศสำคัญยังได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของการบริโภคและการลงทุนภายในประเทศเนื่องจากผลการดำเนินมาตรการนโยบายการเงินและการคลังที่ผ่อนคลายในช่วงก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางการคาดการณ์แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป และแรงกดดันเงินเฟ้อของประเทศส่วนใหญ่ที่ยังคงทรงตัวในระดับใกล้เคียงกับกรอบเป้าหมายนโยบายการเงิน ส่งผลให้ธนาคารกลางสำคัญยังคงผ่อนคลายนโยบายการเงินอย่างต่อเนื่อง¹³

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวในอัตราชะลอลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยภาคการผลิตยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องสะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (Manufacturing PMI) ที่ระดับ 52.2 เพิ่มขึ้นจากระดับ 51.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สูงสุดในรอบ 14 ไตรมาส โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการลงทุนในหมวดไมซ์ที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะการเร่งตัวของการลงทุนในเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายภาครัฐชะลอตัวลงสืบเนื่องจากสถานการณ์การหยุดดำเนินงานของหน่วยงานรัฐบาลกลาง (Federal Government Shutdown) ในช่วงเดือนตุลาคมถึงพฤศจิกายน เช่นเดียวกับการชะลอตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่สะท้อนผ่านมูลค่าการค้าปลีกซึ่งชะลอตัวลงในช่วงสองเดือนแรกของไตรมาส สอดคล้องกับระดับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับลดลงสู่ระดับ 94.2 จาก 97.4 ในไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับตลาดแรงงานที่เริ่มชะลอตัวลงโดยการจ้างงานนอกภาคเกษตร (nonfarm payroll) เพิ่มขึ้นเพียง 50,000 ตำแหน่งในเดือนธันวาคม นับเป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่การแพร่ระบาดของโควิด-19 และส่งผลให้อัตราการว่างงานปรับเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4.5 เทียบกับร้อยละ 4.3 ในไตรมาสที่สาม และสูงสุดในรอบ 17 ไตรมาส ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (CPI) ยังทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.7 สูงกว่ากรอบเป้าหมายนโยบายการเงินระยะปานกลางที่ร้อยละ 2.0 ทิศทางเศรษฐกิจและตลาดแรงงานที่มีแนวโน้มอ่อนแรงลง ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายติดต่อกันสองครั้งในการประชุมในเดือนตุลาคมและธันวาคม สู่ระดับร้อยละ 3.50 - 3.75 ณ สิ้นปี 2568 รวมทั้งปี 2568 เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.1 ชะลอลงจากร้อยละ 2.8 ในปีก่อนหน้า

เศรษฐกิจยูโรโซนขยายตัวร้อยละ 1.3 เทียบกับร้อยละ 1.4 ไตรมาสก่อนหน้า ตามการอุปโภคบริโภคภายในประเทศขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่ง สะท้อนจากอัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 6.2 ในเดือนธันวาคม 2568 เช่นเดียวกับ การขยายตัวในเกณฑ์ดีของค่าจ้างที่แท้จริง ส่งผลให้ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการอยู่ที่ระดับ 53.0 สูงกว่าระดับ 50.0 เป็นไตรมาสที่ 8 ติดต่อกัน อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าและการผลิตชะลอตัวลงจากผลกระทบของมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ โดยการส่งออกสินค้าในสองเดือนแรกของไตรมาสสุดท้ายของปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 6.5 ชะลอลงจากร้อยละ 8.0 ในไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมลดลงมาอยู่ที่ระดับ 49.5 ลดลงจากระดับ 50.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังทรงตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับเป้าหมายนโยบายการเงิน¹⁴ ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรปยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง¹⁵ รวมทั้งปี 2568 เศรษฐกิจยูโรโซนขยายตัวร้อยละ 1.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.6 ในปี 2567

เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวร้อยละ 0.1 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 0.6 ไตรมาสที่ผ่านมา โดยเป็นผลมาจากการลดลงของการส่งออกภาคบริการเนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างจีนและญี่ปุ่นเหนือคาบสมุทรไต้หวัน¹⁶ รวมไปถึงการลดลงของการลงทุนภาครัฐที่ร้อยละ 3.1 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.7 ในไตรมาสที่แล้ว เช่นเดียวกันกับการลงทุนในที่อยู่อาศัยที่ลดลงร้อยละ 4.2 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.0 ในไตรมาสที่สาม อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจญี่ปุ่นยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกสินค้า โดยการสำรวจมุมมองต่อเศรษฐกิจระยะสั้นของธุรกิจทั่วประเทศ (Tankan Survey) ประจำไตรมาสที่ 4 ปี 2568 พบว่าดัชนี Tankan ปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็น 17.0 จาก 15.0 ในไตรมาสที่ผ่านมา ขณะที่แผนการลงทุนในสินทรัพย์ประจำและการลงทุน

¹² มูลค่าการส่งออกสินค้าในไตรมาสที่ 4 ของเกาหลีใต้ ไต้หวัน สิงคโปร์และมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 8.4 ร้อยละ 49.4 ร้อยละ 18.2 และร้อยละ 17.6 เติบโตจากร้อยละ 6.5 ร้อยละ 14.7 ร้อยละ 11.2 และร้อยละ 12.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

¹³ ธนาคารกลางสำคัญที่มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2568 ประกอบด้วยธนาคารกลางสหรัฐฯ ธนาคารกลางอังกฤษ ธนาคารกลางแคนาดา ธนาคารกลางอินเดีย และธนาคารกลางฟิลิปปินส์ เป็นต้น

¹⁴ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในไตรมาสที่ 4 อยู่ที่ร้อยละ 2.0 เทียบกับร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 2.4 เทียบกับร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

¹⁵ ธนาคารกลางยุโรปในการประชุมเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2568 และวันที่ 18 ธันวาคม 2568 ได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายทั้งสองครั้ง ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations Rate อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลาง ณ สิ้นปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 2.15 ร้อยละ 2.40 และ ร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

¹⁶ จำนวนนักท่องเที่ยวจีนในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ลดลงร้อยละ 7.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 27.3 ในไตรมาสที่สาม ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศรวมในเดือนธันวาคม 2568 ขยายตัวเพียงร้อยละ 3.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 17.6 และร้อยละ 10.4 ในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน ตามลำดับ

ในซอฟต์แวร์ประจำปีงบประมาณ 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.0 และร้อยละ 13.1 ส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 1.7 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.8 ในไตรมาสที่สาม ส่วนการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 3.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.4 ในไตรมาสที่สาม¹⁷ นอกจากนี้ การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับเพิ่มขึ้นโดยในไตรมาสที่ 4 อยู่ที่ 36.4 เทียบกับ 34.2 ส่งผลให้การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 1.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.5 ในไตรมาสที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 4 อยู่ที่ร้อยละ 2.8 เทียบกับร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ยังคงสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินในระยะปานกลางที่ร้อยละ 2.0 ส่งผลให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นมีมติขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 0.75 สูงที่สุดในรอบ 30 ปี เพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อรวมถึงลดแรงกดดันจากการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยน¹⁸ **รวมทั้งปี 2568 เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวร้อยละ 1.1 พื้นตัวขึ้นจากการลดจรร้อยละ (-0.2) ในปี 2567**

เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 4.5 ชะลอลงจากร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำสุดในรอบ 12 ไตรมาส แม้ว่าการส่งออกสินค้าจะยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากความสามารถในการปรับตัวโดยการปรับเปลี่ยนทิศทางการส่งออกไปยังภูมิภาคอื่น อาทิ อาเซียน ตะวันออกกลาง แอฟริกา และละตินอเมริกา เพื่อเป็นการทดแทนการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ที่ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การส่งออกสินค้าของจีนยังคงขยายตัวที่ร้อยละ 3.8 เทียบกับร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และยังคงมีดุลการค้าเกินดุล 3.2 แสนล้านดอลลาร์ สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากการเกินดุล 2.9 แสนล้านดอลลาร์ สหรัฐ ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ขณะที่การลงทุนยังคงปรับตัวลดลง โดยการลงทุนสินทรัพย์ถาวรลดลงร้อยละ 5.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำสุดในรอบ 7 ไตรมาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในภาคสังหาริมทรัพย์ที่ยังลดลงที่ร้อยละ 17.4 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 13.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และนับเป็นการลดลงต่ำสุดนับตั้งแต่ปี 2540 ส่งผลให้ราคาบ้านใหม่และยอดขายอสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์ปรับตัวลดลงสู่ระดับต่ำสุดในรอบ 10 ปี ขณะที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 0.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 11 ไตรมาส ตามราคาสินค้าในหมวดอาหารที่เพิ่มขึ้น แต่ดัชนีราคาผู้ผลิตยังคงลดลงร้อยละ 2.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการลดลงต่อเนื่องกันเป็นไตรมาสที่ 13 อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางจีน (PBOC) ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ **รวมทั้งปี 2568 เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 5.0 เท่ากับปีก่อน และสามารถบรรลุเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่รัฐบาลจีนกำหนดไว้**

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามการขยายตัวของภาคการส่งออกสินค้า โดยมูลค่าการส่งออกในไตรมาสที่สี่ของเศรษฐกิจไต้หวัน ฮองกง สิงคโปร์ และเกาหลีใต้ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 49.4 ร้อยละ 20.8 ร้อยละ 18.2 และร้อยละ 8.4 ตามลำดับ โดยเศรษฐกิจไต้หวันขยายตัวร้อยละ 12.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 8.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่สูงที่สุดนับตั้งแต่ปี 2530 โดยเป็นผลมาจากการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไฮเทคและปัญญาประดิษฐ์ที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ส่วนเศรษฐกิจฮ่องกงและสิงคโปร์ขยายตัวร้อยละ 3.8 และร้อยละ 6.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.7 และร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจเกาหลีใต้ขยายตัวร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการลงทุนภาคเอกชนที่ปรับตัวลดลง¹⁹ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย²⁰ ส่งผลให้ธนาคารกลางสิงคโปร์และธนาคารกลางฮ่องกงมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจากร้อยละ 1.35 และร้อยละ 4.25 เป็นร้อยละ 0.89 และร้อยละ 4.00 ตามลำดับ **รวมทั้งปี 2568 เศรษฐกิจไต้หวัน ฮองกง สิงคโปร์ และเกาหลีใต้ขยายตัวร้อยละ 8.5 ร้อยละ 3.5 ร้อยละ 4.8 และร้อยละ 1.0 ตามลำดับ**

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียน ส่วนใหญ่ขยายตัวต่อเนื่องตามการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการส่งออกที่สามารถขยายตัวได้ต่อเนื่อง²¹ โดยเศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนามขยายตัวร้อยละ 5.4 ร้อยละ 6.3 และร้อยละ 8.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 5.0 ร้อยละ 5.4 และร้อยละ 8.3 ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจฟิลิปปินส์ขยายตัวร้อยละ 3.0 ลดลงจากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อน โดยเป็นผลมาจากการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอตัวและการลงทุนรวมที่ลดลง ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความเสียหายจากพายุไต้ฝุ่นและการคอร์รัปชันในโครงการก่อสร้างพื้นฐานเพื่อป้องกันน้ำท่วม ขณะที่ธนาคารกลางส่วนใหญ่มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับอัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยแต่ยังทรงตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับเป้าหมายนโยบายการเงิน²² **รวมทั้งปี 2568 เศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ขยายตัวร้อยละ 5.1 ร้อยละ 4.5 และร้อยละ 4.4 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ร้อยละ 5.1 และร้อยละ 5.7 ตามลำดับ ส่วนเศรษฐกิจเวียดนามขยายตัวร้อยละ 8.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.1 ในไตรมาสก่อน**

¹⁷ สินค้าส่งออกสำคัญของญี่ปุ่น ได้แก่ เซมิคอนดักเตอร์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และรถยนต์ มีมูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 18.5 ร้อยละ 5.9 และร้อยละ (-2.9) เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.6 ร้อยละ 4.1 และร้อยละ (-7.9) ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

¹⁸ อัตราแลกเปลี่ยนในไตรมาสที่ 4 อยู่ที่เฉลี่ย 154.09 เยนต่อดอลลาร์ สหรัฐ. อ่อนค่าลงจากเฉลี่ย 147.44 เยนต่อดอลลาร์ สหรัฐ. ในไตรมาสที่สาม โดยเป็นผลมาจากส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยนโยบายระหว่างสหรัฐฯ (Federal Fund Rate) และญี่ปุ่น (Overnight Uncollateralized Call Rate) ที่อยู่ที่ร้อยละ 3.2 ซึ่งแม้ว่าจะลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 3.8 แต่ยังคงอยู่ในระดับที่สูงเมื่อเทียบกับประเทศเศรษฐกิจหลักอื่น ๆ

¹⁹ โดยการลงทุนภาคก่อสร้างในไตรมาสที่ 4 ลดลงร้อยละ 3.9 ส่วนการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ลดลงร้อยละ 1.8

²⁰ อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่สี่ของเศรษฐกิจไต้หวัน ฮองกง สิงคโปร์ และเกาหลีใต้อยู่ที่ร้อยละ 1.5 ร้อยละ 1.1 ร้อยละ 0.6 และร้อยละ 2.0 ลดลงจากร้อยละ 1.6 ร้อยละ 1.8 ร้อยละ 0.8 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

²¹ การส่งออกไตรมาสที่สี่ปี 2568 ของมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามขยายตัวร้อยละ 11.0 ร้อยละ 21.7 และร้อยละ 18.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.8 ร้อยละ 12.9 และร้อยละ 18.2 ตามลำดับ ขณะที่ การส่งออกของอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 9.0 ในไตรมาสก่อน โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการชะลอตัวของอุปสงค์จากคู่ค้าหลัก อาทิ จีน ญี่ปุ่น และอินเดีย ประกอบกับราคาน้ำมันที่ปรับตัวลดลง

²² อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยไตรมาสที่สี่ปี 2568 ของประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามขยายตัวร้อยละ 2.8 ร้อยละ 1.4 ร้อยละ 1.7 และร้อยละ 3.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.4 ร้อยละ 1.3 ร้อยละ 1.4 และร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ทั้งนี้ ธนาคารกลางฟิลิปปินส์มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 จำนวน 2 ครั้ง ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินในเดือนตุลาคมและธันวาคม 2568 โดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจท่ามกลางแนวโน้มเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ขณะที่ธนาคารกลางอินโดนีเซีย ธนาคารกลางมาเลเซีย และธนาคารกลางเวียดนามคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายตลอดช่วงไตรมาสที่ 4

การขยายตัวของเศรษฐกิจ และมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศต่าง ๆ

(%YoY)	GDP								มูลค่าการส่งออกสินค้า									
	2565		2566		2567		2568		2565		2566		2567		2568			
	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	
สหรัฐฯ	2.5	2.9	2.8	2.3	2.0	2.4			18.7	-2.1	1.7	3.6	6.3	3.8				
ยูโรโซน	3.6	0.4	1.1	1.6	1.5	1.4	1.3	1.5	5.3	2.0	0.6	4.9	5.4	7.9	9.4	6.9		
สหราชอาณาจักร	5.2	0.3	1.1	1.9	1.6	0.8	1.0	1.3	15.6	1.0	5.1	5.5	8.5	6.3	5.0	6.3		
ออสเตรเลีย	4.2	2.1	1.1	1.5	1.9	2.0			19.9	-9.9	-8.4	-8.0	-2.6	1.0	5.9	-0.9		
ญี่ปุ่น	1.3	0.7	-0.2	1.6	2.0	0.6	0.1	1.1	-1.2	-4.0	-1.4	5.0	7.8	1.4	3.8	4.4		
จีน	3.1	5.4	5.0	5.4	5.2	4.8	4.5	5.0	5.6	-4.7	5.8	5.6	6.1	6.5	3.8	5.5		
อินเดีย	7.0	8.8	6.7	7.4	7.8	8.2			14.6	-4.8	2.6	-4.3	-2.2	8.3	1.9	0.6		
เกาหลีใต้	2.7	1.6	2.0	-0.03	0.6	1.8	1.5	1.0	6.1	-7.5	8.1	-2.3	2.1	6.5	8.4	3.8		
ไต้หวัน	2.7	1.1	5.3	5.5	7.7	8.4	12.7	8.7	7.4	-9.8	9.8	17.5	34.1	36.5	49.4	34.9		
ฮ่องกง	-3.7	3.2	2.5	3.0	3.1	3.8	3.8	1.0	-9.3	-7.8	9.1	11.5	14.2	14.7	20.8	15.4		
สิงคโปร์	4.0	1.5	5.3	3.9	4.6	4.6	6.9	5.0	12.7	-7.7	6.2	3.0	16.0	11.2	18.2	12.2		
อินโดนีเซีย	5.3	5.1	5.0	4.9	5.1	5.0	5.4	5.1	26.1	-11.4	3.0	6.5	8.9	9.0	0.8	6.2		
มาเลเซีย	9.0	3.5	5.1	4.4	4.4	5.4	6.3	5.2	17.6	-11.1	5.7	10.8	13.5	12.4	17.6	13.7		
ฟิลิปปินส์	7.6	5.5	5.7	5.4	5.5	4.0	3.0	4.4	6.5	-7.5	-0.5	10.4	16.2	12.9	21.7	15.2		
เวียดนาม	8.5	5.0	7.0	7.1	8.2	8.3	8.5	8.0	10.6	-4.6	14.4	11.0	18.1	18.2	18.9	16.7		

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2569

เศรษฐกิจโลกในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 3.4 ในปี 2568 โดยคาดว่าจะการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลักจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกชัดเจนมากขึ้น ซึ่งจะทำให้การส่งออกในหลายประเทศเริ่มชะลอลงภายหลังจากแรงกระตุ้นส่งออกในเกณฑ์สูงไปแล้วในช่วงปี 2568 โดยเฉพาะการส่งออกในหมวดสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการกีดกันนำเข้ารายสินค้าของสหรัฐฯ ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศเศรษฐกิจหลักโดยเฉพาะมาตรการทางการค้าที่อาจมีการบังคับใช้เพิ่มเติมทั้งจากมาตรการกีดกันนำเข้ารายสินค้าของสหรัฐฯ อาทิ ผลิตภัณฑ์ยา เวชภัณฑ์ อากาศยาน กังหันลมเพื่อผลิตไฟฟ้า และโพลีซิลิคอน เป็นต้น รวมถึงมาตรการภาษีสำหรับสินค้าถ่ายลำ (Transshipment) ประกอบกับสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังคงมีความไม่แน่นอนและยืดเยื้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ในตะวันออกกลาง สงครามระหว่างรัสเซียและยูเครน และความขัดแย้งเกี่ยวกับช่องแคบไต้หวัน นอกจากนี้ ภายใต้แนวโน้มการขาดดุลการค้าที่เพิ่มขึ้นและหนี้สาธารณะที่อยู่ในระดับสูงในหลายประเทศอาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนทางการเงินและนำไปสู่ภาวะตึงตัวของสภาพคล่องและความผันผวนในตลาดการเงินโลก อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้ต่อเนื่องโดยได้รับปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญจากการลงทุนด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ประกอบกับการดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายของธนาคารกลางประเทศเศรษฐกิจหลักยกเว้นญี่ปุ่น ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศ ทั้งนี้ การประมาณการในกรณีฐานครั้งนี้ อยู่ภายใต้สมมติฐานมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีการบังคับใช้แล้วในปัจจุบัน (ณ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2569) และประเมินว่าจะมีการบังคับใช้ในระดับปัจจุบันไปตลอดช่วงของการประมาณการ ขณะที่ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์จะไม่ยกระดับความรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจจริงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจะส่งผลให้ปริมาณการค้าโลกในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอลงจากร้อยละ 4.0 ในปี 2568 โดยมีรายละเอียดแนวโน้มเศรษฐกิจรายประเทศ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.1 ในปี 2568 โดยมีแรงสนับสนุนหลักจากการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศที่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง ตามความต้องการใช้งานและการผลิตของภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายภาครัฐยังมีข้อจำกัดจากหนี้สาธารณะและความขัดแย้งภายในรัฐสภาเกี่ยวกับการอนุมัติงบประมาณ²³ ซึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงจากภาวะงบประมาณหมดอายุ (Budget Cliff) ขณะที่ตลาดแรงงานเริ่มชะลอตัวลง ท่ามกลางความไม่แน่นอนของนโยบายเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการเปิดตำแหน่งงานใหม่ในภาคเอกชน รวมถึงมาตรการด้านผู้อพยพซึ่งกระทบต่อกิจกรรมที่พึ่งพาแรงงานต่างชาติในสัดส่วนสูง อาทิ ภาคเกษตร ภาคก่อสร้าง และภาคบริการด้านสาธารณสุข ทั้งนี้ เศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังคงเผชิญกับความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของการรื้อผลการตัดสินของศาลฎีกาเกี่ยวกับการปรับขึ้นภาษีนำเข้าภายใต้กฎหมายว่าด้วยอำนาจฉุกเฉินทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (International Emergency Economic Powers Act: IEEPA) รวมถึง

²³ ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ได้ลงนามในร่างกฎหมายงบประมาณฉบับรวม งบประมาณ 1.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2569 ซึ่งช่วยยุติการปิดหน่วยงานรัฐบาลบางส่วน (Partial Government Shutdown) ที่เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2569 เพื่อให้สามารถดำเนินงานตลอดปีงบประมาณ อย่างไรก็ตาม งบประมาณสำหรับกระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ (Department of Homeland Security) ไม่ได้ถูกพิจารณา และจะได้รับงบประมาณชั่วคราวเป็นเวลา 2 สัปดาห์ในระดับเดิม เพื่อให้สามารถดำเนินการเจรจาในประเด็นการบังคับใช้กฎหมายตรวจคนเข้าเมืองได้ต่อไป

การที่รัฐสภาสหรัฐฯ ได้มีมติที่จะยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้าต่อแคนาดาซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงข้อตกลงด้านภาษีระหว่างสหรัฐฯ และประเทศคู่ค้าสำคัญ²⁴ ภายใต้ทิศทางความไม่แน่นอนดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในภาพรวม ทำให้คาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ จะยังคงดำเนินนโยบายการเงินในทิศทางผ่อนคลายนในช่วงปี 2569²⁵ อย่างไรก็ตาม คาดว่าการส่งผ่านของระดับราคาจากการปรับขึ้นภาษีนำเข้าต่อระดับราคาผู้ผลิตและราคาผู้บริโภคภายในประเทศ และแนวโน้มการอ่อนค่าของดอลลาร์สหรัฐ จะสร้างแรงกดดันเงินเพื่อให้ปรับสูงขึ้นในระยะถัดไป

เศรษฐกิจยูโรโซนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.2 ชะลอลงจากร้อยละ 1.4 ในปี 2568 ตามการชะลอตัวของการส่งออกสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกสินค้าสำคัญที่ส่งออกไปสหรัฐฯ ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมวดยาและเวชภัณฑ์ ยานยนต์และชิ้นส่วน รวมถึงเครื่องมือเครื่องจักร อย่างไรก็ตาม ภาคการส่งออกยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการบรรลุข้อตกลงทางการค้ากับประเทศคู่ค้าอื่น ๆ เพื่อลดการพึ่งพาดตลาดสหรัฐฯ²⁶ ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจยูโรโซนยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการอุปโภคบริโภคเอกชนที่ยังขยายตัวต่อเนื่องตามตลาดแรงงานที่แข็งแกร่ง รวมทั้งแรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายภาครัฐภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจของสหภาพยุโรป²⁷ และการปรับเพิ่มงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งเยอรมนี ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังคงชะลอตัว โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในเดือนมกราคม 2569 อยู่ที่ร้อยละ 1.7 และร้อยละ 2.2 ต่ำสุดนับตั้งแต่ปี 2564 ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรปมีแนวโน้มที่จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง²⁸

เศรษฐกิจญี่ปุ่นคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.7 ในปี 2569 ชะลอลงจากร้อยละ 1.1 ในปี 2568 ตามการชะลอตัวของภาคการผลิตอุตสาหกรรมและภาคการส่งออกเนื่องจากผลกระทบจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคนยนต์และชิ้นส่วน ประกอบกับแนวโน้มตลาดการเงินที่ตึงตัวมากขึ้นจากการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นของธนาคารกลางญี่ปุ่น²⁹ เพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยนและการปรับขึ้นของอัตราค่าจ้างในช่วงที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจญี่ปุ่นยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของใช้จ่ายภาครัฐเนื่องจากงบประมาณประจำปี 2569 ที่เพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ตามการเพิ่มขึ้นของงบประมาณด้านสาธารณสุขจากสังคมสูงวัยและด้านกลาโหมเพื่อเตรียมรองรับสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างจีนและญี่ปุ่น นอกจากนี้ การลงทุนภาคเอกชนยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการลงทุนในเครื่องจักรเพื่อลดปัญหาการตั้งตัวในตลาดแรงงาน รวมถึงอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นในสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ขณะเดียวกันการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นตามมาตรการลดภาษีสินค้าหมวดอาหารสด และมาตรการช่วยเหลือด้านราคาสินค้าในหมวดพลังงาน

เศรษฐกิจจีนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.4 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ในปีก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์ สะท้อนจากยอดขายบ้านใหม่ในเดือนมกราคมที่ปรับตัวลดลงร้อยละ 27 จากการลดลงของนโยบายสนับสนุนด้านอสังหาริมทรัพย์ของภาครัฐ ประกอบกับการผ่อนปรนข้อจำกัดการกู้ยืมตามนโยบายสามเส้นแดง (Three Red Lines) สำหรับผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์³⁰ ซึ่งก่อให้เกิดความกังวลของผู้บริโภคและนักลงทุนเกี่ยวกับความสามารถในการชำระหนี้ที่อาจเพิ่มสูงขึ้นของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ขณะเดียวกัน การส่งออกสินค้าและการผลิตภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ รวมถึงมาตรการควบคุมการส่งออกไปยังญี่ปุ่นจากประเด็นความตึงเครียดเกี่ยวกับไต้หวัน อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังมีแรงสนับสนุนจากการลงทุนภาครัฐ³¹ รวมถึงการผ่อนคลายนโยบาย

²⁴ รัฐสภาสหรัฐฯ ได้มีมติเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2569 ที่จะยกเลิกการขึ้นภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าจากแคนาดา นอกจากนี้ สหรัฐฯ ได้บรรลุข้อตกลงทางการค้ากับไต้หวันและอินเดีย เมื่อวันที่ 15 มกราคม และวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2569 ตามลำดับ ส่งผลให้สหรัฐฯ ได้ปรับลดอัตราภาษีการค้าต่อได้ลงจากร้อยละ 20 และร้อยละ 50 เหลือไม่เกินร้อยละ 15 และร้อยละ 18 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2569 สหรัฐฯ ได้มีการประกาศเก็บภาษีนำเข้าจากร้อยละ 25 สำหรับเซมิคอนดักเตอร์ที่ใช้เทคโนโลยีสูง

²⁵ ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ เมื่อวันที่ 27-28 มกราคม 2569 มติด้วยคะแนน 10 ต่อ 2 เสียง ให้คงอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ช่วงร้อยละ 3.5 - 3.75 ซึ่งเป็นการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งแรกภายหลังจากการปรับลดอัตราดอกเบี้ย 3 ครั้งติดต่อกัน ทั้งนี้ ภายใต้กรณีฐานคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีก 2 ครั้งภายในปี 2569

²⁶ สหภาพยุโรปได้บรรลุข้อตกลงทางการค้ากับอินเดียเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2569 ขณะที่ข้อตกลงทางการค้ากับกลุ่มประเทศอเมริกาใต้ (EU-Mercosur trade deal) ได้บรรลุข้อตกลงไปแล้วเมื่อเดือนมกราคม 2569 แต่ยังคงรอการอนุมัติจากรัฐสภายุโรปซึ่งคาดว่าจะไม่สามารถบังคับใช้ได้ทันภายในปี 2569

²⁷ โดยเฉพาะ (1) แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจของสหภาพยุโรป NextGenerationEU วงเงินงบประมาณ 8.1 แสนล้านยูโร (2) งบประมาณเชิงพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค (EU Cohesion Policy 2021-2027) วงเงินงบประมาณ 3.9 พันล้านยูโร (3) การสนับสนุนรายจ่ายด้านเกษตรและชุมชนชนบท (Common Agricultural Policy) วงเงินงบประมาณ 3.9 แสนล้านยูโร (4) การสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลและเทคโนโลยี รวมถึงการยกระดับทักษะและการประยุกต์ใช้ ปัญญาประดิษฐ์ผ่านโครงการส่วนกลาง เช่น โครงการ Digital Europe Programme วงเงินงบประมาณ 7.5 พันล้านยูโร และโครงการ Horizon Europe วงเงินงบประมาณ 9.6 หมื่นล้านยูโร สำหรับช่วงปี 2564 - 2570 (5) การเพิ่มรายจ่ายด้านความมั่นคง และโครงสร้างพื้นฐานแบบ Dual-use และ (6) โครงการ ReArm Europe Plan หรือโครงการ Readiness 2573 โดยมีเป้าหมายเพื่อการเสริมสร้างขีดความสามารถทางทหาร วงเงินงบประมาณ 8.0 แสนล้านยูโร

²⁸ ธนาคารกลางยุโรปได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ในการประชุมเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569 โดยเป็นการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายนับตั้งแต่การประชุมในเดือนมิถุนายน 2568

²⁹ แม้ว่าคณะกรรมการนโยบายการเงินจะยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมเมื่อเดือนมกราคม 2569 แต่ธนาคารกลางญี่ปุ่นมีแนวโน้มปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มเติมในช่วงกลางปี 2569 เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำ และเพื่อให้อัตราเงินเฟ้อกลับเข้าสู่ระดับเป้าหมายที่ร้อยละ 2.0

³⁰ นโยบาย "สามเส้นแดง" คือมาตรการที่จีนใช้ควบคุมการก่อหนี้ของผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยกำหนดเกณฑ์ทางการเงิน 3 ด้าน ได้แก่ (1) อัตราหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Liability-to-asset Ratio) ต้องไม่เกินร้อยละ 70 (2) อัตราหนี้สินสุทธิต่อทุน (Net Debt-to-equity Ratio) ต้องไม่เกินร้อยละ 100 และ (3) อัตราเงินสดต่อหนี้ระยะสั้น (Cash-to-short-term-debt Ratio) ต้องมากกว่า 1 เท่า โดยหากไม่ผ่านเกณฑ์จะถูกจำกัดการกู้ยืม ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อจำกัดการก่อหนี้เกินตัวและลดความเสี่ยงเชิงระบบของภาคอสังหาริมทรัพย์

การเงินต่อเนื่อง โดยธนาคารกลางจีน (PBOC) ได้ทยอยปรับค่ากลางอัตราแลกเปลี่ยนอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อลดความเสี่ยงในตลาดการเงิน และเสริมความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออก ส่งผลให้ค่าเงินหยวนเทียบดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นสู่ระดับสูงสุดนับตั้งแต่ปี 2566 ควบคู่ไปกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายและการให้สินเชื่อเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ³²

เศรษฐกิจอินเดียคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.0 ชะลอลงจากร้อยละ 7.5 โดยเป็นผลมาจากการชะลอตัวของภาคการส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากการปรับขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ประกอบกับการชะลอตัวของประเทศคู่ค้าหลัก อย่างไรก็ตาม การบรรลุนโยบายการส่งออกที่ปรับขึ้นภาษีและข้อตกลงการค้าเสรีกับสหภาพยุโรปจะช่วยลดผลกระทบของมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ ต่อภาคการส่งออกโดยรวมลง ขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนซึ่งได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินมาตรการปฏิรูปภาษีเพื่อกระตุ้นการอุปโภคบริโภคและบรรเทาภาระภาษีของประชาชนระหว่างปีงบประมาณ 2568 - 2569³³ และผลผลิตภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับธนาคารกลางอินเดียที่มีแนวโน้มที่จะผ่อนคลายนโยบายการเงินอย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ³⁴

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) มีแนวโน้มชะลอตัวลงในปี 2569 ตามการชะลอตัวของภาคการส่งออกจากฐานการขยายตัวสูงในปีก่อนหน้า โดยคาดว่าแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของการลงทุนในอุตสาหกรรมไฮเทคและปัญญาประดิษฐ์จะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญของการผลิตและภาคการส่งออกในระยะต่อไป เช่นเดียวกับมาตรการของรัฐบาลในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเชิงรุกเพื่อเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและการลงทุนในนวัตกรรมเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมาย³⁵ ขณะเดียวกัน แรงกดดันเงินเฟ้อยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำเอื้อต่อการดำเนินนโยบายการเงินให้มีแนวโน้มผ่อนคลายอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2569 คาดว่าเศรษฐกิจไต้หวัน เศรษฐกิจฮ่องกง และเศรษฐกิจสิงคโปร์ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 3.5 ร้อยละ 2.4 และร้อยละ 2.5 ชะลอลงจากร้อยละ 6.6 ร้อยละ 3.1 และร้อยละ 4.8 ในปี 2568 ขณะที่เศรษฐกิจเกาหลีใต้ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 1.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.0 ในปีก่อนหน้า โดยมีแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ พร้อมกับการปรับตัวดีขึ้นของภาคก่อสร้างควบคู่กับภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเทคโนโลยี

เศรษฐกิจอาเซียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปีก่อนหน้า เนื่องจากผลกระทบของมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะส่งผลให้แรงสนับสนุนจากภาคการส่งออกสินค้าลดลง อย่างไรก็ตาม การอุปโภคบริโภคภายในประเทศและการใช้จ่ายภาครัฐ³⁶ เช่นเดียวกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นยังเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญในการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2569 ขณะที่ธนาคารกลางมีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายทางการเงินแบบผ่อนคลายอย่างต่อเนื่อง ภายใต้แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้ คาดว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนามในปี 2569 จะขยายตัวร้อยละ 5.0 ร้อยละ 4.2 และร้อยละ 6.5 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ร้อยละ 4.5 และร้อยละ 8.0 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจฟิลิปปินส์คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.6 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 4.8 เนื่องจากผลของฐานที่ต่ำในปีก่อนที่ ได้รับผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 และการลงทุนที่ลดลงจากโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุทกภัย

³¹ เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2569 กระทรวงการคลังจีนระบุว่าจีนจะยังคงรักษาระดับการขาดดุลงบประมาณต่อ GDP อยู่ในระดับที่จำเป็นและใกล้เคียงปีก่อนที่ร้อยละ 4 ต่อ GDP เพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายภาครัฐและการลงทุนในโครงการสำคัญต่าง ๆ ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นสูงและพลังงานสะอาด และการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ

³² ธนาคารกลางจีนเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2569 ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจากร้อยละ 1.5 เป็นร้อยละ 1.25 อีกทั้งยังได้มีการดำเนินนโยบายสินเชื่อพิเศษ (Structural Monetary Instrument) เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับผู้ประกอบการ SMEs มูลค่า 1 ล้านล้านหยวนและสำหรับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมูลค่ารวม 1.2 ล้านล้านหยวน

³³ ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2568 - 2569 ของอินเดีย รัฐบาลได้ดำเนินการปฏิรูปภาษี (Tax Reform) เพื่อกระตุ้นการอุปโภคบริโภคและบรรเทาภาระภาษีของประชาชน

³⁴ ธนาคารกลางอินเดียในการประชุมเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2569 มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 5.25 อย่างไรก็ตามธนาคารกลางอินเดียยังมีแนวโน้มที่จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มเติม หลังจากอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนมกราคม 2569 ซึ่งอยู่ในช่วงเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0-6.0

³⁵ รัฐบาลไต้หวันดำเนินการนโยบายภายใต้ Forward-looking Infrastructure Development Program ควบคู่กับกรอบอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ Five Trusted Industry Sectors เพื่อเร่งการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและเสริมศักยภาพอุตสาหกรรมไฮเทค ขณะที่รัฐบาลสิงคโปร์ใช้นโยบายการคลังเชิงรุกผ่านงบประมาณประจำปีและมาตรการ Enterprise Innovation Scheme (EIS) เพื่อสนับสนุนการวิจัย นวัตกรรม และการพัฒนาทักษะแรงงาน ส่วนรัฐบาลเกาหลีใต้ได้เน้นสนับสนุนอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และแผนพัฒนา Semiconductor Mega Cluster เพื่อยกระดับห่วงโซ่อุปทานและรักษาความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะต่อไป

³⁶ รัฐบาลฟิลิปปินส์ตั้งเป้าหมายการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานหลักของประเทศไว้ที่ประมาณร้อยละ 5 - 6 ของ GDP เช่นเดียวกับรัฐบาลเวียดนามที่พยายามเร่งการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรักษาการเติบโตของภาคก่อสร้างภายในประเทศ ขณะที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 13 ของมาเลเซียได้จัดสรรงบประมาณกว่า 1.5 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ส่วนรัฐบาลอินโดนีเซียคาดว่าจะดำเนินนโยบายการคลังแบบขยายตัวต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทุนมนุษย์ แก้ไขปัญหาความยากจน และการปฏิรูประบบภาษี

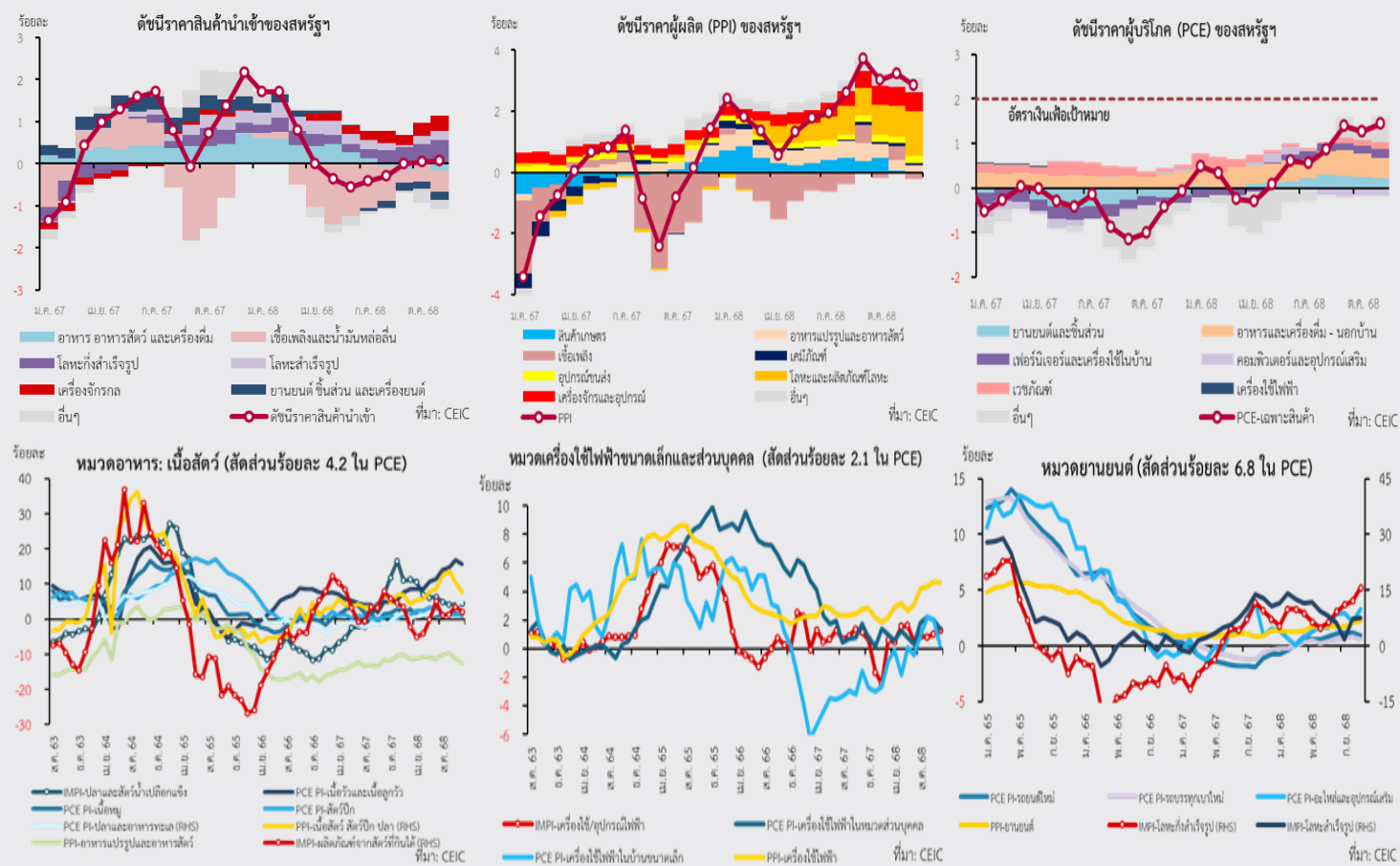
การส่งผ่านผลกระทบด้านราคาจากการขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ

การปรับขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสินค้าหมวดสำคัญ ๆ รวมถึงมาตรการภาษีตอบโต้ทางการค้าต่อประเทศคู่ค้าสำคัญ มีแนวโน้มที่จะส่งผลให้ราคาสินค้านำเข้าของสหรัฐฯ ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น และจะส่งผลกระทบต่อราคาผู้ผลิตก่อนที่จะส่งผ่านไปยังราคาผู้บริโภคภายในประเทศ โดยหมวดสินค้าที่ระดับราคาเริ่มเห็นสัญญาณการปรับตัวเร่งขึ้น ประกอบด้วย หมวดเนื้อสัตว์ หมวดผักและผลไม้ หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า และหมวดยานยนต์ อย่างไรก็ตาม ในภาพรวมของราคาสินค้าในประเทศยังคงไม่ได้ปรับตัวเร่งขึ้นมาก สะท้อนจากข้อมูลล่าสุด ในเดือนพฤศจิกายน 2568 พบว่าดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค (PCE) และดัชนีราคาผู้ผลิต ขยายตัวร้อยละ 2.8 และร้อยละ 3.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.7 และร้อยละ 3.0 ในเดือนก่อนหน้า แต่ยังคงเพิ่มน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้เมื่อเริ่มประกาศดำเนินมาตรการขึ้นภาษีแบบตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการยกเว้นภาษีสินค้านำเข้าของสินค้าสำคัญหลายรายการ อาทิ ยาและเวชภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เซมิคอนดักเตอร์ และโทรศัพท์ ซึ่งการนำเข้าสินค้าในกลุ่มดังกล่าวมีมูลค่าร้อยละ 25.3 ของการนำเข้าทั้งหมดในปี 2568 ทั้งนี้ ในระยะต่อไป หากระดับราคาสินค้าภายในประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น จะส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีข้อจำกัดในปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายและส่งผลกระทบต่อการเงินตัวของประเทศต่อไป

กลุ่มสินค้าสำคัญที่ระดับราคาภายในประเทศเริ่มปรับเพิ่มขึ้น

มาตรการภาษีที่ส่งผลกระทบ	อัตราภาษีที่แท้จริง (ร้อยละ)	หมวดสินค้านำเข้า	หมวดสินค้าทุนและวัตถุดิบ	สินค้าอุปโภคบริโภค
ภาษีตอบโต้ทางการค้า (Reciprocal)	7.96	ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่กินได้	เนื้อสัตว์ สัตว์ปีก ปลา	เนื้อวัว
	7.96			สัตว์ปีก
	7.96			เนื้อหมู
	15.13	ปลา	ปลา	
	3.44 - 4.84	ผักและผลไม้	ผักและผลไม้	ผักและผลไม้
0.39	ปุ๋ย			
ภาษียานยนต์และชิ้นส่วน (ม.232)	15.83	ยานยนต์และชิ้นส่วน	ยานยนต์ และอะไหล่	ยานยนต์
ภาษีตอบโต้ทางการค้า (Reciprocal)	10.03	เครื่องใช้ไฟฟ้า	เครื่องใช้ไฟฟ้า	เครื่องใช้ไฟฟ้า
ภาษีนำเข้าขั้นสูงบางประเภท (ม.232)	19.74	เซมิคอนดักเตอร์	เซมิคอนดักเตอร์	อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
- ภาษีนำเข้าขั้นสูงบางประเภท (ม.232)	19.74	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	
- ภาษีตอบโต้ทางการค้า (Reciprocal)				

หมายเหตุ: ข้อมูลอัตราภาษีที่แท้จริง (Effective tariff rate) ณ เดือน พฤศจิกายน 2568 จาก Financial Times

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2569

เศรษฐกิจไทยในปี 2569 มีแนวโน้มชะลอตัวลงอย่างช้า ๆ ตามการลดลงของแรงขับเคลื่อนจากการส่งออกตามแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและอุปสงค์ในประเทศยังมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการขยายตัวของอุปสงค์ภาครัฐตามการเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณ และการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนตามการเพิ่มขึ้นของเม็ดเงินการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและแนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ ของการก่อสร้างภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เหลือของปียังเผชิญกับข้อจำกัดจากภาระหนี้สินภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูง รวมทั้งมีความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจการเงินโลก ความผันผวนของสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งเงื่อนไขทางการเมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อความล่าช้าของกระบวนการงบประมาณและบรรยากาศทางเศรษฐกิจที่อาจทำให้การขยายตัวทั้งปีแตกต่างจากการประมาณการในกรณีฐาน

ปัจจัยสนับสนุน

- 1) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศ โดยการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ยังมีแนวโน้มการขยายตัวได้ต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของฐานรายได้ของภาคการท่องเที่ยว รวมทั้งตลาดแรงงานที่ยังคงมีแนวโน้มขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานนอกภาคเกษตรและอัตราการว่างงานที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินนโยบายการเงินยังคงผ่อนคลาย เช่นเดียวกับการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวดีขึ้น ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2567 - 2568 ที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 72.8 และร้อยละ 36.0 ตามลำดับ โดยเฉพาะการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า และยานยนต์และชิ้นส่วน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วน 50.7 ของมูลค่าการออกบัตรส่งเสริมในปี 2568 ประกอบกับการขยายตัวเร่งขึ้นของการนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบและชิ้นกลางนับตั้งแต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 ขณะเดียวกัน ภาคการลงทุนก่อสร้างยังมีแนวโน้มขยายตัวตามหมวดไม้ใช้ที่อยู่อาศัย ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม สะท้อนจากข้อมูลพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างที่ขยายตัวในไตรมาสสุดท้ายของปี 2568 โดยเฉพาะในเขตอุตสาหกรรม ที่ขยายตัวร้อยละ 12.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับข้อมูลจำนวนโรงงานและพื้นที่ตั้งโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 และร้อยละ 8.7 ณ สิ้นปี 2568 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีก่อนหน้า ตามลำดับ
- 2) การเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณภาครัฐทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนที่จะเป็นแรงขับเคลื่อนการใช้จ่ายภาครัฐบาล ดังนี้
 - (1) กรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 ที่วงเงิน 2.45 ล้านล้านบาท³⁷ เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9 จากปีงบประมาณก่อนหน้า แบ่งเป็นรายจ่ายประจำ 1.80 ล้านล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6) และรายจ่ายลงทุน 6.49 แสนล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 14.8) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากสมมติฐานอัตราเบิกจ่ายที่คาดว่าจะได้ในกรณีฐานสำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2569 ที่ร้อยละ 90.6 แบ่งเป็นรายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 70 ตามลำดับ ส่งผลให้คาดว่าจะมีเม็ดเงินงบประมาณที่มีการเบิกจ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจรวม 2.22 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 แบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 1.76 ล้านล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3) และรายจ่ายลงทุน 4.54 แสนล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 18.2) และ (2) กรอบงบประมาณรายจ่ายเหลือมประจำปีงบประมาณ 2569 รวมทั้งสิ้น 2.09 แสนล้านบาท ลดลงร้อยละ 8.0 จากปีงบประมาณก่อนหน้า แบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 3.03 หมื่นล้านบาทและรายจ่ายลงทุน 1.78 แสนล้านบาทคิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 4.2 และลดลงร้อยละ 9.8 ตามลำดับ สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ในกรณีฐานคาดว่าจะมีความล่าช้าในกระบวนการจัดทำงบประมาณ 1 ไตรมาสจากการเปลี่ยนผ่านของรัฐบาล ส่งผลให้ไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2570 คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายร้อยละ 20.3 แบ่งเป็น รายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน เบิกจ่ายร้อยละ 25.8 และร้อยละ 4.5 ตามลำดับ และ (3) งบประมาณภายใต้รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็ง วงเงินรวม 130,955 ล้านบาท³⁸ ที่คาดว่าจะงบประมาณในส่วนที่เหลือประมาณ 43,482 ล้านบาท³⁹ จะมีการเบิกจ่ายภายในครั้งแรกของปี 2569

³⁷ ไม่รวมงบประมาณหมวดอุดหนุน และงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ

³⁸ วงเงินงบประมาณตามมติคณะรัฐมนตรี ณ วันที่ 24 มิถุนายนและ 5 สิงหาคม 2568

³⁹ เงินงบประมาณคงคลัง ณ สิ้นปี 2568

⁴⁰ World Tourism Barometer มกราคม 2569

ความคืบหน้าการดำเนินการตามแผนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ งบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ วงเงิน 157,000 ล้านบาท

แผนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 งบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจภายใต้กรอบวงเงิน 187,700.00 ล้านบาท มีโครงการที่ใช้จ่ายจากงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจฯ ได้แก่ (1) โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านผู้สูงอายุ วงเงิน 40,000 ล้านบาท¹ ซึ่งได้เบิกจ่ายงบประมาณ จำนวน 30,434 ล้านบาท และนำเงินจัดสรรส่งคืนเงินแล้ว จำนวน 531 ล้านบาท (2) ข้อเสนอโครงการ/รายการกระตุ้นเศรษฐกิจฯ รวม 133,863.64 ล้านบาท แบ่งเป็น ระยะที่ 1 วงเงิน 115,375.27 ล้านบาท² และระยะที่ 2 วงเงินไม่เกิน 18,488.37 ล้านบาท³ และ (3) การโอนงบกลางรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจฯ ไปเพิ่มในรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน 25,858.62 ล้านบาท⁴

ความคืบหน้าในการใช้จ่ายงบกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2568 และวันที่ 5 สิงหาคม 2568 วงเงินรวม 133,863.64 ล้านบาท โดยมีวงเงินที่ได้รับจัดสรร 130,954.70 ล้านบาท แบ่งเป็น **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** 82,847.46 ล้านบาท **ด้านการท่องเที่ยว** 9,492.04 ล้านบาท **ด้านการลดผลกระทบสภาพการส่งออกและเพิ่มผลิตภาพ** 11,000.64 ล้านบาท **ด้านเศรษฐกิจชุมชนและอื่น ๆ** 9,126.18 ล้านบาท **โครงการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย** วงเงิน 10,000 ล้านบาท และ **โครงการลงทุนพัฒนามนุษย์ เพื่อรองรับความเสี่ยงที่เศรษฐกิจไทย** วงเงิน 8,488.37 ล้านบาท โดยข้อมูล ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2569 มีการเบิกจ่ายงบกลางรายการดังกล่าวแล้วรวมทั้งสิ้น 95,831.02 ล้านบาท และมีวงเงินคงเหลือ 35,123.68 ล้านบาท โดยมีการลงนามผูกพันในสัญญาแล้ว 24,044.75 ล้านบาท และอยู่ระหว่างกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง 7,130.57 ล้านบาท เป็นการเบิกจ่ายด้านโครงสร้างพื้นฐาน 50,634.77 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 61.12) ด้านการท่องเที่ยว 7,054.1657 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 74.32) ด้านการลดผลกระทบสภาพการส่งออกและเพิ่มผลิตภาพ 10,718.04 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 97.43) ด้านเศรษฐกิจชุมชนและอื่น ๆ 8,935.33 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 97.91) ขณะที่โครงการเสริมสร้างขีดความสามารถฯ และโครงการลงทุนพัฒนามนุษย์ มีการเบิกจ่ายแล้ว ร้อยละ 100

ทั้งนี้ การเบิกจ่ายงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจฯ มีส่วนสำคัญต่อการรักษาแรงขับเคลื่อนของการลงทุนภาครัฐในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 และการเร่งรัดเบิกจ่ายเม็ดเงินกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจในส่วนที่เหลือ วงเงิน 35,123.68 ล้านบาท เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการลงทุนภาครัฐในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 รวมทั้งช่วยสนับสนุนการสร้างงาน และการสร้างรายได้ของประชาชน

¹ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2567 เห็นชอบโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านผู้สูงอายุ
² มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2568 เห็นชอบข้อเสนอโครงการรายการกระตุ้นเศรษฐกิจฯ
³ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2568 เห็นชอบข้อเสนอโครงการรายการกระตุ้นเศรษฐกิจฯ ระยะที่ 2
⁴ วันที่ 26 สิงหาคม 2568 คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบการใช้งบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจฯ โดยให้โอนไปเพิ่มในงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

- 3) การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายรับจากการท่องเที่ยว สอดคล้องกับการคาดการณ์ขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization) ที่ประเมินว่าการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในปี 2569 จะขยายตัวร้อยละ 3 – 4 และภูมิภาคที่มีแนวโน้มขยายตัวได้ดี ได้แก่ ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก⁴⁰ โดยการท่องเที่ยวของไทยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนเที่ยวบินระหว่างประเทศอันเป็นผลจากการดำเนินมาตรการอุดหนุนอุตสาหกรรมการบินผ่านการปรับลดค่าบริการด้านการบิน ควบคู่กับการดำเนินมาตรการส่งเสริมจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง อาทิ มาตรการยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวไทยสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงวัฒนธรรม (Amazing Thailand 5 Economy) และการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ “Thailand’s Grand Comeback 2026” ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 อยู่ที่ 35.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 จากปีก่อนหน้า
- 4) ปริมาณน้ำที่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของภาคการเกษตร ท่ามกลางแนวโน้มการปรับเข้าสู่สภาวะเป็นกลาง (Neutral) ของสถานการณ์เอนไซม์ตั้งแต่ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน 2569 ส่งผลให้ปริมาณน้ำใช้การได้จริงในเขื่อนและอ่างเก็บน้ำ ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2569 อยู่ที่ร้อยละ 46 ของระดับน้ำเก็บกักรวม เทียบกับร้อยละ 39 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของปริมาณผลผลิตจะส่งผลให้ระดับราคาสินค้าเกษตรมีแนวโน้มปรับตัวลดลง สอดคล้องกับแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกที่ปรับตัวลดลงท่ามกลางแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก

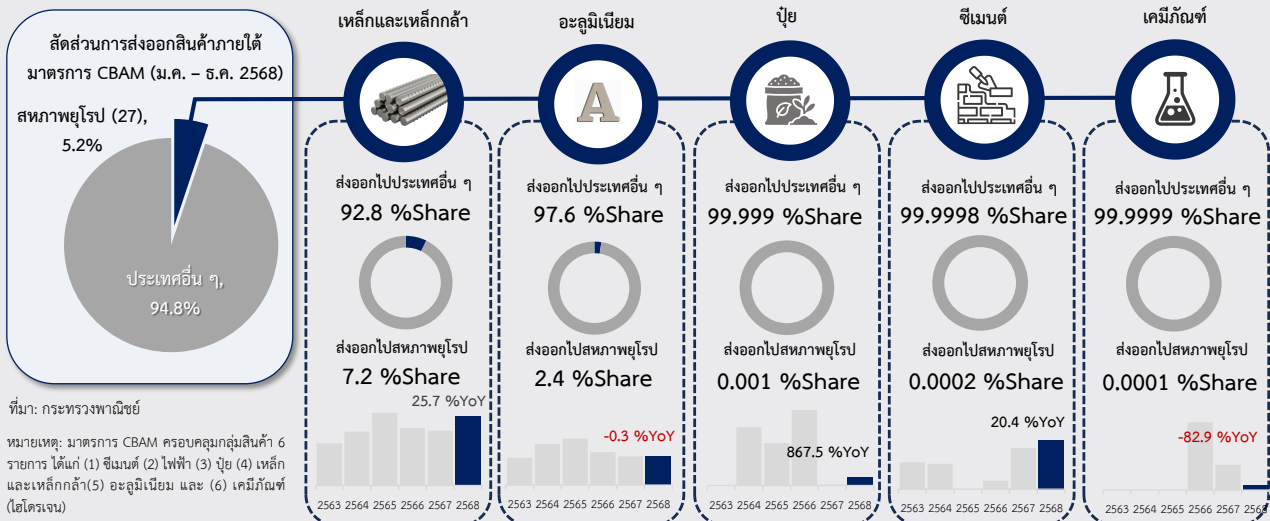
ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- 1) ความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการค้าโลก อาจส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจและเสถียรภาพเศรษฐกิจไทย โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจโลกที่จะต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย (1) ความไม่แน่นอนของมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ที่อาจพิจารณาบังคับใช้มาตรการทางการค้าเพิ่มเติม การเก็บภาษีสำหรับสินค้าถ่ายลำ (Transshipment) รวมถึงการปรับขึ้นภาษีตอบโต้ทางการค้าต่อจีน ที่ปัจจุบันได้รับการยกเว้นจนถึงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2569 นอกจากนี้ ยังมีความเสี่ยงของมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ ที่เชื่อมโยงกับความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โดยเฉพาะการพิจารณาปรับขึ้นภาษีนำเข้าของประเทศที่มีการทำธุรกิจและนำเข้าน้ำมันจากอิหร่านและรัสเซีย ประกอบกับสถานการณ์การเมืองภายในของสหรัฐฯ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความไม่แน่นอนต่อมาตรการทางการค้ามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงรอดำเนินการตัดสินของศาลฎีกาเกี่ยวกับการปรับขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ และแรงกดดันทางการเมืองในช่วงก่อนการเลือกตั้งกลางเทอมในช่วงปลายปี 2569 (2) ความไม่แน่นอนของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความขัดแย้งในตะวันออกกลาง สงครามระหว่างรัสเซียและยูเครน ความขัดแย้งในทะเลจีนใต้และช่องแคบไต้หวัน รวมถึงประเด็นความขัดแย้งเรื่องกรรมสิทธิ์ของเกาะกรีนแลนด์ (3) ความแตกต่างของการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางหลัก ภายใต้แนวโน้มการปรับตัวของอัตราเงินเฟ้อที่แตกต่างกัน (Inflation Divergence) ซึ่งจะก่อให้เกิดความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุนและอัตราแลกเปลี่ยน (4) ความเปราะบางในห่วงโซ่อุปทานกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าไฮเทค ภายใต้ความเสี่ยงจากการปรับตัวเข้าสู่แนวโน้มวัฏจักรขาลงของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบกับการดำเนินมาตรการปรับขึ้นภาษีนำเข้าเฉพาะเจาะจงรายสินค้าของสหรัฐฯ ที่มุ่งเป้าไปที่กลุ่มสินค้าไฮเทคเพื่อความมั่นคง รวมทั้งการดำเนินมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non-tariff measures) เพื่อควบคุมปัจจัยการผลิตสำคัญ อาทิ แร่หายากและโลหะยุทธศาสตร์ อาจเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของการลงทุนและการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลก (5) ความเสี่ยงจากการปรับฐานราคาในตลาดทุน (Capital Market Re-ricing) โดยเฉพาะในกลุ่มบริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่ที่มีมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดสูงขึ้นจากกระแสการลงทุนในปัญญาประดิษฐ์ในช่วงก่อนหน้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบการเงินและตลาดทุน และ (6) ความเสี่ยงจากหนี้สาธารณะที่อยู่ในระดับสูงจนส่งผลให้พื้นที่ทางการคลังมีจำกัด และมีแนวโน้มที่จะทำให้ผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง จนอาจทำให้ประเทศกำลังพัฒนาและเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่เผชิญกับวิกฤตความเชื่อมั่นและการผิดนัดชำระหนี้ ซึ่งจะนำไปสู่การไหลออกของเงินทุนอย่างฉับพลันและสร้างความผันผวนต่ออัตราแลกเปลี่ยนในภูมิภาค

ความท้าทายของการส่งออกไทยไปสหภาพยุโรปภายหลังจากมาตรการ CBAM มีผลบังคับใช้

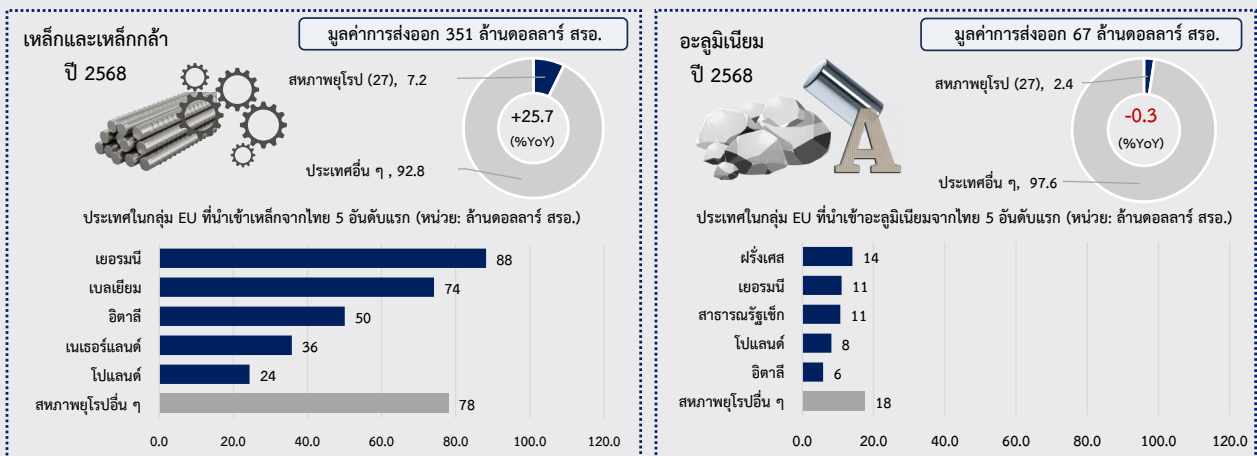
ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2569 มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ของสหภาพยุโรป เริ่มมีผลบังคับใช้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission) ภายในปี 2593 ควบคู่กับการสร้างระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมแก่ประเทศสมาชิกในสหภาพยุโรป รวมถึงเพื่อลดการย้ายฐานการผลิตจากสหภาพยุโรปสู่ประเทศที่มีกฎระเบียบที่เข้มงวดน้อยกว่า โดยจะเป็นการบังคับให้ผู้นำเข้าจะต้องซื้อเอกสารรับรองการจ่ายค่าธรรมเนียมคาร์บอน (CBAM Certificates) ตามปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่แฝงอยู่ในสินค้า (Embedded Emissions) ในระยะแรก จะบังคับใช้กับกลุ่มสินค้าที่มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนสูง 6 กลุ่มสินค้า ได้แก่ (1) เหล็กและเหล็กกล้า (2) ซีเมนต์ (3) ไฟฟ้า (4) ปุ๋ย (5) อะลูมิเนียม และ (6) เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี (ไฮโดรเจน)

หากพิจารณาจากข้อมูลการส่งออกของไทยพบว่า ในปี 2568 การส่งออกสินค้าไทยไปสหภาพยุโรปมีมูลค่ารวม 26,449 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 9.3 จากปีก่อนหน้า ซึ่งมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 7.8 ของการส่งออกรวม โดยการส่งออกสินค้าภายใต้มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน ทั้ง 6 รายการไปยังสหภาพยุโรปมีมูลค่ารวมอยู่ที่ 417 ล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.2 ของการส่งออกสินค้ากลุ่มดังกล่าวไปทั่วโลก (ขยายตัวร้อยละ 20.7 เมื่อเทียบกับปีก่อน) และการส่งออกสินค้าทั้ง 6 รายการรวมกันมีสัดส่วนประมณร้อยละ 1.6 ของการส่งออกสินค้าทุกรายการไปยังสหภาพยุโรป ขณะที่คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.1 ของการส่งออกสินค้าไทยไปทั่วโลก

ทั้งนี้ สามารถแบ่งกลุ่มสินค้าส่งออกที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าวออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- 1) กลุ่มสินค้าส่งออกสำคัญที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบสูง ได้แก่ (1) กลุ่มเหล็กและเหล็กกล้า มีมูลค่าการส่งออกไปยังสหภาพยุโรปรวม 351 ล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นร้อยละ 7.2 ของการส่งออกเหล็กและเหล็กกล้าทั้งหมด (ขยายตัวร้อยละ 25.7 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า) โดยตลาดส่งออกสำคัญภายในสหภาพยุโรป 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) เยอรมนี (2) เบลเยียม (3) อิตาลี (4) เนเธอร์แลนด์ และ (5) โปแลนด์ ตามลำดับ และ (2) กลุ่มอะลูมิเนียม มีมูลค่าการส่งออกไปยังสหภาพยุโรปรวม 67 ล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นร้อยละ 2.4 ของการส่งออกอะลูมิเนียมของไทยทั้งหมด (ลดลงร้อยละ 0.3 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า) โดยตลาดส่งออกสำคัญในสหภาพยุโรป 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) ฝรั่งเศส (2) เยอรมนี (3) สาธารณรัฐเช็ก (4) โปแลนด์ และ (5) อิตาลี ตามลำดับ

ความท้าทายของการส่งออกไทยไปสหภาพยุโรปภายหลังจากมาตรการ CBAM มีผลบังคับใช้ (ต่อ)

2) กลุ่มสินค้าส่งออกอีก 4 รายการที่เหลือนี้อาจมีแนวโน้มยังไม่ได้รับผลกระทบ เนื่องจากไทยมีส่วนการส่งออกค่อนข้างน้อยมาก ได้แก่ (1) กลุ่มปุ๋ย มีส่วนการส่งออกไปยังสหภาพยุโรปคิดเป็นร้อยละ 0.001 ของการส่งออกสินค้าในกลุ่มปุ๋ยทั้งหมด (ขยายตัวร้อยละ 867.5 เมื่อเทียบกับปี 2567 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานที่ค่อนข้างต่ำในปีก่อนหน้า) (2) กลุ่มซีเมนต์ มีส่วนการส่งออกไปยังสหภาพยุโรปคิดเป็นร้อยละ 0.0002 ของการส่งออกสินค้าในกลุ่มซีเมนต์ทั้งหมด (ขยายตัวร้อยละ 20.4) และ (3) กลุ่มเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี มีส่วนการส่งออกไปยังสหภาพยุโรปคิดเป็นร้อยละ 0.0001 ของการส่งออกเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมีทั้งหมด (ลดลงร้อยละ 82.9) ส่วน (4) กลุ่มไฟฟ้า ไม่มีการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป

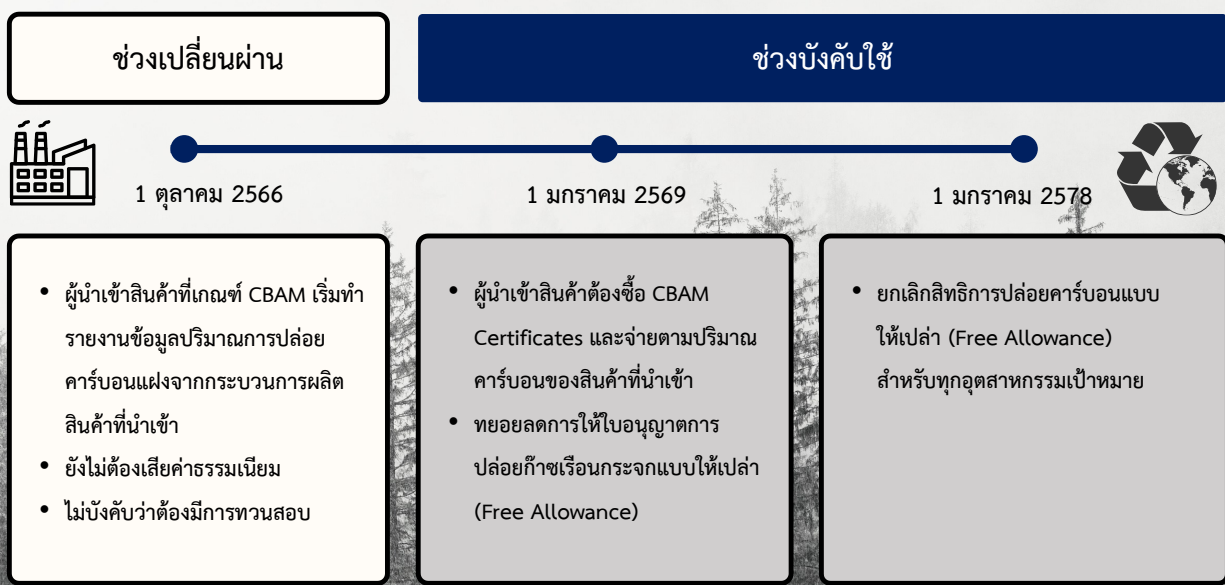
สำหรับตลาดส่งออกสำคัญของไทยในสินค้ากลุ่มเหล็กและเหล็กกล้า 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) สหรัฐฯ (2) ญี่ปุ่น (3) สหภาพยุโรป (4) มาเลเซีย และ (5) อินเดีย ตามลำดับ ส่วนตลาดส่งออกสำคัญของสินค้าในกลุ่มอะลูมิเนียม 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) สหรัฐฯ (2) ญี่ปุ่น (3) อินเดีย (4) จีน และ (5) เวียดนาม ตามลำดับ ขณะที่สหภาพยุโรป (27) เป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 8 ของไทย โดยมีส่วนการส่งออกในสินค้ากลุ่มดังกล่าวอยู่ที่ร้อยละ 2.4 ของการส่งออกไทย ขณะเดียวกัน สินค้าทั้ง 2 กลุ่ม ยังถูกสหรัฐฯ ซึ่งเป็นตลาดส่งออกอันดับ 1 ของไทย เรียกเก็บภาษีนำเข้าแบบเฉพาะเจาะจงรายสินค้า (Sectoral Tariffs) ในอัตราร้อยละ 50 ถือเป็นภาระซ้ำเติมผู้ประกอบการผลิตและส่งออกสินค้าไทยในกลุ่มเหล็กและเหล็กกล้า และกลุ่มอะลูมิเนียม

ประเทศส่งออกสำคัญของสินค้ากลุ่มเหล็กและเหล็กกล้า และกลุ่มอะลูมิเนียม ในปี 2568

	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5	อันดับที่ 8	ประเทศอื่น ๆ
เหล็กและเหล็กกล้า	สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 18.6)	ญี่ปุ่น (ร้อยละ 11.2)	สหภาพยุโรป (27) (ร้อยละ 7.2)	มาเลเซีย (ร้อยละ 6.6)	อินเดีย (ร้อยละ 6.6)	เมียนมา (ร้อยละ 3.4)	ประเทศอื่น ๆ (ร้อยละ 45.2)
อะลูมิเนียม	สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 19.0)	ญี่ปุ่น (ร้อยละ 14.9)	อินเดีย (ร้อยละ 11.6)	จีน (ร้อยละ 10.9)	เวียดนาม (ร้อยละ 10.4)	สหภาพยุโรป (27) (ร้อยละ 2.4)	ประเทศอื่น ๆ (ร้อยละ 30.8)

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ ประมวลผลโดย สศช.

ท่ามกลางการเพิ่มขึ้นของต้นทุนผู้ประกอบการส่งออกไทยไปสหภาพยุโรป โดยเฉพาะสินค้ากลุ่มเหล็กและเหล็กกล้า และกลุ่มอะลูมิเนียม ที่อาจต้องรับภาระในการซื้อเอกสารรับรองการจ่ายค่าธรรมเนียมคาร์บอน (CBAM Certificates) ค่าธรรมเนียมในการตรวจสอบข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมถึงการจัดทำรายงานข้อมูลปริมาณการปล่อยคาร์บอนแฝง ขณะเดียวกันยังมีค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นจากการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสหภาพยุโรป ครอบคลุมถึงการใช้พลังงานสีเขียว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการส่งออกสามารถปรับตัวได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดและยังคงรักษาขีดความสามารถในการแข่งขัน จำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐต้องเร่งสร้างการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (CBAM) ของสหภาพยุโรปเพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถปรับตัว ควบคู่ไปกับการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับอุตสาหกรรมไทยไปสู่อุตสาหกรรมการผลิตสีเขียว (Green Industry) ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนในอนาคต

- 2) ระดับหนี้สินภาคครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูงและข้อจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ซึ่งยังเป็นข้อจำกัดของการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ โดยสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ยังคงสูงกว่าช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ท่ามกลางรายได้ที่ยังไม่สามารถฟื้นตัวได้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้คุณภาพสินเชื่อภาคครัวเรือนยังคงเป็นปัจจัยกดดันให้สถาบันการเงินเพิ่มความระมัดระวังในการให้สินเชื่อ และทำให้เงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือนของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวในเกณฑ์ต่ำ ขณะเดียวกัน แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจ ประกอบกับคุณภาพสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ที่ยังคงด้อยลง ส่งผลให้สถาบันการเงินยังคงเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อ โดยเฉพาะลูกหนี้ SMEs รายใหม่ ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งทุนและสภาพคล่องของลูกค้าหนี้รายย่อยและธุรกิจ SMEs และเป็นปัจจัยสำคัญที่มีแนวโน้มที่จะกดดันให้อุปสงค์ภายในประเทศชะลอตัวลงในระยะยาว
- 3) ความผันผวนของสภาพภูมิอากาศที่มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น และก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติบ่อยครั้งส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากขึ้น ขณะเดียวกัน หลายประเทศสำคัญเริ่มมีการบังคับใช้กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดมากขึ้น โดยเฉพาะการบังคับใช้มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ของสหภาพยุโรปที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2569 มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมส่งออกที่มีสัดส่วนการปล่อยคาร์บอนสูง อาทิ เหล็กและเหล็กกล้า อะลูมิเนียม ปุ๋ย และซีเมนต์ และสร้างแรงกดดันต่อภาคธุรกิจโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ที่ยังขาดศักยภาพและปรับตัวไม่ทันต่อเกณฑ์มาตรฐานความยั่งยืน
- 4) เงื่อนไขทางการเมืองหลักการเลือกตั้งที่อาจส่งผลต่อความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจและกระทบต่อกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2570 ให้ความล่าช้าออกไป รวมถึงการดำเนินการต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเจรจาทางการค้ากับประเทศสำคัญ โดยในกรณีฐานคาดว่าจะสามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ภายในเดือนพฤษภาคม 2569 และกระบวนการงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2570 จะล่าช้าออกไปประมาณ 1 ไตรมาส

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2569

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2569

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ 2569	
	2566	2567	2568	ณ 17 พ.ย. 68	ณ 16 ก.พ. 2569
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลก (%) ^{1/}	3.2	3.3	3.4	2.8	3.0
สหรัฐอเมริกา	2.9	2.8	2.1	1.7	2.1
ยูโรโซน	0.6	0.8	1.4	1.2	1.2
ญี่ปุ่น	1.2	0.1	1.1	0.7	0.7
จีน	5.4	5.0	5.0	4.4	4.4
อัตราการขยายตัวปริมาณการค้าโลก (%)	1.0	3.6	4.0	2.3	2.6
อัตราแลกเปลี่ยน	34.8	35.3	32.9	32.0 - 33.0	31.0 - 32.0
ราคาน้ำมัน (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	81.9	79.7	68.3	58.0 - 68.0	58.0 - 68.0
ราคาส่งออก (%)	1.2	1.4	0.7	0.2 - 1.2	0.5 - 1.5
ราคานำเข้า (%)	0.3	0.8	3.0	0.5 - 1.5	1.0 - 2.0
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท) ^{2/}	1.1	1.5	1.47	1.65	1.65

หมายเหตุ: ^{1/} เศรษฐกิจโลกคำนวณ Trade weight เฉพาะ 15 เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญ

^{2/} ข้อมูลบนฐานดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ประมาณการโดย สศช.

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2569

- 1) เศรษฐกิจโลกในปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.4 ในปี 2568 แต่เป็นการปรับเพิ่มจากร้อยละ 2.8 ในสมมติฐานประมาณการครั้งก่อน ตามการปรับเพิ่มการคาดการณ์ของประเทศสำคัญ ๆ ที่มีแนวโน้มขยายตัวดีกว่าที่คาดไว้เดิม ได้แก่ สหรัฐฯ อินเดีย ไต้หวัน และสิงคโปร์ เนื่องจากการปรับตัวของภาคการค้าโลกผ่านการกระจายตลาดของประเทศผู้ส่งออกสินค้าสำคัญที่แสดงถึงความยืดหยุ่น (Resilience) ของการค้าโลกที่ดีกว่าที่คาด รวมไปถึงการบรรลุข้อตกลงทางการค้าเพิ่มเติมในช่วงที่ผ่านมาส่งผลให้ปริมาณการค้าโลกชะลอตัวลงน้อยกว่าที่คาด และทำให้คาดว่าปริมาณการค้าโลกมีแนวโน้มจะขยายตัวร้อยละ 2.6 ปรับขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในการประมาณการครั้งก่อน แต่ชะลอลงจากร้อยละ 4.0 ในปี 2568
- 2) ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2569 ในช่วง 31.0 - 32.0 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. (ค่ากลาง 31.5 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.) แข็งค่าขึ้นจากเฉลี่ย 32.9 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568 และแข็งค่าขึ้นจากเฉลี่ย 32.0 - 33.0 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมาสอดคล้องกับการแข็งค่าขึ้นของเงินบาทจากเฉลี่ย 32.88 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568 เป็นเฉลี่ย 31.32 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในช่วงวันที่ 1 มกราคม - 12 กุมภาพันธ์ 2569 สอดคล้องกับการแข็งค่าขึ้นของสกุลเงินส่วนใหญ่ในภูมิภาค อาทิ มาเลเซียริงกิต ดอลลาร์สิงคโปร์ และดอลลาร์ออสเตรเลีย และสอดคล้องกับทิศทางค่าของดัชนีค่าเงินดอลลาร์ สรอ. (Trade weighted US Dollar index) อย่างไรก็ตาม คาดว่าในช่วงที่เหลือของปี 2569 ค่าเงินบาทมีแนวโน้มที่จะผันผวนจากความไม่แน่นอนของมาตรการกีดกันทางการค้า นอกจากนี้ ความเสี่ยง

จากแนวโน้มการลดลงของระดับราคาสินทรัพย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งราคาทองคำภายหลังจากที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมากในช่วงปีก่อนหน้า ประกอบกับสถานการณ์ทางการเมืองในช่วงการจัดตั้งรัฐบาล และแนวโน้มการชะลอตัวของภาคการส่งออกจะเพิ่มแรงกดดันต่อการอ่อนค่าของเงินบาท

- 3) **ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 58.0 - 68.0 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาร์เรล ลดลงจาก 68.3 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาร์เรล ในปี 2568 และเท่ากับประมาณการในครั้งก่อนหน้า** โดยมีปัจจัยที่ส่งผลให้ราคามีแนวโน้มลดลงจากปีก่อน ได้แก่ (1) แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลกที่ส่งผลให้อุปสงค์น้ำมันดิบลดลง รวมถึงความไม่แน่นอนของสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ส่งผลให้นักลงทุนโยกย้ายเงินลงทุนสู่สินทรัพย์ปลอดภัยและอาจส่งผลให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ปรับลดลง และ (2) แนวโน้มการปรับเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันของกลุ่มประเทศ OPEC+ แม้จะมีการระงับการเพิ่มกำลังการผลิตชั่วคราวในช่วงไตรมาสที่หนึ่งของปี 2569 แต่กำลังการผลิตยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับสูง ประกอบกับมีปัจจัยสนับสนุนจากการกลับมาส่งออกน้ำมันเพิ่มขึ้นของเวเนซุเอลา รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของกำลังการผลิตในกลุ่มประเทศ Non-OPEC โดยเฉพาะการผลิตของสหรัฐฯ แคนาดา และบราซิล อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันในตลาดโลกยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญความผันผวนและอาจปรับตัวสูงขึ้นภายใต้สถานการณ์ความไม่แน่นอนของความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจส่งผลกระทบต่ออุปทานการผลิตน้ำมันดิบ โดยเฉพาะความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ กับอิหร่าน รวมทั้งความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน หากยังไม่สามารถเจรจาได้ข้อยุติจะส่งผลกระทบต่อความผันผวนของราคาน้ำมันในปี 2569
- 4) **ราคาสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2569 เพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 0.5 - 1.5 (ค่ากลางร้อยละ 1.0) เทียบกับร้อยละ 0.7 ในปี 2568 และปรับขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ 0.2 - 1.2 เช่นเดียวกันกับ ราคาสินค้านำเข้าเพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 1.0 - 2.0 (ค่ากลางร้อยละ 1.5) ชะลอลงจากร้อยละ 3.0 ในปีก่อนหน้า และปรับขึ้นจากสมมติฐานการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 - 1.5 ในการประมาณการครั้งก่อนตามการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าอุตสาหกรรมและราคาทองคำ**
- 5) **รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 จำนวน 1.65 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 จาก 1.47 ล้านล้านบาทในปีก่อนหน้า** ตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 ที่คาดว่าจะเดินทางเข้ามาในประเทศไทยทั้งสิ้น 35.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นจาก 33.0 ล้านคนในปี 2568 นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติตามสัดส่วนนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะไกลที่เพิ่มขึ้น โดยคาดว่าจะในปี 2569 ค่าใช้จ่ายต่อหัวจะอยู่ที่เฉลี่ย 47,147 บาทต่อคนต่อทริป เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย 44,666 บาทต่อคนต่อทริปในปี 2568 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6
- 6) **การเบิกจ่ายงบประมาณ** ประกอบด้วย (1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 (ภายใต้สมมติฐานความล่าช้าของการจัดทำงบประมาณล่าช้า 1 ไตรมาส) ร้อยละ 90.6 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด แบ่งเป็น อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ร้อยละ 98.0 และอัตราเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนร้อยละ 70.0 (2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลือมอบปีในงบประมาณ 2569 ร้อยละ 90.7 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด แบ่งเป็น รายจ่ายประจำปีร้อยละ 95.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 90.0 ตามลำดับ และ (3) อัตราการเบิกจ่ายงบลงทุนในประเทศของรัฐวิสาหกิจในปี 2569 (15 เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2568 - ธันวาคม 2569) ร้อยละ 92.1 ของวงเงินงบประมาณ คิดเป็นเงินลงทุนประมาณ 3.64 แสนล้านบาท ลดลงร้อยละ 13.3 จากปีก่อนหน้า

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2569

เศรษฐกิจไทยในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวในช่วงร้อยละ 1.5 - 2.5 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.0) เทียบกับร้อยละ 2.4 ในปี 2568 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ (-0.3) - 0.7 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.4 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2569 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2569 จะขยายตัวร้อยละ 1.5 - 2.5 โดยมีค่ากลางการประมาณการอยู่ที่ร้อยละ 2.0 ชะลอลงจากร้อยละ 2.4 ในปี 2568 และเป็นการปรับเพิ่มประมาณการจากการขยายตัวร้อยละ 1.2 - 2.2 (ค่ากลางการประมาณการที่ร้อยละ 1.7) ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2568 โดยมีการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและการปรับเปลี่ยนสมมติฐานประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- 1) **การปรับเพิ่มสมมติฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก** จากร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.3 เป็นร้อยละ 3.0 และร้อยละ 2.6 ตามลำดับ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากความยืดหยุ่น (Resilience) ของเศรษฐกิจและการค้าโลกในการปรับตัวผ่านการเบี่ยงเบนทางการค้า ส่งผลให้การส่งออกของประเทศต่าง ๆ ยังขยายตัวได้และชดเชยผลกระทบจากมาตรการทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก ประกอบกับสถานการณ์ความตึงเครียดของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าผ่อนคลายลงจากในช่วงประมาณการครั้งก่อน ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.0 และร้อยละ 1.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 และร้อยละ 0.9 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามลำดับ
- 2) **การปรับประมาณการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐ** จากร้อยละ 2.9 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านๆ มา เป็นร้อยละ 1.7 เพื่อให้สอดคล้องกับสมมติฐานเม็ดเงินภายใต้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งซึ่งในช่วงที่เหลือของปีงบประมาณ 2569 คาดว่า จะมีการเบิกจ่ายอีกประมาณ 4.35 หมื่นล้านบาท ต่ำกว่าประมาณ 5.8 หมื่นล้านบาทในการประมาณการครั้งที่ผ่านๆ มา เนื่องจากในช่วงไตรมาสแรก ของปีงบประมาณ 2569 มีการเบิกจ่ายไปแล้วรวม 3.93 หมื่นล้านบาท

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- 1) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค** ประกอบด้วย (1) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.7 ในปี 2568 และเท่ากับการประมาณการครั้งก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคบริการตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว และแนวโน้มเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำท่ามกลางการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นอย่างไรก็ตาม การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากรฐานการบริโภคในปี 2568 ที่ส่วนหนึ่งได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการภาครัฐ และ (2) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคภาครัฐบาล** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.2 เทียบกับร้อยละ 0.6 ในปี 2568 และเท่ากับการประมาณการครั้งก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีทั้งในส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 และงบประมาณรายจ่ายเหลือในปี
- 2) **การลงทุนรวม** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.8 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.9 แต่เป็นการปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.4 ในการประมาณการครั้งก่อน โดย (1) **การลงทุนภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอตัวจากร้อยละ 3.5 แต่ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.9 ในการประมาณการครั้งก่อน และ (2) **การลงทุนภาครัฐ** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.7 ชะลอตัวจากร้อยละ 8.9 ในปี 2568 แต่เป็นการปรับลดประมาณการลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.9 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการลดลงของเม็ดเงินเบิกจ่ายงบประมาณที่เหลือภายใต้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งภายหลังมีการเบิกจ่ายในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 มากกว่าที่คาดการณ์
- 3) **มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 ชะลอตัวจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 12.7 ในปี 2568 แต่ปรับเพิ่มขึ้นจากการลดลงร้อยละ 0.3 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการผ่อนคลายมาตรการกีดกันทางการค้าที่ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้ามีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่การส่งออกบริการมีแนวโน้มฟื้นตัวขึ้นตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว โดยคาดว่ารายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 จะอยู่ที่ 1.65 ล้านล้านบาท เทียบกับ 1.47 ล้านล้านบาทในปี 2568 ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 1.8 ชะลอตัวจากร้อยละ 9.2 ในปีก่อนหน้า แต่ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.1 ในการประมาณการครั้งก่อน
- 4) **มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 ชะลอตัวจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.0 ในปี 2568 แต่ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.7 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าและการลงทุนภาคเอกชน ทั้งนี้ เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 6.7 ในปี 2568 และปรับขึ้นจากร้อยละ 0.4 ในการประมาณการครั้งก่อน
- 5) **ดุลการค้า** คาดว่าจะเกินดุล 2.01 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 2.33 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568 และปรับลดลงจากการเกินดุล 2.25 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในการประมาณการครั้งก่อน ทั้งนี้ เมื่อรวมกับดุลบริการที่มีแนวโน้มเกินดุลมากขึ้นตามรายรับจากนักท่องเที่ยว ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2569 มีแนวโน้มเกินดุล 1.51 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 2.4 ของ GDP) เทียบกับการเกินดุล 1.77 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 3.1 ของ GDP) ในปี 2568 และปรับลดลงจากการเกินดุล 1.40 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 2.4 ของ GDP) ในการประมาณการครั้งก่อน
- 6) **เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ** อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ (-0.3) - 0.7 (ค่ากลางร้อยละ 0.2) เพิ่มขึ้นจากการลดลงร้อยละ (-0.1) ในปี 2568 แต่ปรับลดลงจากช่วงร้อยละ 0.0 - 1.0 (ค่ากลางร้อยละ 0.5) ในการประมาณการครั้งก่อน ตามแนวโน้มการชะลอตัวของอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

6. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2569 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1) การรักษาบรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองหลังการเลือกตั้ง โดยให้ความสำคัญกับการเร่งรัดกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ให้สามารถเบิกจ่ายเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้โดยเร็วเพื่อรักษาพลวัตการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ โดยเฉพาะในด้านการลงทุนที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นในไตรมาสที่ 4 ปี 2568 ควบคู่ไปกับการดำเนินนโยบาย/มาตรการ สำคัญ ๆ ที่มีผลต่อการสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะการเร่งรัดกระบวนการเจรจาทางการค้ากับประเทศสำคัญ รวมทั้งการรักษาวินัยทางการคลังโดยการดำเนินการตามกรอบแผนการคลังระยะปานกลาง เพื่อลดแรงกดดันจากภาระหนี้สาธารณะและลดความเสี่ยงต่อการปรับอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศ โดยจัดลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายภาครัฐที่จะช่วยสนับสนุนการลงทุนและวางรากฐานการพัฒนาประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว และกำหนดแนวทางในการปรับลดรายจ่ายประจำปี โดยเฉพาะการตัดงบประมาณที่ไม่จำเป็น รวมทั้งการปฏิรูปโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐเพื่อมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐและลดต้นทุนดำเนินงานอันเป็นภาระงบประมาณ อาทิ การพิจารณายุบรวมหน่วยงานที่มีภารกิจซ้ำซ้อน การควบคุมการเพิ่มอัตราตำแหน่งใหม่ การเกษียณก่อนกำหนด เป็นต้น ควบคู่ไปกับการปฏิรูประบบภาษีและปรับลดรายการลดหย่อนภาษีที่ไม่จำเป็น
- 2) การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะโครงการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนไปแล้วในช่วงก่อนหน้าให้เกิดการลงทุนจริง โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งดำเนินการระบบ Thailand FastPass เพื่ออำนวยความสะดวกและเร่งรัดการดำเนินโครงการ โดยกำหนดข้อตกลงระดับการให้บริการ (Service Level Agreement: SLA) ในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขการส่งเสริมการลงทุนและการดำเนินงานในเชิงรุกเพื่อให้การลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนแล้วมีการลงทุนจริงโดยเร็ว (2) การปรับปรุงระบบการขออนุญาตแบบรวมศูนย์ผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์ม อาทิ การขอใบอนุญาตก่อสร้าง โรงงาน และผังเมือง รวมทั้งพัฒนาแนวทางในการเร่งรัดข้อพิจารณา ด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลงทุนเพื่อร่นระยะเวลาในการเริ่มก่อสร้างให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น (3) การยกระดับความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่จำเป็นต่อการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะการจัดการพลังงานให้เพียงพอสำหรับการลงทุนที่รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนไปแล้ว และเร่งรัดกระบวนการซื้อขายไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบการทำสัญญาซื้อขายพลังงานไฟฟ้าโดยตรง (Direct Power Purchase Agreement: Direct PPA) ควบคู่ไปกับการพัฒนากลไกการส่งเสริมพลังงานทางเลือก/พลังงานสะอาด (4) การปรับแนวทางการให้สิทธิประโยชน์จากมูลค่าเงินลงทุนไปสู่การให้สิทธิประโยชน์ตามผลลัพธ์ที่มุ่งสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ (Local value added) อาทิ การเพิ่มสัดส่วนการใช้สินค้าวัตถุดิบ/สินค้าชั้นกลางจากผู้ประกอบการไทย การถ่ายทอดทางเทคโนโลยี การฝึกอบรมแรงงาน และการตั้งศูนย์วิจัยหรือทดสอบในประเทศ (5) การส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบของกิจการร่วมทุน (Joint venture) และการเชื่อมโยงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมการสร้างธุรกิจเกี่ยวเนื่องของไทยในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการค้าและห่วงโซ่การผลิตโลก รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีฐานการผลิตให้ขยายการผลิตภายในประเทศ และ (6) การใช้ประโยชน์จากการเบี่ยงเบนทางการค้าและการลงทุนที่เกิดจากมาตรการกีดกันทางการค้า โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและไทยเป็นฐานการผลิตสำคัญในการส่งออกไปยังสหรัฐฯ
- 3) การขับเคลื่อนภาคการส่งออก โดยให้ความสำคัญ (1) การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยงและลดการพึ่งพาการส่งออกไปยังสหรัฐฯ โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าที่มีแนวโน้มสูญเสียส่วนแบ่งตลาด ควบคู่ไปกับการเร่งเจรจาความตกลงการค้าเสรีที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการเจรจา โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อตกลงการค้าเสรีกับสหภาพยุโรปและเกาหลีใต้ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และเตรียมศึกษาเพื่อเจรจากับประเทศคู่ค้าสำคัญใหม่ที่มีศักยภาพ (2) การลดผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ โดย (i) เร่งกระบวนการเจรจาที่จะนำไปสู่ข้อตกลงกับสหรัฐฯ ภายหลังจากจัดตั้งรัฐบาล (ii) สร้างความรับรู้ให้กับผู้ประกอบการไทยที่ส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐฯ ให้สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบและบริหารจัดการภาระต้นทุนภาษีนำเข้าและค่าธรรมเนียมได้อย่างถูกต้อง (iii) ยกระดับการตรวจสอบและเพิ่มความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิด (Rule of origin) โดยเร่งรัดปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบและจัดทำแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน โดยเฉพาะการปรับปรุงกระบวนการขอรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin: C/O) และกระบวนการตรวจสอบและรับรองสัดส่วนของมูลค่าวัตถุดิบที่ผลิตภายในภูมิภาคที่ใช้ในการผลิตสินค้าสำคัญ (Regional Value Content: RVC) เพื่อป้องกันการสวมสิทธิ์สินค้าที่มาจากแหล่งกำเนิดอื่น (3) การลดต้นทุนการผลิตและต้นทุนการดำเนินธุรกิจ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการทางการค้า เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดโลก (4) การส่งเสริมการใช้สินค้าและวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางในประเทศ เพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศ (Local content) ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพสามารถร่วมทุนและเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่การผลิตโลก โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมทั้งเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการให้เข้าถึงมาตรฐานระดับสากล และผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์จากทรัพย์สินทางปัญญา (5) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการสำคัญของประเทศคู่ค้าที่จะมีผลบังคับใช้ในปี 2569 – 2570 และ (6) การส่งเสริมให้ภาครัฐบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนจากอัตราแลกเปลี่ยนในภาคธุรกิจ

- 4) การเร่งรัดการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว โดย (1) การส่งเสริมการท่องเที่ยวมูลค่าสูงผ่านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพและมีกำลังซื้อสูง อาทิ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การประชุมและการจัดงานสัมมนา (MICE) (2) การยกระดับมาตรฐานและความปลอดภัยนักท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญต่อการสร้างมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว รวมทั้งการเพิ่มความเข้มงวดในการออกใบอนุญาตผู้ประกอบการและผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่ตรวจสอบได้ (3) การปราบปรามอาชญากรรมและเครือข่ายธุรกิจผิดกฎหมายข้ามชาติที่แฝงตัวกับการท่องเที่ยว โดยบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานด้านความมั่นคงและการตรวจคนเข้าเมืองเพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ (4) การดูแลและบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการจัดทำแผนรองรับปัญหาฝุ่น PM2.5 และปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในเชิงการป้องกันและในเชิงการรับมือเมื่อเกิดปัญหา และ (5) การเร่งแก้ปัญหาความแออัดในการเดินทางและส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง โดยการเจรจากับพันธมิตรสายการบินเพื่อเพิ่มจำนวนและความถี่ของเที่ยวบิน ตลอดจนเปิดเส้นทางบินตรงที่มีศักยภาพใหม่ ๆ และสร้างเส้นทางเชื่อมโยงการเดินทางระหว่างเมืองหลักกับเมืองรอง เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง ควบคู่ไปกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมใหม่โดยมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อสนับสนุนให้เกิดการกระจายตัวของรายได้จากภาคการท่องเที่ยว
- 5) การแก้ไขปัญหาด้านการเข้าถึงสินเชื่อของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน โดยให้ความสำคัญแก่ (1) การลดแรงกดดันจากสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในภาคครัวเรือน โดย (i) เร่งประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ลูกหนี้รายย่อยที่มีภาระหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เข้ารับการปรับโครงสร้างหนี้และปิดจบหนี้ตามมาตรการ “ปิดหนี้ไว้ ไปต่อได้” (ii) ปรับโครงสร้างหนี้เชิงรุกให้กับลูกหนี้รายย่อยที่เริ่มประสบปัญหาในการชำระหนี้ (2) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินให้แก่ภาคธุรกิจ SMEs ที่มีศักยภาพแต่ประสบปัญหาด้านการเข้าถึงสภาพคล่องและได้รับผลกระทบซ้ำเติมจากมาตรการกีดกันทางการค้า โดย (i) ดำเนินมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ สินเชื่อเพื่อการปรับตัว (Transformation loan) และส่งเสริมสินเชื่อเครือข่ายธุรกิจเพื่อช่วยเสริมสภาพคล่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่ได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไปแล้วเพื่อให้สามารถอนุมัติสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการที่มีศักยภาพได้โดยเร็ว (ii) ดำเนินมาตรการเพื่อลดความเสี่ยงด้านเครดิตในการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ SMEs ของสถาบันการเงิน ผ่านกลไกการค้าประกันสินเชื่อ (iii) สนับสนุนแนวทางในการสร้างรายได้และยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs (3) การเร่งดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนในระยะต่อไป โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับฐานข้อมูลหนี้สินครัวเรือนให้ครบถ้วนครอบคลุมผู้ให้บริการทางการเงินทุกประเภท และการจัดทำฐานข้อมูลภาระหนี้นอกระบบและข้อมูลทางเลือก (Alternative data) รวมทั้งเชื่อมโยงกับข้อมูลภาระหนี้ในระบบ เพื่อให้มีฐานข้อมูลครบถ้วนสำหรับใช้ดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ควบคู่กับการวิเคราะห์ศักยภาพร่วมกับพฤติกรรมเชิงบวก และประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกหนี้ได้อย่างเหมาะสม และ (4) การสร้างความตระหนักรู้ทางการเงิน โดยเฉพาะทัศนคติในการวางแผนการใช้จ่ายเพื่อป้องกันการก่อหนี้เกินตัว ควบคู่ไปกับการบริหารความเสี่ยงเพื่อรองรับเหตุฉุกเฉิน

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2569^{1/}

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2569	
	2566	2567	2568	ณ 17 พ.ย. 68	ณ 16 ก.พ. 69
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	17,993.2	18,683.9	18,973.7	19,295.1	19,486.0
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	256,895.5	266,102.7	269,643.1	273,693.4	276,401.9
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)	516.9	529.4	577.1	593.7	618.6
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อหัวต่อปี)	7,380.6	7,539.3	8,200.9	8,421.3	8,774.7
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	2.2	2.9	2.4	1.2 - 2.2	1.5 - 2.5
การลงทุนรวม (CVM, %) ^{2/}	1.2	-0.3	4.9	1.4	1.8
ภาคเอกชน (CVM, %)	3.1	-1.9	3.5	0.9	1.9
ภาครัฐ (CVM, %)	-4.2	4.5	8.9	2.9	1.7
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	6.7	4.4	2.7	2.1	2.1
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	-4.6	2.6	0.6	1.2	1.2
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	2.7	7.5	9.2	1.1	2.1
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.) ^{3/}	280.7	297.3	335.1	329.1	341.8
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	-1.5	5.9	12.7	-0.3	2.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	-2.7	4.4	12.0	-1.0	1.0
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	-2.5	5.7	6.7	0.4	2.5
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.) ^{3/}	261.6	275.9	311.7	309.0	321.7
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	-3.7	5.5	13.0	0.7	3.2
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	-4.1	4.8	9.7	-0.3	1.7
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)	19.2	21.4	23.3	20.1	20.1
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)	8.5	11.6	17.7	14.0	14.5
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.6	2.2	3.1	2.4	2.4
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	1.2	0.4	-0.1	0.0 - 1.0	(-0.3) - 0.7
GDP Deflator	1.3	0.9	-0.9	0.2 - 1.2	0.2 - 1.2

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2569

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th

^{2/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{3/} ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย